

MAGYAR URIASSZONYYOK LAPJA

FŐSZERKESZTŐ:
KERTÉSZ BÉLA

ÁRA 80 FILLÉR

XIV. ÉVFOLYAM, 29. SZÁM
BUDAPEST, 1937 OKT. 10

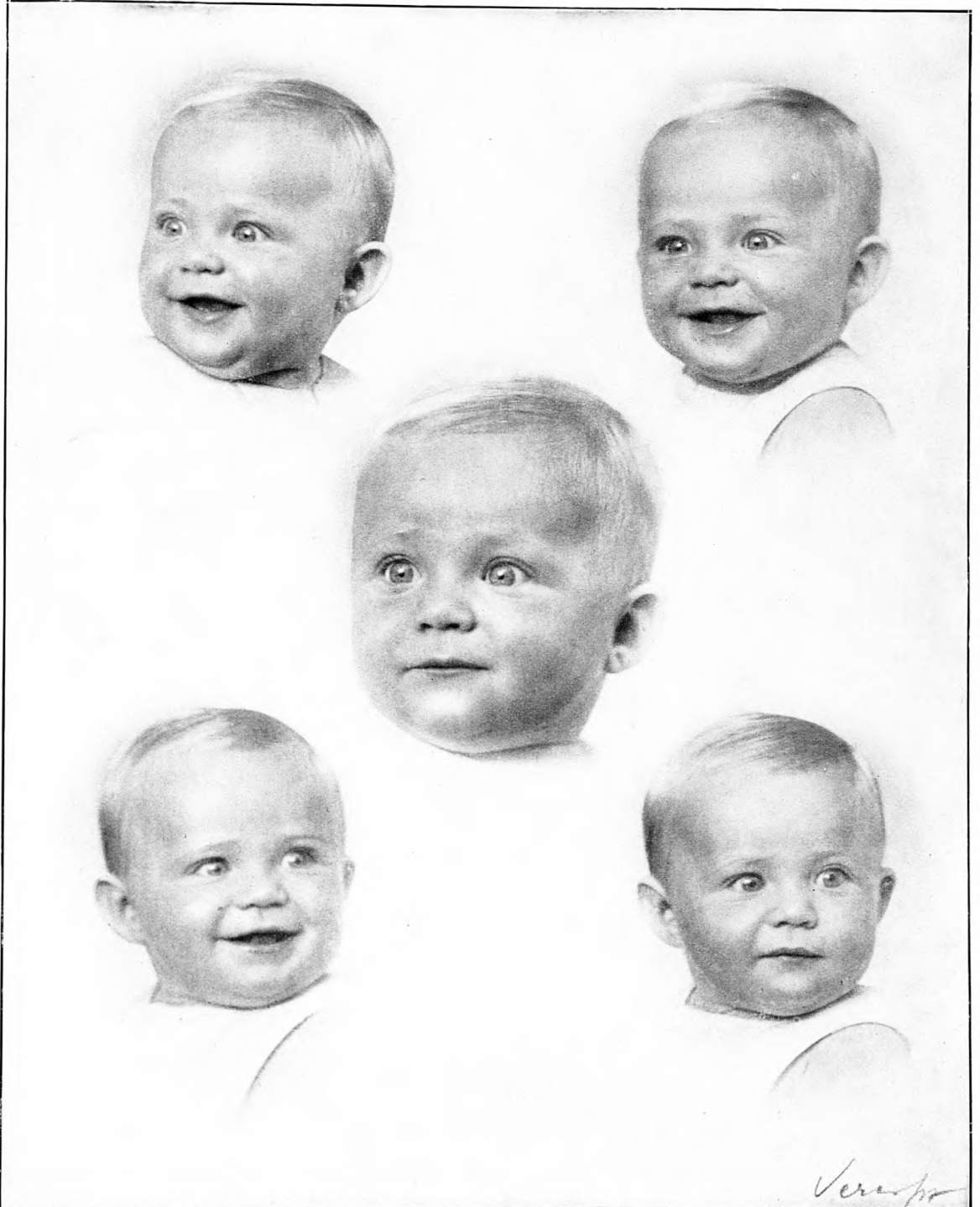
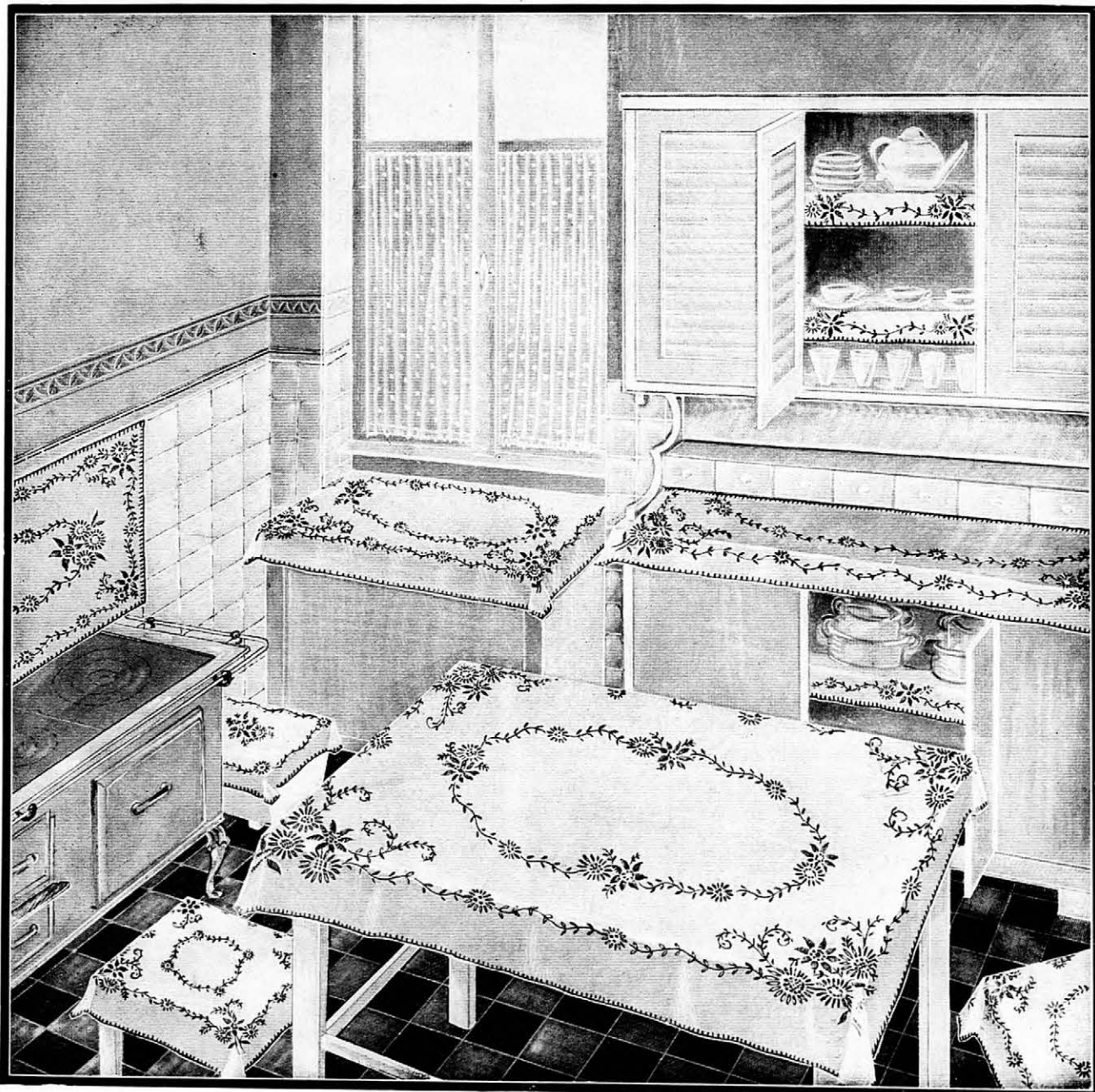

Foto: Veres Budavosi, V., Dorottya néni 1. Gerbeaud-palota.

Csorba Éva Mária, lapunk főszerkesztőjének unokája

Második páratlan kedvezmény lapunk kedves előfizetőinek

Június hó 1-i számunkban kézmunkaboltunk „ELSŐ PÁRATLAN KEDVEZMÉNYÉVEL”, egy 130×130 cm méretű, gyönyörű kézmunkával díszített 4 szalvétás asztalterítővel indította meg akcióját, melynek folytatása ezen „MÁSODIK KEDVEZMÉNYUNK”. Az asztalterítőből rövid két hónap alatt több ezer darabot vásároltak meg előfizetőink, ezzel is bizonyosságot téve amellett, hogy akcióink az ő érdekeiket szolgálja. Ezen második akciókat nem volt szándékunkban ősz előtt megkezdeni, azonban mélyen tisztelt előfizetőink sürgető kívánságának nem állhattunk ellent és programon kívül elkészítettük az itt bemutatott eredeti mintájú, 10 darabból álló garnitúrát egy konyhaberendezésen elhelyezve. Ezzel a színpompás, izléses, finom mintájú konyhaterítővel is minden háziasszonynak örömet szeretnénk szerezni. A konyhaterítők nyersszínű, kitűnő minőségű, sűrű szövésű Molinó-anyagból készültek és színtartó, színes gyöngyfonállal, kézzel vannak hímézve. A garnitúra tíz darabból áll, a következő méretekben:

1 darab asztalterítő, 120×90 cm.	1 darab falvédő, 90×60 cm.
1 darab szekrényterítő 120×60 cm.	2 darab konyhaszékterítő, 55×55 cm.
1 darab fás- vagy szénládaterrítő, 100×70 cm.	1 darab személládaterrítő, 45×35 cm és
	3 darab szekrényesik, 100×15 cm.

Ez a 10 darab teljesen készen, kihímézve, mindössze 20 pengőbe kerül

Színes, Indanthren festésű pamutvászonból, ugyanezen mintával, (sárga, kék, lazac-rózsaszín, vagy zöld színekben) ugyancsak 10 darab, teljesen készen, kihímézve, mindössze 23 pengő. Egyszerűbb mintával díszített, szintén 10 darabból álló Molinó-anyagból készült konyhagarnitúra, piros vagy kék színezéssel, 18 pengő. A fentebb jelzett Indanthren festésű színes pamutvászonanyagból, az egyszerűbb mintával, kék vagy piros befizetést nyert, a rendelt konyhagarnitúrát pontosan házhöz szállítjuk vagy postán portómentesen megküldjük. Ne mulasszák el kedves előfizetőink igénybe venni ezt a páratlan kedvezményt is, mert ennek a folytatálagos akciónak az a célja, hogy lapunk előfizetői a legelőnyben szerezhessék be kézmunkaboltunkban összes kézmunkaszükségleteiket.

MAGYAR URIASSZONYOK LAPJA

XIV. ÉVFOLYAM 29. SZÁM SZÉPIRODALMI, ISMERETTERJESZTŐ ÉS HAZTARTÁSI FOLYÓIRAT BUDAPEST, 1937 OKT. 10
SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL: BUDAPEST, VI. KERÜLET, JÓKAI-UTCA 37. SZÁM (BERLINI-TÉR SAROK). — TELEFONSZÁM: 11—12—92.

Megjelenik havonta háromszor: 1-én, 10-én és 20-án.
Postatakarékpénztári csekkzámla 41.490. Előfizetési ár:
Magyarországon és Ausztriában: egész évre 24 P, félévre
12 P, negyedévre 6 pengő. Belgiumban, Franciaországban,
Németországban, Svájcban és Olaszországban: egész
évre 30 pengő, félévre 15 pengő, negyedévre 7 P 50 fill.

FŐSZERKESZTŐ:
KERTÉSZ BÉLA

Csehszlovákiában: egész évre 180 csekkorona, félévre
90 csekkorona, negyedévre 50 csekkorona, Romániá-
ban: egész évre 900 lei, félévre 450 lei, negyedévre
250 lei, Angliában és Amerikában: egész évre 4⁰ pengő,
félévre 20 P. Egyes szám ára 80 fill. Előfizetési ára az
ingyenes gyermekrovat melléklettel együtt évi 24 pengő.

A MAGYAR URIASSZONYOK LAPJA KÉZIMUNKABOLTJA, BUDAPEST, VI., TERÉZ-KORÚT 6. SZÁM. TELEFON: 12—13—19

A gyermek elindul

Jár a baba, jár... Akkora, mint a tenyerem, de dolgozik már az ösztöne: önálló vagyok! Gögicsélve tipeg a szobában, látási síkja még bizonytalan, el-elvétí az irányt ahogy tapogatódik, de csörgőjét, azt markolja már. Topog a szék körül, tudja, hogy jó támaszpontul szolgál, de bátorságra kap és elindul az ablak felé. Maga is megretten, ahogy tudatára jut, de meg már, mint valami gépemberke, melynek csak egy rugó a lelke. Már-már elesik, de megkapaszkodik a függöny szárnyába, ám megroggyan a térdre és lepottyan. Visit örömeiben. Anyukájának pedig belereszket a szíve...

Szalad már! Cikázik, mint a fecskéfióka. Beáll a függöny mögé: kukk! S ha meg akarod fogni, kisiklik a kezedből, mint a csik. Most az udvaron fut a goromba kavicsos, fölbukik, sivít, térdéből potyog a vér, mint a cseresznyeszem. Ó, hányszor el-esik még! Jár nyomában az édesanyja dobogó szívvel, mint drága őrzőangyala...

Jár a baba, jár... Iskolába jár. Ébredzik benne már az öntudat, rendszer alakul ki pirinyó értelmében, fogalmakat rögzít, képeket, hangokat és színeket csoportosít az ABC szövevényes útvesztőiben, tud már figyelni, fegyelem alatt van s maga is úgy tartja kis alattvalóit: törtkarú, kőcos babácskát, boglyas kutyuskáját, csöpp edényeit s a képeskönyvét, amelyben megfér egymás mellett testvéries egyetértésben az oroslán, a bárány, a kigyó, az elefánt, a kutyus és a cica, a sas meg tyúkanyó a csibéivel. Rend a lelke mindennek! Látóköre reagál a külvilág eseményeire, bizonyos törvényszerűségek alakulnak ki a gondolatmenetében, tud már itélni és latolgatni s az első halvány kontúr is föl tudja húzni már a mese és a valóság határán. S lassankint valami szelíd kék szín szövődik fehér lelkébe: az áhitat. Sejtí már Krisztust, de sejtí már az életet is, az ismeretlen rémséget és csendes estimában s vasárnap az orgonazsofítóros mise mély áhitatában mimóza szívecskéjével az Üdvözítőhöz menekül... Tövískoszorúja szent!... Valami szomorúság mélézik fogékony lelkén, ahogy elébe rajzanak a Golgota mélytónusú, misztériumos képei. Könnye perdül. És ez a könnyceppje har-

matozza tele a lelkét s nyitja ki ártatlan szívének kis tavaszvirágait... Igen, így nevelődik a polgári társadalom, a nemzetfenntartó közeposztály gyermeke. Nehéz munkával és gondnal szerzi meg az apa a gyermeknevelés kiadásait, az anya pedig édes aggodalommal figyeli gyermekei lelkifejlődését, — de mi van azokkal a boldogtalan gyermekekkel, kik az alsóbb rétegekből vetődnek elő a nagyvilágra? Akik sötét műhelyzugok mélyén, a nyomor negyedeiben, penészvirágos pincelakásokban köszöntik lázas nyöszörgésükkel a fölkelő napot! Ó, ezeknek a sorsa fájdalmas és retentő! Búg a gyár a ködös hajnalon, vészjel, mely életre riasztja a robotoló páriát, rohannia kell az apának, hogy a kazánok lihegő műhelyében s más munkahelyek forró, miazmás világában, omló verejtékével megszerezhesse a napi kenyeret, — az anya pedig, az életzugglelyok szenvedő Máriája, mogorván vesződik porontyaival. Sírnak már napfeljöttkor, kérik a kenyeret, de nincs, tej sincs, semmi sincs, csak a nyomor virágozik kisárgult arcukon és a tüdővész nyitogatja égő lázrózsáit a kis halálraítéltek kibarázásodott homlokán. Ártatlan vértanui a világszenvedésnek! Aprószentjei az öldöklő nyomornak. Igen, viszi a halál úgy őszszel, mint tavasszal, árván marad a rongyos szalmazsák, de megkönynyebbülten sóhajt föl az apa, ahogy redőkígyós homlokával eltűnődik a lendítőkerék alatt, a kazánok léleksorvasztó leheben, vagy fent, a szélben, a magasba ívelődő épületek

szédítő állványain: Lám, megáld az Isten, kevesebb kell egy darab kenyérrel! Vagy dolgozni jár az anya is: idegenek szennyését mossa-mosogatja, míg az ő kis családját ellepi lassan a nyomoruság földbarna iszapja s a lelki és erkölcsi szenny! Itt nincs ima. Itt nincs becéző szó. Nincs hit. És ahol hit nincs, ott szeretet sincs. Se béke. Se áldás. Csak szitok. Szitok a reggeli üdvözlét, átok a napi gond, és könny a lefekvés. Mit tanulhat itt a gyermek? Először is gondolkozni. Rákészíteti az inség. De gondolata fénytelen, sötét és keserű. Aztán gyűlölni! Gyűlöli az életet, mely megrabolta őt, az élet képében a szülőt, ki nem szeretettel nyesegeti gyermeke ordító indulatait, hanem még ordítóbb, vadabb és kegyetlenebb kényszerrel és erőszakkal akarja kiirtani. Robot, inség, kín és gyötrellem, tudóvész és halál! Ezek a hugoviktori és gorkijji lelkek horoszkópikus jegyei. Oh, mennyi élet, mennyi virág perog le az Emberiség fáján! Letöri a korai dér. Oh, mennyi kicsi száj suttozja, hogy — éhes vagyok! Sötét mezőkben jár a didergő gyermeklélek, már a nap-sugár se kell neki. Bujdokló vad, ki még az édesanyját is gyűlöli. Aki tán maga sem tehet róla, hogy az útvesztőkben a maga fekete álmait kergeti, mert boldogtalan életére évszázadok bűnhajlamainak az atavisztikus öröksége szállt. Mi a gyermeklélek? Hárfá, melyen angyal is, ördög is játszhatik. Láttatok-e néma könnyet a szenvedő gyermek arcán? A világ bűne az. Ki törli le? Isten? Hol az Isten? A jó emberek szívében. Akiket a gyermekvilág szenvedése megindít és tetteire készít. A gyermek mindenkié, aki szereti és szánja. A gyermek a nemzet kincse és a haza sorsa. Sarj, melyből a jövő fadai fakad! Ti, kiknek megadatott a vagyon hatalma, szálljon az Isten szívetekbe és hintsetek egy részvét-sugarat a szenvedő gyermekekre, mert út az a sugár, tündöklő lélek-út, amelyen a fekete érzések barlangjából elindul a gyermek és megy fölfelé, Krisztus ösvényén, ki mondá az Evangélium virágberkében, mondá az időkben: „Engedjétek hozzám a kisdedekeket, mert övék a Mennyeknek Országa!”

A SZIRÉN

IRTA: JULES LEMAITRE

FORDITOTTA:

K. LÁNYI PIROSKA

A tenger zúgott, kavargott. Vészajtóslóan süvített a szél. A fehér hajó küzködött az árral. Odysseus ott állott a hajó orrán és merően nézett a sziget felé. Még nem látta jól... de szíve hevesen vert. Egész lényén valami megfoghatatlan izgalom vette erőt. Megérezte, hogy az a távoli sziget a szirének szigete. Eszébe jutott Circe tanácsa. Viaszt vett elő és betömte vele mindnyájuk fülét. Azután megfordították a vitorlákat és nekifeküdtek az evezőknek.

Távolodni akartak a szigettől, mégis egyre közelebb jöttek. Már látták a fehér sziklákat, a smaragdzöld mohát, a szirtre kapaszkodó moszatokat. Féltek a szigettől, mégis tágra meresztették a szemüket, hogy jobban lássanak. És megpillantották a világ legszebb és legveszedelmesebb asszonyait. Fehér volt a testük. Gömbölyű a karjuk. Szájuk mozgott, de hangjukat nem hallották. Pedig őket hívták:

— Gyertek, oh gyertek! Hallgassátok meg az énekünket! Simuljatok bele ölelő karunkba! Izleljétek meg a csókjainkat! Gyertek, nem bánjátok meg! Mi vagyunk a boldogság, mi vagyunk a szerelem...

Szavuk nem volt, mégis beszéltek. Hangjuk maga volt a remegő vágy és az epedő szerelem. Bájos volt, mint a madár csicsérgése és félelmetes, mint a tenger zúgása. Szelid volt, mint az első szerelem és követelő, mint a szenvedély.

A görögök behunyták a szemüket. Ráhajoltak az evezőkre és otthonhagyott asszonyaikra gondoltak, mintha menedéket keresnének náluk. Euphorion volt közöttük a legifjabb. Se asszonyt, se jegyest nem hagyott hátra. Nem félt. Szembenézett a bűbajos asszonyokkal. Szája önkéntelen mozdulattal követte ajkuk mozgását. Szeme beleszédült csábító, zöldszínű szemükbe... elvesztette az esztét. Kitént a viaszt füléből s meghallotta a szirének dalát.

Csobbanás. Mire Odysseus hajósai föleszméltek, társuk már úszott a sziget felé.

Halálos fáradtan ért partot. Izmos, barna teste elnyúlt a fehér szikla hátán. A szirének rávetették magukat. Hegyes ragadozókörmüket belevájták a testébe, vérszomjas tekintetük rátapadt az arcára. Euphorion körülnézett. Szeme megakadt az egyik szirén arcán. Ez mintha más volna, mint a többi. Ennek mintha kékebb volna a szeme. Rózsásabb az ajka. Ennek, csakis ennek a homlokára van írva az örök boldogság titka...

A szirének vakítófehér, hegyes fogai ijesztően csattogtak. Euphorion pedig megszólalt:

— Tudom, hogy meghalok, de nem bánom, hiszen hallottam a hangotokat. Csak egy kívánságom volna... te kis szirén, te hozd nekem a halált!

A szirén arcán megenyhült a kegyetlen kifejezés és ámulattá változott. Közelebb hajolt a férfihez. Szeme kíváncsian tapadt az arcára: most látott először szerelmes férfit. Eddig csak félelemtől eltorzult férfiarckokat látott.

Elhárító mozdulatot tett a kezével. A többi szirén eltávolodott. Ő meg közelebb húzódott a férfihez. Néhány hang hagyta el az ajkát. A férfi megértette: a nevére kíváncsi.

— Euphorion a nevem, — mondta.

— Euphorion? Milyen gyönyörű neved van! Milyen finom és lágy a csengése. Pedig te kemény és erős vagy, akár a szikla! Szeretlek, szeretlek, Euphorion! Es tudod-e, mit jelent ez, hogy én, a szirén, a halhatatlan istenasszony, szerelek egy nyomorult halandó férget?...

A szerelem nyelvén beszélt és Euphorion megértette. Szívében lobot vetett a vágy és karjába szorította a nimphát.

★

Ejjel meghúzódtak a sziget barlangjaiban. Nappal sütkéreztek a parti főnyenyen. Kergetőztek a sziklák körül. Játszadoztak a virgonc delphinekkal. Versenyt úsztak a tarajos hullámokban és ölelték és csókolták egymást. Ha belefáradtak, a szirén énekelni kezdett. Dalában benne volt a hajnal pirkadása, a víz csobogása, a szél süvítése, a szív dobogása... és Euphorion gyönyörűséggel hallgatta.

De Euphorion egyszerre csak kopárnak találta a szigetet. Dermesztő hidegnek a szirén karját és egyhangúnak az énekét. Egyszerre eszébe jutottak a társai, a tréfáskedvű görög ifjak, a fehér hajó, Athén, a márványoszlopos csarnokok, az istenek szobrai, a mezők, a legelesző tulkok. Azután eszébe jutottak a tüzes pillantású görög asszonyok, a szemérmes, napsütött arcú hajadonok... kimondhatatlan vágyat érzett irántuk, mindig új és új alakban hódítani csak földi asszonyok tudnak. Ő pedig csak egy szegény, megtört kis tengeri istenasszony volt...

★

Egy napon zátonyra futott egy hajó a közeli szirten. Euphorion szívében diadalmas öröm támadt. Hátha, ó, hátha most újra embereket láthat. De a hajó egészen üres volt és most már tudta Euphorion, hogy min lakmározott a szirének az éjszaka.

A hajó gazdája gazdag ember lehetett. Egy pompás vasládikában garmadával heverték a keleti gyöngyök, ékszerek. Euphorion összeszedett néhányat, egy tükröt is vett magához és visszaúszott a partra.

A kis szirén lelkenedezve fogadta. Euphorion elővette az ékszereket. Ráaggatta a szirén nyakára, karjára, azután elébetartotta a tükröt.

A tükör valamikor egy földi asszonyé lehetett és földi dolgokról beszélt: hiúságról, asszonyi vetélkedésről, ragyogó ékkövekről, pompás ruhákról...

A szirén egyszerre vágyat érzett a földi asszony élete után.

Euphorion olvasott a szeméből. Karjába kapta és beleugrott vele a habokba.

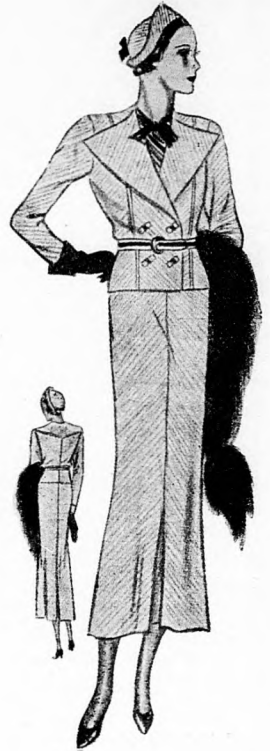
— Gyere velem! Megyünk vissza a hazámba és ott te leszel az asszonyom... Nincsen messze Athén, ha segítesz az úszásban, hamar ott leszünk.

★

A szirén vidáman, könnyen siklott a vízben. Euphorion meg halfarkába kapaszkodott. Így gyorsan haladtak előre.

Már közel voltak a parthoz. A zöld lankák hívogatóan integettek és az Akropolisz fehér oszlopai meg-megvillantak a messzeségben.

Végre partot értek. Euphorion vidáman nézett körül a rég nem látott vidéken. Egyszerre föltámadt lelkében ezer apró-cseprő emlék és már alig várta, hogy ott legyen a városban. A szirénről egészen megfeledkezett. Csak akkor fordult hátra, amikor kínos nyöszörgését hallotta. A bűbajos szirén két karjával

és pikkelyes farkával tolta magát előre a porban. Euphorion lehajolt hozzá.

— Oh, miért is hoztál ide, Euphorion! Miért tettél ilyen nyomorulttá!

Euphorion lelkében föltámadt az elmúlt szerelem emléke és vígasztalni kezdte:

— Ne búsulj, majd én viszlek a városig.

Ott meg fogadok valami kocsit és azon viszlek tovább a falumba, — mondta,

nyaka köré kulcsolta a szirén karját, hogy hátán vigye a kapuig. A szirén teste tehetetlenül tapadt hozzá, súlyos

halfarka a földet súrolta. A nap egyre melegebben tűzött alá. Euphorion homlokáról csurgott a veríték. Torka kiszáradt s most, annyi idő után először, éhséget érzett. Hirtelen előntötte az indulat.

Dühös mozdulattal lefejtette magáról a szirén karját és hátra sem nézve, megkönnyebbülten ment tovább. De nem jutott messzire. Valami megállította... egy sóhaj. A halhatatlan szirén kebléből szakadt föl, de csak olyan volt, mint egy közönséges emberi sóhajítás. Hiszen ő is csak ott ütötte meg magát, ahol a halandó emberek: a szenvedés útján.

— Ne félj, — vígasztalta Euphorion, — nem hagylok itt. Visszajövök érted, csak

bemegyek a városba és kocsit hozok...

— Ha elmégym, tudom, nem jössz többé vissza hozzám. Csak egyet tegyél meg még utóljára nekem! Vigyél ki a tengerhez és dobj bele a habokba!

Euphorion szó nélkül engedelmeskedett. Odavitte a szirént a parthoz és szánakozva simogatta poros, sáros aranyhaját. Most már szinte sajnálta. Eppen búcsúzni akart, amikor csobbanást hallott. Thétis istenasszony fürdött a szomszéd öbölben. Eszrevette őket. Odajött hozzájuk. Euphorionra rá sem nézett. Leült a kis szirén mellé. Magához vonta. Megsimogatta elkínzott arcocskáját és megszólalt jóságos, anyai hangon. Neki minden tengeri nimpha a leánya volt.

— Boldogtalan vagy, kisleányom? No, ne búsulj, segíték én rajtad! Szépen viszszaúszol nővéreidhez és én kitörölöm szívedből ennek a férfinak a képét...

A szirén ijedten kapta föl a fejét:

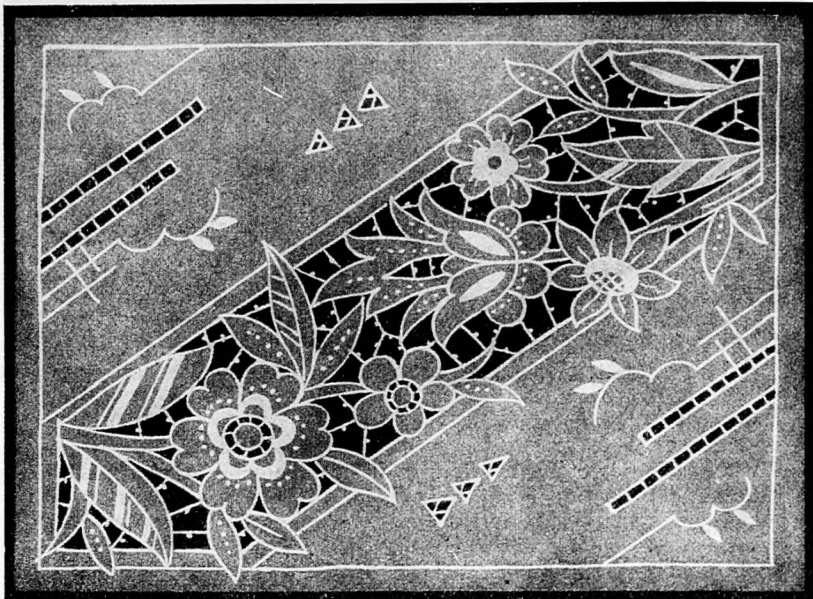
— Nem, anyám, ne tegyed, inkább meghalnék, mint egy földi asszony.

Az istenasszony szánakozva mosolygott.

— Oh, szegénykém, hát annyira szeretted, hogy lemondanál érte a halhatatlanságról? Nos, nem bánom, nőjjenek lábaid, mint a halandó asszonyoknak...

Ebben a pillanatban eltűnt a fényes, pikkelyes halfarok és fehér, karcsú asszonyi lábak nőttek helyette. A szirén boldogan állt föl. Belekarolt a férfibe és most már ő vitte előre a köves, nap-sütötte úton. Könnyedén, ruganyos léptekkel mentek. Testük minden porcikájából jókedv sugárzott...

Thétis istenasszony utánuk bámult. Szeméből hullottak a könnyek. Csak ő tudta, hogy ezek sohasem lesznek boldogok...

Riselő díszterítő. Leírása kézimunkarovatunkban. Beszerezhető a Magyar Uriasszonyok Lapja Kézimunkaboltjában. (Budapest, VI. ker., Teréz-körút 6. szám.)

Lakodalmas népek

Írta: Gyomai György

Lakodalomba hívtak nagy, ékes versszóval.

Eleinte megpróbáltam százféle ürüggyel kibújni alóla. De amikor a gazda saját személyében elhozta a nyomtatott meghívót és kijelentette, hogy ha még erre se megyek el, az örömnep után idejön, bevág az udvaromra egy tál pörköltet, egy tortát, meg egy üveg bort, aztán többet nem ismerjük egymást, meg kellett gondolnom a dolgot. Nagy elbűsüléssel nekifogtam hát az előkészületeknek. Megvettük a nászajándékot. Postán elküldtük. Két napig teán éltem, hogy legyen étvágyam. S egy szép reggel átutaztam a lakodalmas faluba.

Nem panaszkodhatom, már az állomáson tisztességgel várt valami vőfélyféle ember. Megkérdezte a becses nevemet. S mikor megállapította egy céduláról, hogy én vagyok az, akit várt, megrázta a kezem.

— Isten hozta.

Az üdvözlés után hirtelen hátralépett. S mint ahogy a festők szokták vizsgálni képeiket, hunyorgatva nézett rám. Azt hittem, talán azt kifogásolja, hogy keménykalapban merem elcsúfítani a falut. De nem. Emberbarátom a kezemet nézte csodálkozva.

— Hát ajándék nincs? — morogta olyan hangon, melyből kihördült a legfeketebb megvetés és undor.

— Postán küldtük el.

— De hiszen azt kézben szokás hozni, hogy lássák, — legyintett sajnálkozva a barátom és hátat fordítva sebesen elindult az állomás felé.

— Itt hagy? — szaladtam utána.

— Itt ám. Csak nem gondolja tán, hogy végigmegyek magával a falun ajándék nélkül.

— Mit csináljak? — tűnődtem. — Honnan vegyek valami ajándékot?

Az állomásépülettel szemben kis fűszeresbolt álmodozott egymagában. Vegyeskereskedés, ahol a kockacukor kocsikenőcs illatú, az ostornyél pedig heringszagú. Gondoltam, veszek valamit, ha már minden óron csomagot kell vinni a kezemben. Bementünk. Megkérdeztem a barátomat.

— Mit vegyek?

— Vegyen három tányért a legolcsóbbból, — fordult el fitymálva a vőfély.

Kifizettem három óskori tányért. Becsomagoltattam. Indulni akartam. A barátom leintett. Kiokosított.

— Várjunk csak. Két kézzel kell az új párnak a szerencsét vinni. A másik kézbe is kell valami.

— Mi a mennykő? — kiáltottam rá dühösen.

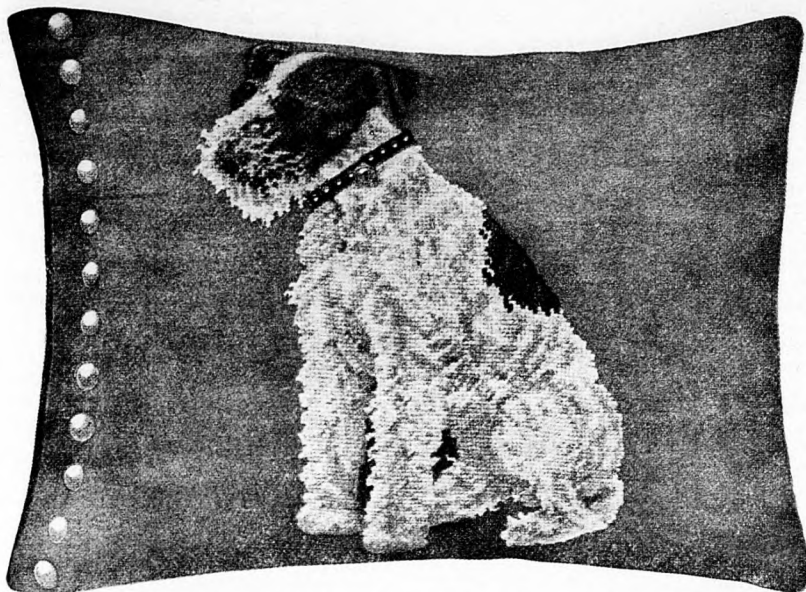
— Leginkább valami kalács, vagy tészta.

— Van a faluban cukrász?

— Nincs.

— Akkor honnan vegyek magának tésztát?

A kereskedő mosolygva felugrott. Levett a legfelső polcra egy doboz teasüte-

Gobelinpárna. Leírása kézimunkarovatunkban. Beszerezhető a Magyar Uriasszonyok Lapja Kézimunkaboltjában. (Budapest, VI. kerület, Teréz-körút 6-ik szám.)

ményt, mely ott állhatott a nyakán évezredek óta s nagy örömmel élém tartotta. — Kitűnő keksz, kérem, friss áru. Becsomagolhatom?

Igy felszerelve, mindkét kézben csomaggal indultunk végre az ünnepi ház felé. Amint útközben megfigyeltem, barátom igazat mondott. A vendégek az úton mindkét kézben, kendőbe kötve vitték az ajándékokat. Kalácsokkal, élő tyúkokkal, nagy üveg borokkal igyekeztek méltóságátjellesen a falu közepe felé.

Nyugodalmass ballagás után mi is a tethelyre értünk. Alig léptem át a küszöböt, nyakamba ugrottak a gazda menyecskelányai és olyan jóízű csókkal, öleléssel fogadtak, hogy egyszerre kitüzesedett a fülem tőve.

— Ez már értelmes szokás, — állapítottam meg a nyakkendőm igazgatva és vártam, van-e még több női családtag.

Hölgytag nem volt. De volt férfitag. A ház ura. Örömeiben akkora bagós csókot cuppantott rám, mint a csizmatalp. Megölelt. Újra megcsókolt. Ettől aztán végképp kihöppent belőlem az előbbi tűz.

Az asszonyok körülfogtak. Vezettek be a házba. Ott ajtatosan leraktam az ajándékokat. A szublóton akkor már ragyogott, csillogott a közszemlére kitett rengeteg nászajándék: vagy kétszáz porcellántányér és kilenc petróleumlámpa.

— Ez a rengeteg tányér elég lesz egy darabig, — jegyeztem meg mosolyogva.

— Amíg egymás fejéhez vagdosásák az új párok, megérik az ezüstlakodalmat. — Nem divat már az, — siktították egyszerre tizen a menyecskék. — Így faluhelyen inkább mozsarat, — a húsdarálót szokás egymáshoz vagdosni, mert az nem török.

Beláttam, a tisztelt hölgykoszorúnak igaza van. Családi társalgások alkalmával nyomósabb indok egy repülő mozsár, mint egy vékonyka tányér. Jött a ház ura. Karanfogatott. Kivitt az udvaron levő sátorba, hol a banda a Hunyadi-indulóval üdvözölt. Leültetett a főhelyre. S rámkacsintott.

— Leginkább megreggelizik most.

— Lehet. Kérek egy üres teát.

— Teát? — nézett össze a gazda a vőfélyvel, hogy talán hirtelen megőrültem. Aztán összepislogtak. — No, majd hozok én teát, — rohogott el dühösen a vőfély.

Alig telt bele néhány perc, hatalmas üveggel és tállal tért vissza. Az üvegből öntött két pohárba.

— Igyanak csak. Ez az igazi tea. Tiszta barackpálinka.

Ittam egy kortyot. S amint a tüzes ital végigmarta a torkom, gyomrom, megremültem: mi lesz itt este, ha a reggel így kezdődik?

Ivás után a gazda vett kezelésbe. Megtömött pörkölttel. Mikor azzal megteltem, élém tolt egy akkora tálat, mint a gyúródészka. A tál tele volt tyúk, kacsa, liba, pulykapecsenyével. Mindegyikből kellett venni. Közben bort öntöttek a poharamba minden pillanatban. Mikor már teli voltam, mint a zsák, s a verejtékeim törölgetve azon tűnődtem, merre szökjem, bömbölés és siktás hallatszott a távolból.

— Kit nyúznak? — kérdeztem.

— Jön a vőlegény, — szaladt mindenki a kapuhoz.

— Hála Istennek, csakhogyn felállhatok az asztal mellől, — gondoltam és én is a bámészkodók közé furakodtam.

— Melvük a vőlegény?

— Amelvik a legjobban ordít, — mutatott egy szép szál fiatalemberre a gazda.

— De azért ne tessék rá haragudni. Úgy szokásmondás, hogy akkor szép a vőlegény, ha részeg. Mire a pap elé kell állni, majd kijőzanodik.

— A menyasszony hol van? — néztem mindenfelé.

— Azt még öltöztetik a padlason.

— A padlason? — meresztettem az örege a szemem.

— Ott ám, mert másutt nincs hely. Előttünk csak nem öltözhet.

Megérkeztek a násznagy urak. A létrán lelépkedett a piruló menyasszony. Nagy ivások történtek. S a négy érdekelt elindult a polgári esküvőre. Míg odajártak, nekünk természetesen iszogatni kellett.

Lassan eljött a dél. A községházáról egyedül megérkezett az immáron törvényes új asszony. Később beállított a násznagy is. A sátorban felterítettek. Megkezdődött az ebéd. Leves, pörkölt, pecsenyék. Pörkölt közben az örömapa oldalbalókött nagyszerelmesen. És a fülembe sügta:

— No, kitette-e a lakzit az újságba, úgy, ahogy mondtam? Igazi urasan?

— Ki ám, — nyúltam a zsebbe. S elővettem a bizonyítékot.

Az öreg földöntüli boldogsággal nézett rám. Tapsolni kezdett.

— Tisztelt vendégkoszorú, ne csámcsogjunk egy kicsit. Felolvassuk az újságot, amelyet még nem hallottak. Jöjjenek be az összes asszonyok is!

A sátorba tódult minden élőlény. S az ünnepélyes csendben hangosan olvasni kezdtem az újsághírt.

«Kolompos Buntyi Erzsike, Kucorgó Sármany Gyetra és Kolompos Buntyi Péter leánya, folyó hó 5-én örök hűséget esküdött Rekeitty Ménkü Flóriánnak, Rózsás Vasbagó Amália és Rekeitty Ménkü Gábor fiának. Tanuk voltak: a vőlegény részéről Káaszabó Vitriol Márton, a menyasszony részéről Ágylájáró Tőpörtő István.»

Az érdekelték mennyei boldogsággal hallgatták nevük felolvasását. S a végén olyan éljenzésben törtek ki, hogy a sátor majdnem összedőlt. Ágylájáró Tőpörtő István, akit azóta neveznek Ágylájárónak, mióta egyszer a felesége elől az ágy alá menekült, egy kicsit ferdén nézett ugyan rám. de mint násznagy nem moroghatott. Annál inkább nem, mert jelen volt hűségese hitvese is. Így ő is tapsolt és kiabált, mint a többiek. A gazda örömeiben megcsókolt. Az újság pedig kézről-kézre járt. Alig keltünk fel az asztaltól, három óra tájban nagy robogással megérkeztek a vőlegényes háztól kocsikkal a vendégek. Ennek az öröme újra terítettek. A menü most is pörkölt és pecsenye volt. Mindenkinnek enni kellett.

Évés után előállott a vőfély. Elbúcsúztatta a menyasszonyt még a háztetőtől is. Mindenki sírt, mint a temetésen. A nagy sírás közben minden férfiembernek a markába nyomtak egy másféliteres üveg bort, nehogy a templomig megszomjazzék. Kocsikra kászolódtunk. Az első kocsi bakján a vőfély pávászodott.

Kezében kocsikeréknyi rostélyoskalácsot és nagy üveg bort tartott: a pap kóstolóját.

Szabályszerűen keresztülordítva a falut, a templomba értünk. Illedelmesen belátozatoskodtunk és hallgattunk. Mikor a házasságkötésnek vége volt, kitűdültünk. Alig léptünk keftőt a templom előtt, elénk állt komor ábrázattal a vőfély. Kettős sorokba igazgatta a tisztelt társaságot. Mikor látta, hogy a sorok egyenesek, a menet élére állt. Felnyújtotta a pántlikás botját, mint a katonakapitány. Erre a hátunk mögött irtózatossággal megszólalt a hattagú rezesbando. A tules hangokra vonítani kezdtek a falu összes kutyái. A népek kiálltak a kapukba lesekedni. A gyerekek százával visongtak körülöttünk. Szaladgáltak előre, hátra. Mi pedig lépkedtünk illetudóan a vőfély után a vőlegényes ház felé, katonás rendben. Elöl az ifjú pár. Az ordító koszorúlegények, koszorúslányok. Utánuk a díszes vendégcsereg. Leghátul lépésben a kocsi.

A legényes háznál terített asztallal vártak. Pörkölt, pecsenye illatozott itt is a tálakban. Előírásosan megtömték bennünket s némi kis táncolás után utunkra bocsátották bekével.

Othon, a lányos háznál, legnagyobb örömünkre uszonnapörkölttel és hússal vártak, mert biztos megéheztünk a hosszú úton. És enni kellett, immáron ötödik, a drága pörkölttel és sültet.

Uzsonna után tánc következett, iszogatással. Este pedig, mikor megfőtt a friss pörkölt, vacsoráztunk, hálatalattal szívvel, imánkba foglalva azt is, aki a paprikás húsokat kitalálta.

Éjfél felé az örömanya megfogott:

— Látott-e már a tekintetes úr hériszt?

— Nem én, soha. Mi az?

— Jöjjön velünk, majd meglátja.

Felcseheltünk néhányan, két kocsi.

Feltettek mellénk egy nagy ládát. Elindultunk oda, ahol délután már egyszer levizeltünk, a legényes házhoz.

Amint megálltak velünk a kocsi a kapuban, kísértetek penderedtek elénk. Emberek, asszonyok, lányok, legények égő gyertyát tartottak kezükben. Hajladoztak, mint a nádszál a szélben. Daloltak, fűyültek és imbolyogva hátráltak elöttünk befelé.

— Látja, ez a hérisz, — súgta fülemben az örömanya.

A nagy ládát, melyet a kocsin hoztunk, két legény becipelte. Letették a násznagy elé. Az örömanya felnyújtotta. Kivett belőle egy egészben sült pulykát. Odatette a násznagy elé. Aztán rakni kezdte az asztalokra a rengeteg süteményt, tortát, amivel a láda tele volt. A figyelmességét természetesen viszonozták az ottaniak. Kítőző örömmel pörkölttel és süttel kínáltak agyon bennünket.

Míg mi az étellel viaskodtunk ádázul, az új asszonynak az anyja bekötötte a fejét babos kendővel. Megkezdődött a menyasszonytánc.

A legedesebb percekben elaludt a lámpa. Valaki leütötte. Mire újra világos lett, négy legényt támogattak a községi orvoshoz.

— Elni kell az orvosnak is, — legyintett az örömapa. — Ugyis sokba van szegényeknek az akadémia, míg kitanulják. Legalább ilyen örömnapon hadd keresenek valamit.

Mély megbotránkozással indultunk haza. Felhaborodva meséltem el házizagdzánknak, mi történt a legényes háznál.

— Hányat vittek az orvoshoz? — csóválta elborzadva ő is a fejét.

— Négyet.

Boldogan ölelt át. S mintha megnyerte volna a főnyereményt, úgy kacagott.

— Akkor itt jobban sikerült a mulatság, mert itt, amíg maguk odajártak, hat betyárt kellett kocsierekéba hányni, — szorongatott megelégedetten s az asz-

talhoz húzott. — De már erre az ijedségre harapunk, meg hörpintünk egyet. Ennem kellett nyolcadszor is. De nem ám csak úgy immel-ámmal, hanem a gazda által jó szízzel megpakolt tányérral.

Hajnalban, keménykalapom hátrahagyásával, futva menekültem az állomás felé. Hátra sem mertem nézni, nehogy visszavigyenek. Amint az utcákon botorkáltam, az egyik kapuból valaki elem ugrott. Atőlelt. Behúzott az udvarra.

— Isten hozta, tessék leülni. Tessék beljebb!

A legényes házban voltam.

— Hát a vendégek, már mind elmentek?

— Kérdemtem házizagdzámtól, hogy megszabadulhassak.

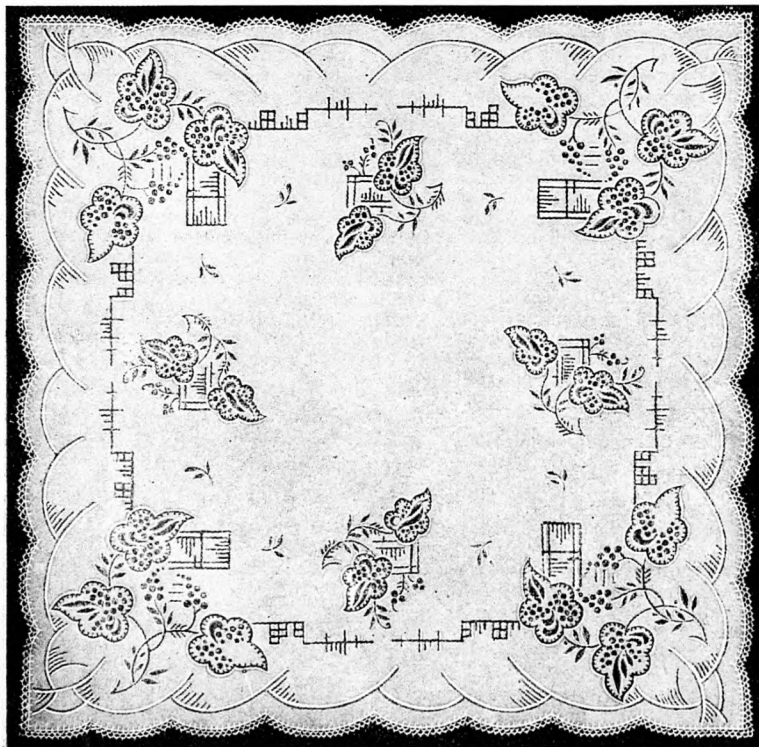
— Dehogy mentek. Most kísértik a fiatal párokat, — mutatott a ház vége felé.

— Mert tudja, az úgy van, hogy minek lessék itt a fiatalok ezt a sok részegséget holnap, akarom mondani máma délig, vagy estig. Lepihennek a padláson, mert ott van csak hely, ott van fent minden bútor.

Odasétáltunk a padlásfeljáróhoz, hol a cigány indulót húzott. Az anya a násznép éneklése közben épp akkor csókolt homlokra a fiát. Azután a menyét. S intett nekik: menjenek fel a létrán. Mikor felértek, ő is utánuk mászott. Rájuk laktolta az ajtót. Elvette a létrát.

A vendégkoszorú ezután visszatért a sátorba és tovább folytatta a mulatozást. Meddig? Nem tudom, mert én nekikiramodtam az útnak s köszönés nélkül rohantam a vasútállomás felé. Különben talán még most is ott tartanának.

A keménykalapom harmadnap hozta haza a posta. Szíves házizagdzám akkor is meglepett figyelmességével. Ugyanis, hogy az itthoniak is kóstoljanak egy kis lakodalmas maradékokat, meg a kalap se hordadjon be, a húzspengős kalapomat kibélelte egy sültkappannal.

ŐSZ

*Többször zengő ajkamon
Tavaszdal nem fakad,
Kedvem, nótám ott nyugszik már
Sárga őszlomb alatt.*

*Mindig csak a nyár felé
Fordítva fejemet,
Észrevétlen behavaztak
Hulló falevelek.*

*Csak estek száraz ágakról,
Merengőn, hallgatag,
Hulltak, estek, szállingóztak
És terhük rámszakadt.*

*Amint lassan befödtek
A sárguló avart,
Maguk alá eltemették
A sok-sok nyári dalt.*

Saárdi György

Modern mintájú asztalközép. Beszerezhető a MUL Kézmunkaboltjában, VI, Teréz-kr. 6.

Goethe, minden időknek ez a legnagyobb költő-filozófusa mondja a „Faust”-ban, hogy szavakkal mindent szépen meg lehet magyarázni s egész rendszert lehet szavakkal föl-építeni. A szó varázsa bámulatos s olyan régi, mint maga az emberiség. A klasszikus Athén piacán a demagógok, Róma fórumán a néptribunok, az újkorban az agitátorok végzik el ezt a munkát, amely az élőszó közvetlenségén és hatásán nyugszik. A szó nemesíthet és elaljasíthat, fölemelhet és lesújthat, a szó vigasztalja a nélkülözöt, az elégedetlent, a boldogtalant, de éppen úgy fel is korbácsolhatja, fel is gyűjthatja indulatait. A szó vakmerő oroszlánná vadíthatja a nyúl-szívűt s kicsavarhatja a fegyvert a legbátrabb férfi kezéből.

Nagyobb, sokkal nagyobb hatalom a szó, mint a betű. A könyvet, az újságot mindenki a maga vérmérséklete szerint olvashatja, — az olvasó nem látja a könyv, az újság íróját, nem figyeli az arcát, nem néz a szemébe, előtte már a kész mű fekszik, az olvasmány. Másként vagyunk a szóonkkal. Látjuk, hogyan fogamzik meg agyában a gondolat, hogyan cikkázik fel a szem, hogyan önti el a hevület pírja az arcot, látjuk meglendülni a szónok karját, halljuk a szavát, a hang muzsikáját, amellyel igazi rétor mesterien tud bánni, akár csak a jó színész, — egyezőval: a szónok, persze a jó szónok, hatalmába ejti és hatalmában tartja a hallgatót. Az író inkább ahhoz a szerzeteshez hasonlít, aki elvonulva szemlélődik, gondolkodik. A szónok ahhoz a paphoz, aki föllép a szószékre és a rábeszélés, ráhatás minden eszközzel igyekszik híveit meggyőzni az ő hite és meggyőződése üdvözítő voltáról.

Érezte-e már felforrni a véreket, amikor — ha mindjárt kisebb társaságban is — valaki, aki tud beszélni, valami igazságtalanságot, valami gonosz tettet tett szavá? Észrevelték-e már magatokon, hogy az a szónok, akit nyilvános gyűlésen hallgattok, eleinte alig érdekel benneteket, de azután fokról-fokra, mondatról-mondatra maga felé hajlít, mint tavaszi nap a havat, úgy olvasztja le szívetekről a közönyt kéreget és oly ügyesen lopakodik be szívetekbe, hogy magatoknak sem tudnátok számot adni róla, hogyan történt, de már egészen vele-éreztek, vele-gondolkodtok, vele-buzogtok, vele-háborogtok.

Csoda-e, ha a szó hatalmával annyian élnek és csoda-e, ha annyian visszaélnék vele? Minden országnak, minden parlamentnek, de minden falunak és egyesületnek is megvan a maga szónokai. Minél nagyobb a közönség, amellyel a szónoknak meg kell birkóznia, annál erősebb hatás eszközt visz lúzvonalba, hogy a figyelmet magára és mondanivalójára terelje. Ez az erősebb hatás vadászat megnyilvánulhat a tények egyoldalú kiszínezésében, tudatos fer-

Szavak

dítésében, durva személyeskedésben éppen úgy, mint a fel-fokozott hang pathetikus kitöréseiben, hasonlatok és egyéb költői képek mesterkelt, de szívesen hallott halmozásában. Leginkább a politika az, vagyis inkább a pártérdék, amelynek kedvéért még ismert és becsült férfiak is koncessziókat tesznek az igazság rovására. Nem muszáj, hogy a szó közönséges értelmében hazudjanak, — elég, ha úgy csoportosítják a tényeket és a látszatokat, hogy a hallgatóságban a harag, a felháborodás, a gyűlölet, a megtorlás magvai fogannak meg. Nagy tömegmozgalmak idején különös keletje van az öblös toroknak, a frázisokat gyártó szájgépnek. Az emberiség nem egy véres katasztrófáját idézték fel könnyelműen kidobott, bűnös szavak.

Demagógia és szónoklás úgy viszonylik egymáshoz, mint vásári bódék paprikajancsi-színháza az Operához, ahol a „Lohengrin”-t játsszák. A demagóg is lehet tehetséges szónok, sőt Athén és Róma, Párizs és Berlin, Moszkva és Budapest is kitermelt minden időben tehetséges demagógokat, akik a szó hatalmával élni és visszaélni egyformán tudtak. A szó művésze mégsem válhatik demagóggá. A művészet mindig arisztokratává teszi a mestert. A szó művésze is felsőbbrendű emberré varázsolja mesterét s innét van, hogy az igazi nagy orátor sohasem a műveletlen tömegek tapsaira pályázik és nem alantasszenvedélyeket gyűjtogat, hanem a tanultak, vagy a tanulni vágyók, az értelmesek, a józanok csapatához fordul és a szellem finom damaszkszi pengéje mellett megvillogtatja a szív mélyebb, csöndesebb tavának tündöklő tükrét is. Sokszor nemzedékek pusztulnak el, mignem az általános műveltség-színvonala odáig emelkedik, hogy a demagógok kalandorszellemén, önös szándékain, rontó tervein keresztülláthat. Mi, magyarok, sem voltunk kivétel. A szó kontárainak csatlóka porázán gyakran vonszoltattuk magunkat. És nem egyszer csak későn eszméltünk fel, hogy lidérces fényt követünk s hogy az út, amelyen haladunk, ingoványba vezet. Biztató jelek vallanak arra, hogy a demagógia fertőzötét kihelve, a szó és a betű művészeinek együttes jogára alá sorakozik az öncélúságra ébredt nemzeti társadalom. És mindent, ami erő és hatalom, hatás és varázs a szóban rejlik, egyetlen pontra szegezzük. Ami magyar szó elhangzik, szolgálja a magyar kultúra szent ügyét. Ehhez igazán nem kell demagógia, csak a tiszta igazság. Semmi szükség a valótlannal, sőt sokszor hazug frázisok üres puffogatására, amikor az embereket, a milliókat a magyar kultúra szent ügyének szolgálatába akarjuk állítani. Elvégezzük ezt a munkát tökéletesen a magyar nyelv acélos, kristályfényű pengéi. A magyar nyelv szavai olyan pallérozottak és csiszoltak, hogy büszkén állják meg helyüket a világnyelvek sorában.

Egy ország, ahol az asszonyok parancsolnak

Írta: székelyi Nyiri László ny. vk. ezredes

E sorok írója, mélyen tisztelt hölgyeim, most nagy zavarban van, mert szint kellene vallania, ki is «parancsol» nálunk a családban, az úr, helyesebben a férj, vagy az asszony? Ha azt mondanám, hogy nálunk «az asszony az úr», úgy érzem, minden bizonnyal «könyökömmel súrolnám az igazságot», de egyben viszont a férfiak «Szvengáli-tekintete» szúrna keresztül. Ha a fordítottja mellett törnék pálcát, azt hiszem, sok dómával gyűlne meg a bajom! Így hát diplomata ravaszsággal könnyedén átsiklom e kényes téma felett, azt mondván: «Van egy ország, ahol a nők élete általában a fordítottja annak, amit nálunk, Magyarországon láthatunk», egyes kivételektől eltekintve. Ezek után tessék kitalálni, mit hallgattam el a cikk elején?

Az «Amazonas» őserdőinek határán él egy magyar orvos. Ez a doktor mintaképe a kereső, sokoldalú férfinak. Rio de Janeiróban praktizál, de ha neszét veszi annak, hogy távoli országokból nagyobb turistatársaság akar behatolni a braziliai őserdők rengeteibe, repülőgéppel egyszerűen a helyszínen terem. A kíváncsi idegenek szívesen fogadják az előkelő idegenvezetőt, már csak azért is, mert a spanyol nyelvet folyékonyan beszéli és a «vadak nyelvén

is ért», egyúttal pedig orvos is. Ez a nagy nőbarát ezenfelül jól ismeri a nők lelkivilágát és tudja, mire kíváncsiak, mi tetszik nekik és így ideális idegenvezető.

Dr. B. V., ez a remekbe öntött idegenvezető és doktor pár napig Budapesten tartózkodott és igen érdekes eseményeket mesélt el e sorok írójának, különösen a braziliai vadonok nőiről, azoknak rejtelmes és sejtelmes életéről, no meg az idegenből odaszakadt női turistákról is.

Hallgassuk meg tehát a magyar orvost és személyes tapasztalatait:

— Az «Amazonas» ősvadonaiiba egyszer egy amerikai társaság hatolt be vezetésem alatt. Ez alkalommal egy különös indián fajtára bukkantunk, amelynek tagjai az idegenek láttára vadmajmok módjára a fákra kapaszkodtak és kókuszdiókkal dobálták meg a turistákat. Feltűnt azonban, hogy az indiántársaság női, még kapaszkodás közben is kinos figyelemmel örködtek azon, hogy díszes hajukat meg ne tépkedjék a fák koronái. Tervem azonnal megszületett, fényes tükrökkel, üvegékszerekkel és zenélő gramfonokkal igyekeztem lecsalni a vadakat a fákról. Ez mihamar sikerült is és a «kurukuku indiánok» megszelidülve ülték körül az idegeneket. Az első tapasztalat

tehát rögtön megmutatta, hogy a braziliai őserdők szépei is hiúk, illetve, pardon! «adnak magukra!»

Ezeknek az indiánoknak a családi élete szenzációs! Eppen fordítottja annak, amit nálunk tapasztalhatunk. Náluk az «asszony az úr», aki a szó szoros értelmében véve parancsol férjének. Az asszonyok a törzsfőnökök és egyúttal a csodaorvosok is. Esténként ők adják ki parancsaitak uraiknak a másnapi munkákra vonatkozólag, mert itt «katonás rend van». Ezalatt az «eligazítás» alatt a férjeknek mukanniok sem szabad, mert aki közbeszól, annak hátán azonnal felcsattan az asszony korbácsa! Ok írják elő és osztják be a férfiak munkáját reggeltől estig. Az asszonyok csak felügyelik a férjek napi munkáját: hogy döntik meg az őserdők fát, hogyan építik a házakat, hogy túrják a földet. De tévednek, hölgyeim, ha azt hiszik, hogy ezalatt az asszonyok az ebédet megfőzik! Korántsem! Miután az úgynevezett «kruki»-kat (rövid szíjkorbács) jól megsuhogtatták a munkás férjek feje fölött, esetleg hátukon, nyilat és puzdrát vesznek elő és vadászni mennek. A hazahozott zsákmányt természetesen a férjeknek kell megfőzniök.

A családi élet harmóniája azonban a groteszk szokások dacára tiszta és zavartalan. A kurukuku indiánok csekély kivételeket leszámítva, ideális családi életet élnek. Így például a hűtlenségen kapott házastársat a női törzsfőnökök halálra ítélik, akármelyik nemhez is tartozzék az illető. A gyermekkultuszt a legmagasabb polcra emelik. Azt az asszonyt, akinek nincsen gyermeke, megvetik és az ilyen szerencsétlennek a törzstől teljesen elkülönítve kell élnie, még a férjétől is elhagyatottan.

Ezek az indiánok a házasságra való felkészés tekintetében is merőben más szokásokat követnek, mint az európaiak. A «leánynézőt» nem ismerik. Ha egy indián hajadonnak megtetszik egy férfi, akkor gazdagon felszerelve és felöltözve megjelenik a kiválasztott anyjánál, aki egy órában belül dönt afelől, hogy odaadja-e fiát a lánynak, vagy nem?

A fiú minden körülmények között tartozik anyja ez irányú parancsát teljesíteni, különben kivetik a törzsből. De sajnos, a kurukuku indián «hölgyek» sem mentesek az örök asszony örök «bűnétől», a kokettériától! Igen sokszor előfordult már, hogy például olyan leány, akinek nem jutott férj, a modern csábítás minden eszközeivel igyekszik, — ha másképpen nem megy, — egy férjet feleségétől

1+1+1=3

«elszedni». Ha a «kiszemelt áldozat» asszonya megsejti a veszélyt, egy más táborba menekül. Ha a csábító oda is beteszi a lábát, akkor megkezdődik a harc a férfiért. De ez már semmiben sem különbözik az európai szokásoktól. A két nő civódik, verekszik, hajbakap, tépi, nyúzza egymást. A férj és odasereglett barátai a legszigorúbb semlegességre vannak kárhoytatva, mindaddig, amíg egyik vagy másik élete nem forog kockán! Ekkor elválasztják őket egymástól. A szigorú kurukuku szabályok és törvények azonban a legtöbb esetben megakadályozzák azt, hogy a rakoncátlanok hajadon elhódítsa a férj feleségétől.

A gyermekultusz egészen különleges gyakorlati alkalmazásának ismertetéséhez tartozik annak a megemlítése, hogy ha egy indián asszonynak gyermeke születik, akkor a gyermekágyat a férjnek kell őriznie kilenc napig. Ez idő alatt a férj csak meleg vizet ihatik és pépet ehetik, míg az anyát a rokonsága látja el a legremekbbr vadpecsenyékkel és más enivalókkal. De hogy a férj még se szokják le egészen a munkáról, a kilenc nap mindegyikén kézimunkát kell végeznie a nő helyett, aki időközönként a «krukival» kezében ellenőrzésre megjelenik a gyermekágy mellett. A kilenc nap elteltével azután

az asszony ugyancsak kipótoltatja férjével az elmulasztott munkát, mert neki még sokáig nem szabad dolgoznia.

Egy alkalommal egy beteg indián férfit vizsgáltam meg. Felesége, aki a csodaorvosi tisztet töltötte be, mellettem állt. Amikor azonban a beteg testét akartam megvizsgálni, az asszony ezt nem engedte meg, mondván, hogy európai ember nem láthat egy kurukuku indiánt meztelenül. Így természetesen a gyógykezelésből semmi sem lett, de az indián férfi másnap életével fizetett a csodaorvos feleség makacsságáért.

Azokról az idegen nőkről, akiket magyar honfitársunk vezetett az őserdőben, nem éppen elragadóan nyilatkozott Dr. B. V.

— Amerikai dámákkal voltam egy ízben az Amazonas rengetegekben, — folytatja elbeszélését az orvos, — de majdnem életemmel fizettem e kirándulásért.

— Barangolás közben megperdültek a vadak dobjai! Ezeket a hangokat én már ismertem. Harcos vadak közeledtek felénk. En gyors elhatározással menekülésre szólítottam fel az amerikaiakat. A férfiak lóra perdülve unszolták sietésre hölgyeiket. Ezek azonban nem akarván elhinni, hogy veszélyben forognak, a vadaktól előző napon vásárolt indián ékszere-

ket rakosgatták nyakukba s azon tanakodtak, melyik kié legyen. Nem hallgattak figyelmeztető intéseimre és így csakhamar láthatókká lettek a szomszédtörzs harcosai. Hogy megmenekülhessenek, nekem kellett elibük menni, hogy időnyeres céljából «alkudozzam velük». Majdnem ott-hagytam fogamat ez alkalommal.

A francia hölgyek még a vadakkal szemben is feltűnő udvariasak voltak. Egy ilyen alkalommal az egyik törzsfőnök, egy két méter magas indián, egy fél órán belül megkérte az egyik madame kezét, felajánlván neki egész vagyonát, egy réztányért és két birkát és mondván neki, hogy jól járna vele, mert a fehér dáma még fűrdöhetnék is egy évben legalább egyszer! (Az indián nőknek tilos a fürdés.)

Egyszer angolokat kalauzoltam az őserdőben! Egy daliás brit katonatiszt szemet szűrt az egyik kurukuku hölgynek. Női ösztönével azonnal felfedezte a kapitány feleségét is. Így hozzá fordult, engedné át neki férjét, ő pedig válasszon magának egy indián férjet. Alig lehetett lebeszélni az indián hölgyet terveiről. ...és mindezek ellenére, — fejezte be érdekes elbeszélését Dr. B., — az igazán boldog férfiak és férjek mégis a kurukuku indiánok, akik helyett, — ha egyszer majd szükség lesz, — asszonyaik kerítik elő a különböző adók és illetékek összegét és akiknek nem okoz gondot, miből csináltassanak ruhát hölgyeik részére.

Boldog őserdők, boldog Amazonas, boldog amazonok!

MI A SZÍNHÁZ?

Irodalom és művészet ünnepi kézfogója, mind a kilenc Múzsza olymposi násza: ez az igazi, az ősi színház. Líra és történelem, andalító mese és dübörgő akció. Minden irodalomnak, minden művészetnek foglalata: a színház. Aranyabroncs a szellemi kádármunka széthulló dongái körül.

És mit ad a színház a magáéból? Mivel pótolja ki, mivel tetézi be a költő és író, a rudós és zeneszerző, a képzőművész és koreográfus művét? Valamivel, ami kevesebb az alkotásnál, de ami nélkül a szellem útja soha sem jutna el a szívekhez. Ez a valami: az illúzió.

...Félig lehunyod a szemedet és kibomló képzeleted csodás mintájú szönyeget terít eléd. Soha nem látott, tobzódó színeket látsz. Soha nem hallott, fenséges hangokat hallasz. Kastélyok tárulnak fel előtted, ahol sohasem jártál. Boltozatos folyosókon, függő kertek árnyékában, álmok és vágyak lugasában imbojogsz... világot alkotsz magadnak, amely szűzi érintetlenségben áll és él lelked kútjának legfenekén, de az Élet arkangyala mindig őrt áll a kút peremén és nem engedí felszállni, napfényre jutni, kibontakozni ezt a te legtitkosabb érzelmi világot. Az Élet arkangyala: a napi munka, a napi gond. Ülsz a színházban. Még zsong a fűves nézőtér. Szmokingok és női estiruhák a földszinten, a páholyokban. Hátrább

és följebb egyszerű öltönyök, műheiyok és irodák, boltok és hivatalok népe. De a szemekben izgalom csillog, az arcokról valami kollektív ünnepiesség árad, mintha hasonlítanának egymáshoz. Ez már a színház fuvalma, a várt játék előszele.

Elhangzik az első gongütés. Ideges lőtásfutás, későnérekezők riadt sietése, lázas izgész-mozgás a sorok közt, az eseményt megelőző pillanatok drága izgalma, csöndet parancsoló pisszegés, utolsó szavak váltása, még egy pillantás a minden félelmesnél félelmesebbre: a tömegre, amelynek szuverén paránya vagy... újabb gongütés... mintha egy láthatatlan nagy kés vágna el az emberek torkát... hang fennakad, szó elapad... feszengő, de hangtalan, csodálatosan szép és misztikusan zengő csend. Mi ez a csend?

A színház illúziótkeltő hatalmának néma rabszolgája. Rab minden ajak, minden szem, minden fül és minden szív. Ebben a pillanatban érzed, kell, hogy érezd: a színház — templom. (Mert minden szókép, amelynek sok ezer év adja meg a patinás hitelét, való igazságot takar.) Templom a színház és te néző, te hallgató a szertartás részese vagy. Isteni szertartásé, mert a művészet, ami a lelkedben él, vagy visszaverődik, Istentől való.

Illúzió nélkül nincs igazi színház. Úgyis mondhatnám: színház, de ez a szó egy

már régóta kibővült fogalomkört jelez. Minden olyan vállalkozás, amely az ősi színház formáit mutatja, ezt a nevet sajátította ki. A színház akkor is színház, ha üzleti jellege van, ha kereskedelmi alapokon nyugszik. Tehát nem eszerint díztingválunk, hogy az állam, vagy a társadalom adakozásából él-e a színház. De akár így, akár úgy, illúzió nélkül nincs színház és nem is lesz soha.

Hogyan kell illúziót kelteni?

Nehéz a válasz.

Hogyan lehet az illúziót, a tömegek «ab origine» illúzióját lerontani?

Erre mintha már könnyebb volna megfelelni. A művészet világában nincs törvény, minden művész magában hordja a corpus jurist. Meg sem kíséreljük tehát, hogy cikkeibe szedjük, kodifikáljuk azokat a szempontokat, jelenségeket, mozzanatokat, vagy eseteket, amelyek az illúzió lerombolásánál döntő súllyal esnek a mérlegbe. Csak rendszertelenül, mondjuk: kapásból jegyzünk fel néhány tipikus illúziórontó tényt és körülményt. Tehát:

rontja az illúziót, ha a közönséget állandóan a színház anyagi kérdéseivel foglalkoztatják;

rontja az illúziót, ha az újságokban hasábszám pertraktálják a színészek és színigazgatók szerződési ügyeinek összszegszerű részleteit;

rontja az illúziót, ha a színészek magánadósságait kitergetik a nyilvánosság elé, különféle pörök ismertetésével kapcsolatban;

rontja az illúziót, ha a színházi kommuniké bemutató előtt részletesen leírják a díszleteket, a kosztümöket, az új darab minden érdekességét, sőt előzetes kritikát adnak a szereplők alakításairól;

rontja az illúziót, ha a premiérré kerülő darab próbáiról úgynevezett intimításokat közölnek, abból a nagyon helytelen elvből indulva ki, hogy a kóstoló után jön meg az étvágy;

végül rontja az illúziót minden olyan szövegszéd, nyomtatott betű, nyilvános

AMIT KEVESESEN TUDNAK

ÁZSIA. Homérosz említi elsőnek, majd Pindaros, a klasszikus görögök nagy ódaköltője. Ásias: Prometheusz leánya. Viszont Herodotosz, a görög történetíró szerint Ásias nem nőnemű lény volt, hanem Lydia királyának a fia. Ez a Lydia Kis-Ázsia nyugati partjain terült el. A modern nyelvtudomány sem az egyik, sem a másik magyarázatot nem fogadta el és addig kutattak a filológusok, mígnem Asszíriában megtalálták a szó eredetét. Ékirásos felírásokban gyakran fordult elő az „Aszu” szó (vigyázat, nem azt jelenti, hogy „jó bor”, hanem azt, hogy „Kelet”) és az „Ereb” szó, ami viszont Nyugatot jelent. Az „Aszu” szóból lett Ázsia, az „Ereb”-ből Európa. Igen ám, de a dolog nem maradt annyiban. Jött egy tudáskereső germán pap, aki kisütötte, hogy Ázsiát az aza-nép lakta, amely minden népeket megelőző kultúra dolgában. Sőt: a Kaukázus szót is így elemezte: Kauk-azosz. A többi tudós azonban nem fogadta el ezt a megoldást és így ma is ott tartunk, hogy legjobb görög eredetre visszavinni az Ázsia nevet.

EUROPA. Mint említettük, az „Európa” név asszír származású. De a görögök nem voltak hajlandók ezt a dicsőséget egy régebbi kultúrának átengedni. Herodotosz azt írja, hogy Zeusz szerelemre lobbant a gyönyörűséges Európa királykisasszony iránt s mivel akkor sem gőzhajó, sem repülőgép nem volt, a hátára vette és úgy úszott vele Kréta szigetére. A görögök szerint ettől az Európa nevű királyi dámtól származnak mind az európaiak.

AFRIKA. Afrikát nem mindig hívták Afrikának. Régebben Lybia volt a neve. Ugyanis az ibu nép Egyiptom szomszédságában élt és utána nevezték az országot Lybiának. Az Afrika nevet a rómaiak adták egy kis területnek, amely hódítás révén a hatalmukba került. Ők a pünöktől vették át ezt a nevet, amely berber eredetű. Volt egy afri-törzs, innét az Afrika szó. (Érdekes följegyezni a berber szó származását is. Ber: ember. Veszik észre, mennyire hasonlít a magyarhoz? Kétszer „ber”, vagyis berber, állítólag gúnyos értelmű szó, amire nagyon haragusznak a berberiek.) „Aprica”, ez a szó a latinban „verőfényes”-t jelent. Némely nyelvész szerint ebből a jelzőből lett Afrika, amely világrész tudvalevőleg a legforróbb éghajlat alatt fekszik. Orientalisták az ó-heber „farika” igéből származtatják Afrikát, ami annyit jelent: „elválasztani”, utalással arra, hogy Afrikát a másik két világrészről a Nilus (!) és Herkules oszlopai választják el. A görögök azt szerették volna elhítenni a világgal, hogy Afrusz arab király (szerintük Herkules fia) az ősapja Afrikának.

AMERIKA. Azt úgyszólván mindenki tudja, hogy Amerika a firenzei Amerigo Vespucci hajóstól kapta nevét, aki Kolombusz Kristóf után hét évvel lépett partra Dél-Amerikában. Megjegyzendő: Kolombusz, akinek érdemeit nagyon is vitásá tették tudós kortársainak kijelentései, amelyek mint tudatlan és vakmerő kalandort, sőt rabszolgakereskedőt tüntetik fel, szintén nem érintette Észak-Amerika földjét. Kolombuszról Kolumbiát neveztek el, ahol sohasem járt Kolombusz. A spanyolok és portugálok a tizenötödik század végén történi fölkelés után még több mint száz esztendőig „Nyugati Indiá”-nak nevezték Amerikát. Először egy német földrajzban fordul elő ez a név: Americi Terra (1507). Két francia tudós azt állította, hogy Amerika nem Amerigo Vespucci után kapta nevét, de ez önkényes föltevés. Sokkal fiatalabb testvére ez a világrész a Föld-család tagjainak, semhogy pontosan meg ne lehetne állapítani a név eredetét.

AUSZTRÁLIA. Két évezreden át foglalkoztatta a tudósokat, főként a csillagászokat és a hajósokat a még hiányzó, de sejtett földrészek felkutatása. Már a tizenharmadik században készült térképeken fantasztikus országok és világok vannak feltüntetve, önkényes nevek kíséretében. Azt a helyet, ahol körülbelül Ausztráliát sejtették, így írták körül: „Terra Australis nondum cognita.” (A még nem ismert déli földterület.) Óriási világrésznek képelték el ezt a Terra Australist, amely Amerikától a Jává-szigetig nyúlik el. Cook volt az, aki a mai Ausztrália körvonalait megállapította.

cselekmény, amely lépten-nyomon a színház üzleti vonatkozásait és a színész nappali életét tárja fel.

Mit gondoljak Lear király ábrázolójáról, ha csak néhány órával előbb olvastam az estilapban, hogy a direktorával súlyos konfliktusa van? Arra kell gondolnom, hogyha most, a nagy erdei jelenet után kirohan és egyenesen nekimegy a direktornak, keresztülharapja a torkát...

Mit gondoljak egy modern dráma hősnőjéről, aki előttem a szerepe szerint búcsút vesz barátjától és háromszor is megcsókolja, mikor az első felvonást követő szünet alatt azt olvastam egy színházi újságban, hogy ez a két művész nő tíz év óta nem beszél egymással s a leggyilkosabb pletykákkal gép-puskázzák egymást... Tudom zavartalanul élvezni a játékot? Van illúzióm?

Vagy milyen érzéssel megyek abba a színházba, amelynek vagyoni viszonyairól nap-nap után furcsa hírek jelennek meg az újságokban? Szabad-e a színház közelébe engedni a válságszaqot, hogy ne mondjam: a szegénységet? Épp a színháznak, épp annak a ragyogó világnak a közelébe, amelynek egyedül a talmi gazdagsága, a krózsusi látszata az egyetlen aranyfedezet?

Vegyétek el a színházról az illúziót, — mi marad? Rongyos díszletek, vedlett kellékek, marakodó alkalmazottak, kifizetetlen számlák, — hol nincsenek? — az élet minden nyárspolgári bajlódása, kellemetlensége és rútsága. Templomban, ahol az oltár mögött focsikorgató papok és sunyi spekulánsok állnak, nem talál a lélek áhitatosságra, elmélyedésre, magóbaszállásra való hangulatot. Színházban, amelynek folyton a kulisszái visszáját mutatják a közönség felé, nincs illúzió.

Hagyják meg nekünk a sanyargatott, hajszolt lélek két menedékhelyét: a hit templomát és a művészet templomát. Hívók akarunk maradni és minél több a hitetlen körülöttünk, cinizmuson és lelki-szegénységen felülemelkedve, annál inkább akarunk hinni. Ehhez a hithez adjatok nekünk erőt, amellyel azt elhinni tudjuk. Ez az erő: a színházi illúzió. **Ugyelő**

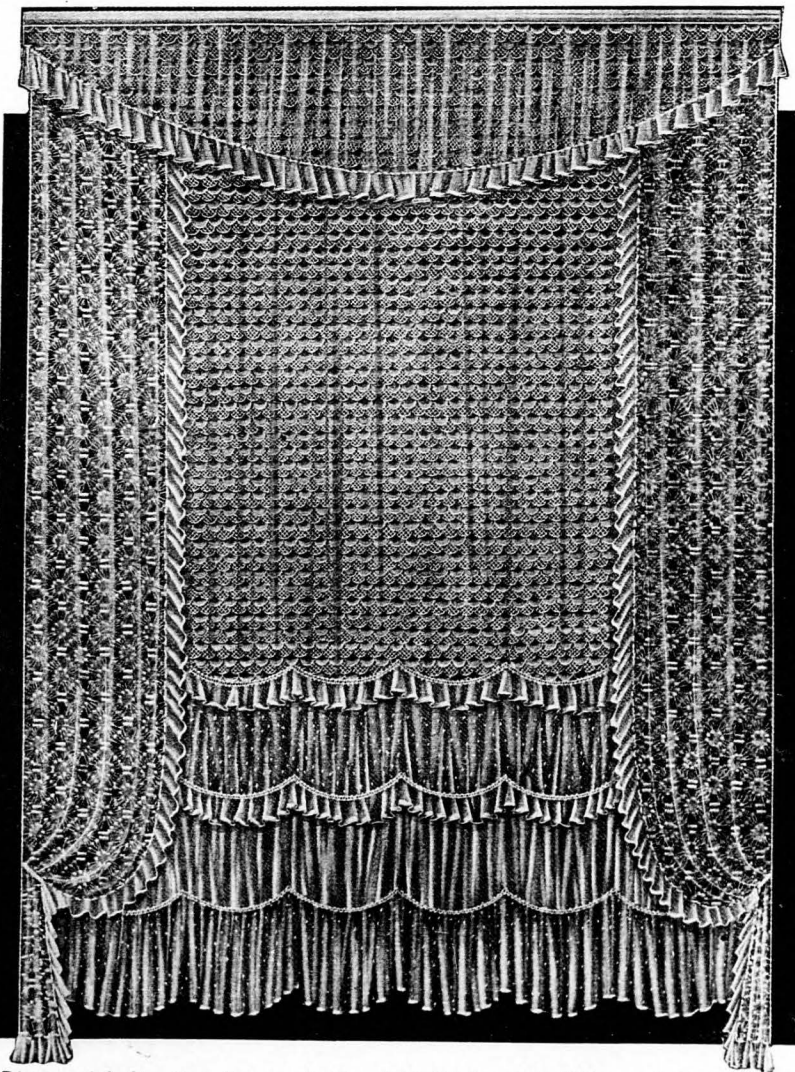

Útszéli keresztfák

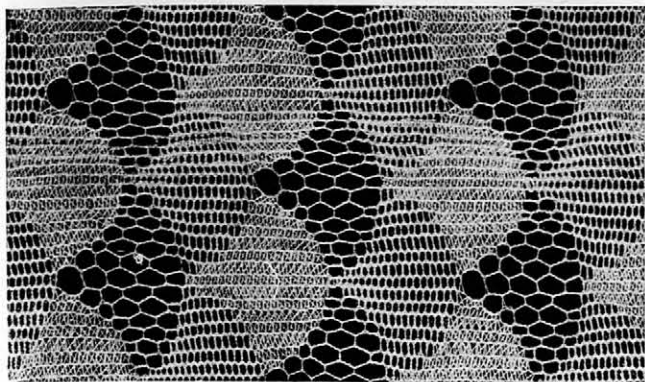

Ott áll az út mellett, korhadtan s elhagyatva, sápadtan tűz rá az ősi alkonyatban egy remegő sugár. Honnan jön az a fény? Valahonnan a világegyetem véghatáraitól, talán tízezer esztendeje repül a Minden-ségen át, hogy ráhulljon és meghaljon egy útszéli Krisztus ércajakán. Talán egy lángoló napóriásnak a szíverezését hozta el, vagy egy ismeretlen világ szenvedő lényének a reménykedő pillantása csillog az érc-Krisztus töviskoronáján . . . Egy más világ hírnöke, hogy ott is van élet és szenvedés, mert ahol élet van, ott szenvedés is van, sőt az élet maga a szenvedés. Rádiumnak, héliumnak vagy titániumnak elfáradt gyermeke, te árva sugár, köszöntelek a megérkezésed és meghalásod egy-pillanatában, az útszéli keresztfa tövében! Lásd az Istenné lett embert, ki volt Isten fia és testet öltött, hogy megváltsa bűnéből e világot, de elbukott az idők szellemében s ez a kicsi, útszéli keresztfa az Ő nagy és megrázó tragédiáját hirdeti. Ő, millió és millió keresztfája van templomokban, kegyhelyeken, palotákban, kunyhókban s úton-útfélen, mindenütt, arany, ezüst, érc, vas, pléh és fából faragott Krisztusok mindenütt, van egy-egy mindenütt, csak ép-

pen ott nincs, ahol lennie kellene, ahová oly forrón vágyakozott, amikor e földön járt az Úr: *a szívünkben!* Csak a szívünkben nincs, a szívünk mélyén, ahová pedig elhittette az ő zengő igéinek életfakasztó magvait . . . Nem hajtott ki az új Evangélium elhíntett magva, nem hajtott ki dúsán a Megváltó búzaföldjén, az emberiség szívében, csak gyöngye aratás lón a karnauti magvetésből. Dús és aranyló kalászrengetegen kellene ragyognia az evangéliumi igék erejének, ám meddő maradt Krisztus szántóföldje, amelyről Ő olyan forró, nagy és színes álmot álmodott az Olajfák-hegyén. A bibliai konkoly diadalmaskodott az Úr aratásán és ez jelenti a Megváltás igazi tragédiáját. A Golgotha néma könnye, töviskoszorús szenvedése s keresztalála nem halált, hanem isteni megdicsőülést jelentett annak a keresztre feszített lángelmének! Ott kezdődik az Ő igazi tragédiája, mikor az eszméi, amelyekért meghalt a keresztben, mint az emberiség legnagyobb apostola, ezek a szépséges igazságok, melyek elhangzottak a Hegyibeszédben, az emberszeretetnek, a megértésnek és a földöntúli jósnak ama örökszép igéi elvesztették fénylő erejüket s világepítő hatalmukat az időkben. A Miatyánk zengő igéi csak a templomok öblén élnek és nem a szívekben! Hisszük, hogy Isten-Atyánk a mennyekben van, de nem érezzük; mondjuk, hogy szenteltessék meg a neve, de nem szenteljük meg a mi életünkkel; hívjuk az Ő országát, hogy jöjjön el, ám idegenkedünk tőle, mikor a szeretet helyett a gyűlöletet gyakoroljuk; hirdetjük, hogy legyen meg az Ő akarata, miképpen mennyekben, azonképpen itt, a földön is, de a mi önző akaratumkat visszük diadalra idelelt a földön, az érdekek küzdő világában; kérjük, hogy a mi mindennapi kenyerünket adja nekünk ma, és elveszük embertársaink árva cipócskáját; kérjük, hogy bocsássa meg nekünk a mi vétkeinket, amiképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétőknek, de csak a magunk bűneinek a bocsánatát akarjuk, mi pedig nem kegyelmezzük senkinek, csak ápoljuk lelkünkben a haragot, a gyűlölséget s a rosszindulatot; szeretnők, hogy ne vigyen minket kísértésbe, de mi csak

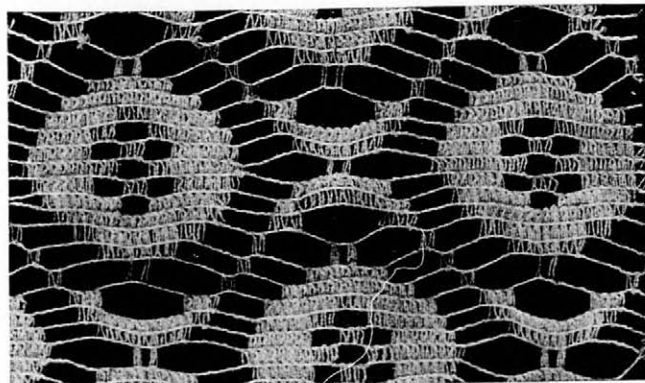

Diszes csipkefüggöny. Beszerezhető a MUL Kézimunkaboltjában, VI, Teréz-krt. 6.

A 12. oldalon lévő díszfüggöny középső részének nagyított mintája

kísértjük embertársainkat és bűnre csábítjuk a jót, aki gyöngé, s ha már elesett, pellengérré állítjuk a szegény piacon s megkövezzük és eltapossuk bűnbánó szívét. «Szabadíts meg a gonosztól!» és mi vagyunk Béliál fiai: kívül mosolygó, belül megfondorkodó emberek, kik verjük a mellünket, mint a bibliai farizeus, igen, és álnok szemforgatással törünk pálcát testvéreink, a gyöngé és megtévedt szívek fölött, kik könnyes bűnbánatukban a megigazulást keresik... Ez a Megváltás igazi tragédiája, ez Krisztusnak az igazi lélek-Golgothája, amikor beigazodott Pilátus igazsága, hogy az emberiséget nem lehet megváltani! Amikor ma is millió Judások járunk az életben és csókkal áruljuk el, akit szeretnünk kellene. Ó, megmaradt az ó-kor, csak modern mezt öltött magára! Ma is vagyunk, Kaifások és Pilátusok, szaduceusok és farizeusok, csak az időkben szerepet cseréltünk. Ma is elnyomjuk az igazságot s megdezsmáljuk a szegény özvegyasszonyok olajoskorsóját s ma is él ama parázna nő, akinek mondá Jézus: «Eredj és ne vétkezzél többet!» Ma is él a bűn s azóta is újra feszítettük Krisztust önmagunkban s keresztrefeszítjük utódainkban is milliószor! Kétezer esztendő nagy történelmi és lelki katasztrófái sem tudták észretéríteni az emberiséget, a megromlott világot, nem, az utolsó világkataklizma se... Szegény útszéli keresztfák! Szomorú mementóként állanak a szentélyekben és a keresztutakon, lásd, te szegény, vándor sugár, ki jöttél az egek mérhetetlen távolából, s ki vagy tán éppen ama keresztre feszített és csalódott szívű Krisztusnak egy csüggedt szemesugara... Sírva köszöntlek a csillagok alatt a bűnös emberiség nevében!...

A 12. oldalon lévő díszfüggöny szárnyainak nagyított mintája

Pillanattfelvételek

utazás közben

1 Amerikai turisták mennek autón az Alpesek országában. Az egyik U. S. A.-beli férfi megkérdezi a soffortól:

— Mondja, kérem, tulajdonképpen honnan jötték ide ezek a hatalmas sziklák?

— A gleccserek hozták magukkal, — feleli a soffőr.

— És hol maradtak a gleccserek? — hangzik az újabb kérdés.

A soffőr előbb gúnyosan végigméri az U. S. A.-beli férfit és csak aztán felel:

— A gleccserek éppen most mentek vissza, hogy új sziklákat hozzanak.

2 Egy idősebb úr és egy fiatal ember ül ugyanabban a fülkében. A fiatalabb megkérdezi, hogy mennyi az idő? Az idősebb úr barátságatlanul felnéz az újságjából és így válaszol:

— Kedves fiatal barátom, ön azt akarja, hogy mondjam meg, mennyi az idő. Ilymódon akar velem beszélgetést kezdeni. Ha aztán elbeszélgetünk és talán kellemesnek is találjuk egymást, a kiszálláskor meg fog hívni egy pohár sörrre. En ezt nem utasíthatom vissza, sőt revansálni fogom. Még az is megtörténhetik, hogy együtt ebédeljünk. Aztán haza fog kísérni, amit szintén nem utasíthatok vissza és ha szerencséje van, megismerkedhetik az én szép leánnyal. Később már gyakrabban fog ellátogatni hozzánk és egy szép napon meg is kéri a leányom kezét. De hát, az ördögbe is, odaadhatom én egyetlen leányomat olyan emberhez, akinek még csak zsebórája sincsen?!...

3 A vonat egy kisebb állomáson tartózkodik. Az egyik utas magához int egy kisfiút és pénzt ad neki: — Végy gyorsan két pár virsli! Egyet neked és egyet nekem.

A kisfiú elsiel. A vonat már indulni akar, amikor a kisfiú lihegve visszaérkezik és a vonat mellett szaladva jelenti: — Tessék, itt van vissza a pénz a maga virslijéért! Mert csak egy pár virsli tudtam kapni!...

4 A skót a fiával együtt akar utazni a szomszéd városkába. A vasúti pénztárnál szívszorogva megkérdezi:

— És mibe kerül a flam jegye?

— Semmibe. Mert még nincs öt esztendő, — hangzik a válasz.

A skót boldogan fizeti ki az egyetlen jegy árát. Mikor már megkapta a vasúti jegyet, közelebb hajol a pénztárablakhoz és bizalmasan megkérdezi:

— És hány százalékot enged a jegy árából, ha legközelebb a fiamat nem hozom magammal?

5 A vonat megállt a nyílt pályán. Az utasok aggodalmaskodó kérdésekkel ostromolják a vonatvezetőt, aki alig győz válaszolni azokra.

— De hát miért nem megyünk tovább? — érdeklődik egy idősebb hölgy.

A vonatvezető már talán századszor válaszolta ugyanazt, de kijön a békéttürelésből és epésen így szól:

— Tessék tudni, a pályáor nek vörös a haja. A vörös szín pedig „tilos“-t jelent.

— És mikor megyünk tovább?

— Nem tudom. A fűtő éppen most beszél rá a lokomotívtól, hogy nyugodtan folytathatja útját...

SZÜRET

Hahó! Áll a szüret a hegyeken, LISZKANÉ
Csurran a must méze BERKY MARGIT
és ömlik az öbor szinaranya.

Pajzán kacagástól hangos a szöllő:

Örülnek az élők; könnyen csattan a csók.

Bíboros fürteit részegen rázza az Ősz,

kincseit dúsan osztja a benne hitőknek:

nevetése nyomán sárgán hull az arany.

O, lakomázó Ősz, végtelenségek ura!

Bárcsak egyszer én is teveled szüretelnék!

Bőven folya a bor és hullna a drága gerezd.

Egyszer, hacsak egyszer, nékem is érne a szöllő,

Hahó! Szavam hangosan messzire zengne:

hahó! jöjjetek, édes a must!

Igy csak csendesen múlnak az iztelen évek:

Hahó! Mert nem én, mindig csak más szüretel.

KERTÉSZ BÉLA:

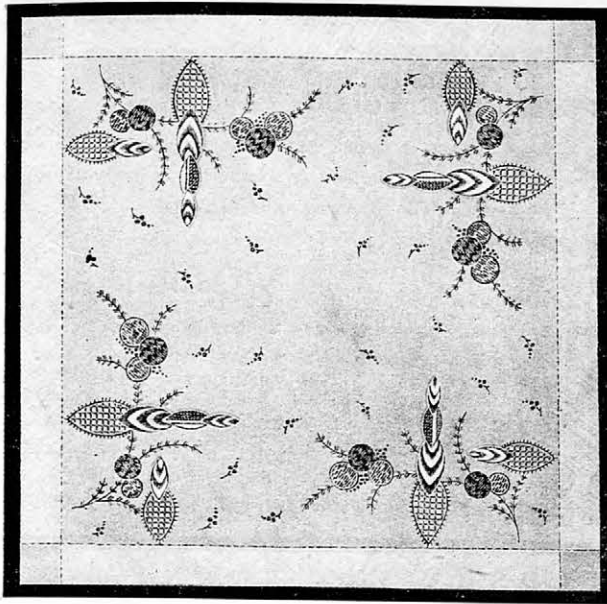
SZINHÁZI BEMUTATÓK

Molnár Ferenc új vígjátéka a Pesti Színházban
és „Szakíts helyettem” a Belvárosi Színházban

A Vígszínház igazgatósága, hogy ilymódon ellensúlyozza a «Viktoria Regina» sejtethető balsikerét, testvérszínpadán: a Pesti Színházban szezonnyitó darabként kihozta a «nagy sláger»-t, Molnár Ferenc hónapok óta reklámozott «Delila» című vígjátékát. Szó sincs róla, a «Delila» valóban Molnár Ferenc alkotása, de ez a tény csupán a színlapról állapítható meg, valamint a tökéletes csiszoltságú dialógusokból, amiknek tükrözésében néha-néha megcsillan a nagy író, aki ebben a munkájában azonban csak a színpad tökéletes mesterének bizonyul. A «Delila» csupa telitalálat, amelyben minden szó, minden vicc, minden poén és minden könnyfacsaró bomba pontosan ott és akkor robban, amikor Molnár akarja. Minden van ebben a vígjátékban, amit a közönség vár és kíván, minden a maga helyén és minden ötletes, sőt művészi találásban, — csak éppen magát a darabot és az író hiába keressük. Játék, felszines és habkönnyű játék az egész, de abban az értelemben is, hogy Molnár csak játszik a közönséggel. A darab szereplői játékgurák, bár tagadhatatlan, hogy vannak pillanatok, amikor az eleven élet tökéletességét is el bírják hitetni. A szereplők mindig jókat mondanak, akár a nevető, akár pedig az elszomorító idegekre pályáznak. Csak éppen az író, a költő: az igazi Molnár Ferencet nem érezzük megszólalni! Annyira kifáradt volna már, hogy magasabbrendű célkritikák helyett beéri a l'art-pour-l'art-játék igénytelenségével? A történet oly kevés és olyan vérszegény, hogy legfeljebb egy tárcanovellára futna belőle. Az író pedig elfekszik ennek az igénytelenségnek dolce far niente-jében és mintha tudomással se bírna semmiről, ami napjainknak problémája és ami mégis csak másmilyenné formálta 1937 emberét, mint a századkezdet romantikus szerelmi kérdőzójét. Molnár Ferenc, a «világjáró», aki mindenütt otthon van, tehát sehol nincs igazán otthon: még az évtizedek múlását sem akarja észrevenni. Játékos kedvében játszik a színpad figuráival és játszik a nézőtér húsvér-embereivel, nem látva meg a változott idők új problémáit, amelyek igazi író,

tehát éppen az ő tollára volnának méltóak. Vagy talán exportcikknek szánta ezt a darabját is, aminek főkélléke, hogy súlytalan játékoságával egyformán érdekelheti öt világrész nem túlságosan nagyigényű közönségét. Ennyire azonban nem szabad lebecsülni az írásművészetet és legfőképpen nem szabad annak a Molnár Ferencnek, aki már sokszor bebizonyította, hogy nem csupán ügyes színpadi mesterember, hanem igazán nagy író is. Ha azonban túlszigorúnak találja ezt a kritikát, ajánlunk egy próbát. Tessék a «Delila» című vígjátékot eljátszatni valami hatodrendű színtársulat gyöngé színészeivel. Tüstént kiderül, hogy Molnár Ferenc ugyan odaírta a nevét, csak éppen a molnárferenci darabot felejtette el megírni. Mert a Pesti Színház pompás előadásában: Darvas Lili, Muráti, Somlay, Mály Gerő interpretálásában olyan lebilincselő produkcióban részesülünk, hogy legalább az előadás tartamára a színészek szuggesztív hatása alá kerülünk és még tapsolni is tudunk. De előadás után rögtön elfelejtjük az egész «Delilá»-t. Mint ahogy azt is el szeretnők felejtani, hogy ezt a vígjátékot Molnár Ferenc írta. ★ A Belvárosi Színház Bókay János «Szakíts helyettem!» című vígjátékával indult neki a szezonnak. Ha ennek a darabnak alapján akarunk következtetni a Belvárosi Színház műsorterveire, nagyon elszomorodunk. Ilyen vígjátékok eddig csak a párizsi bohózat-színházak közönségét tudták kielégíteni. A darab színpadtechnikailag elsőrendű munka, de nem értjük Bókayt, aki egyéb írásaiban határozott tehetségnek mutatkozott: miért alkuszik meg ennyire a tömeg-igényekkel? A szereplők: Mezey Mária, Rátkay, Latabár Kálmán és a többiek játéka sok kacagást váltott ki a közönségből. De ez a kacagás mintha szigorú megrovás lett volna a Belvárosi Színház vezetősége ellen, amely elfeledkezett arról, hogy bizonyos irodalmi és művészeti tradíciók is vannak, amik reájuk is kötelezők és amiknek megtagadását a jóízű, művelt publikum feltétlenül vissza fogja utasítani. Talán arra is lehetne gondolni, hogy a közönség keservesen keresi meg a jegyreválót.

Stilizált terítőcske. Leírása kézimunkarovatunkban. Beszerezhető a MUL Kézimunkaboltjában, Budapest, VI, Teréz körút 6. szám

3 tanulságos történet

1. A GONDOLAT, A SZÉL ÉS A HŰSÉG. Alexander Dumas, a zseniális francia író hasonlóképpen zseniális fia, jelentette ki egyszer egy irodalmi társaságban:

— Három dolog van a világon és az életben, amik egészen speciális és soha nem változó jellemmel rendelkeznek: a gondolat, a szél és a hűség. A gondolat soha nem hagyja el azt a helyet, ahová egyszer befészkelte magát. A szél soha nem megy olyan helyre, ahonnan nem tud eltávozni. A hűség pedig soha nem tér vissza oda, ahonnan egyszer már eltávozott...

2. AZ OKOSSÁG ÁRNYOLDALA. Voiture, francia költő, aki a királyi udvarban is népszerű volt okossága miatt, az egyik udvarhölgy részéről a következő burkolt bókot kapta:

— Mégis csak ön a legokosabb ember, akit ismerek. És mégis, az embertársaival való érintkezésben, sokkal súlyosabb hibákat követ el, mint a többiek.

— Asszonyom, — mosolygott a költő, — nem: mégis, hanem éppen ezért...

— Hogy érti ezt?

— Az én okosságom a hibás abban, hogy az embereket nem tudom olyan butáknak tartani, mint amilyenek a valóságban.

3. A TÜKÖR. Egy fiatal néger nagyobb utat tett meg és a távoli városból egy tükröt hozott ajándékkul a feleségének. Egy tükröt, amit abban a kis néger falucskában még senki nem látott. A feleség belenézett és egy szép, fiatal néger nőt látott benne. Féltekenységében kiabálni kezdett:

— Ilyen szép teremést hoztál magaddal?! Hüllen kutya, szégyeld magad és óvakodjál attól, hogy akár egy ujjal is hozzám merj érni!

Szegény néger most a tükörrel az anyjához futott és neki mutatta meg az ajándékot. Az öreg asszony belenézett és elkezdte a fejét rázni:

— Azt még csak meg tudom valahogy érteni, hogy néha-néha más más után vággyakozol. De hát akkor miért hoztál magaddal ilyen csúnya, vén boszorkányt?!...

Fiatalkor gazdaasszonyok kiskatéja

A rendetlenül működő gyomor serkentésére igen jó hatású a gyümölcs, különösen a szőlő, őszibarack és a párolt aszalt-szilva. A szilva héját le kell hámozni, vagy át kell passzírozni, mert különben nemhogy a kívánt eredményt mozdítaná elő, de székrekedést okoz. A gyümölcsök, fehérjeszegénységük miatt, a máj- és vesebetegek diétájában is igen nagy szerepet játszanak. *

Jácintot, tulipánt, s általában hagymás növényeket kora tavasszal úgy virágoztatunk, hogy ősszel a hagymákat ládába ültetjük és fagymentes helyen pincében teleltetjük. Kora tavasszal, mikor a fagytól már nem kell tartani, az ablakba tesszük. *

Keltetésre 8—10 naposnál idősebb tojást ne használjunk. Ha a tojást távolabbi helyről hozatjuk, akkor a megérkezéskor tegyük 12 óráig hűvös helyre és csak azután a kotló alá. A kotló alá mindig egyenlő nagyságú és egyidős tojásokat rakjunk és csak annyit, amennyit minden nehézség nélkül megülhet. A kotlót lehetőleg ne zavarjuk és nagy gondal kezeljük. *

A baromfi nagyon szereti a tejet, melyet bármely alakban adhatunk. Ugyisintén kitűnő eledel részére a sárgarépa, nyersen, vagy főve, valamint a friss marhavér, darával elkeverve. Gondoskodjunk a baromfiakat hűseledellel való ellátásáról is. A húst főzzük meg, daráljuk át és így adjuk nekik. *

Nyáron felesleges délben is etetni a baromfiakat. Meleg időben ne adjunk nekik kukoricát. A szemes eledelt több helyre szórjuk szét, hogy az állatok utána járjanak és ezáltal is többet mozogjanak. Ha a tojás hozamot emelni akarjuk, akkor adjunk kölest összetört tatarákkal keverve a baromfiaknak. Ha a baromfiakat zárt helyen tartjuk, hintsük be a helyüket éles, nagyszemű kavicsos homokkal. *

A kisöport baromfiól aljára hintsünk egy réteg gipszet és ezt fedjük be homokkal. A gipsz a nedvességet magába veszi és a kellemetlen kigőzölést megakadályozza. *

Feljegyzésre érdemes, hogy a fák milyen rendkívül magas életkort érnek el. Például a tiszafa élettartama 3200 évben van megállapítva. A cédrusfa 2000 évig él. A tölgy 1500, a fenyő 1200, a hársfa 1100, a platánfa 1000, a dió-, olaj- és ciprusfa 800, a narancs 620 évig. *

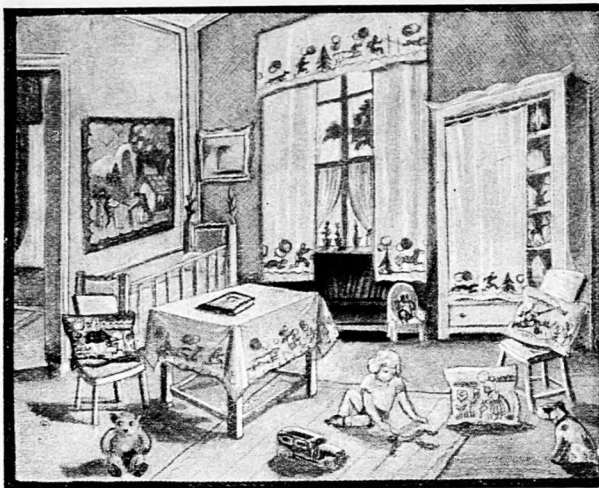
A pusztulásnak induló agávéét megmenthetjük, ha a rothadó részt éles késsel levágjuk, helyét finom faszénporral behintjük és a növényt meleg, levegős helyre állítjuk. *

Ne pusztítsuk és ne üldözzük ki a kertből a békákat, mert ezek a kis állatok kertünknek leghűségesebb munkásai. Nemcsak kíméletet, de szeretetet is érdemelnek, mert szorgalmasan pusztítják a kártékony rovarokat. *

A sósvíz kitűnő trágyának bizonyult a székfűtenyésztésnél, de természetesen csak akkor, ha kellő arányban adagoljuk. Két és fél százalékos oldatot készítünk és ha ezzel öntözük a székfűt, szép sötétzöld hajtásokat hoz. Általánosságban elegendő az egy-százalékos oldat is, de a fenti két és fél százalékos hatásosabb. *

A házinyúltenyésztést legcélszerűbb egy párral kezdeni meg. Egy éven belül ez az egy pár nyúl harminc darabra fölszaporodik. Az anyanyulat nem szabad túlterhelni, vagyis hatnál több kis nyulat ne hagyjunk meg, mert a fejlődésben egymást gátolják és táplálásuk az anyanyulat is megviseli. Ha nagyon gondos takarmányozással látjuk el, akkor nyolc kisnyulat is megtarthatunk. Az anyanyulnak adjunk szemes eledelt, kukoricát, árpát, búzaocsút, olajtartalmú magot, például napraforgómagot, tökmagot, sült burgonyát és néha jól megszórt kenyérdarabkákat is. Ivóvizet a házinyúl csak akkor kíván, ha csupa száraz takarmányt kap eledellül. Nedves, vagy vizes takarmány a házinyulnak is megárt, a fiatal nyulaknak egyenesen halált okoz. A pillangós virágú növény fonyadt állapotban nagyon tápláló eledel a nyulak részére. *

Ideális gyermekszoba

Téli színek, vonalak, gondok

Irta: Bácskai Magda

Ha egy zseniális feltaláló ilyenkor koratelen elindítaná a holdba az első rakétautót, ha ki is kötne vele e távoli égitesten s riportokat kábelezne a holdból, nem érdekelné a hölgy-világot annyira, mint az első téli divat-híradás.

Nem mintha valamennyien rohannánk új ruhát csináltatni! De éppen mert nem rohanunk, mert minden jel arra mutat, hogy a tél az alakítások jegyében fog felettünk elmúlni, — azért vagyunk kíváncsiak az új divatra.

Mit hogyan alakíttassunk, mit milyenre vessünk — ez itt a kérdés. Fontos kérdés. Ki ne tudná, hogy egy ügyesen szűkített szoknya, egy jó helyen tömött váll, egy helyesen alakított bunda ugyanolyan szolgálatot tesz, mint a vadonatúj.

S mert ezzel tisztában vagyunk, mindenekelőtt beszámolunk a divatszínokről. Első és legérdekesebb az ezüstszürke. Praktikus, rokonszenves szín, különösen, ha köpeny vagy kosztüm színe. Ugyanolyan jó délelőtt, mint délután, látogatásban, mint sportelőklak. De jól megnézve magát a tükrörben, aki világosszürke köpenyt csináltat! A szürke szín nem tartozik a soványító színek közé. Szőkék számára sem előnyös. Annál jobban áll sovány barnáknak. Nagyszerű tulajdonsága viszont — s ez a tulajdonság sokmindenért kárpót, — hogy jól festhető. Ha megúntuk a szürke köpenyt, jó zöldet festhetünk belőle, szép kéket, tökéletesen feketét.

A tél másik kedvence a «cassis», melyet borvörösnek nevezünk magyarul. Ez a szín ugyanolyan jól áll szőkéknek, mint barnáknak. A nőknek általában jó barátja, a maga hízelgő, mély tónusával, mely mindenkit szépít. De amilyen kitűnő ruhaszín a borvörös, olyan meggondolandó kabátszín. Csak azok csináltassanak belőle köpenyt, akiknek nem a borvörös egyetlen köpenyük. Ezt a szép színt könnyű megúntni, annál is inkább, mert olyan zarnok, hogy nem tűr maga mellett más színeket. Prémét választani hozzá épp ezért nem könnyű. Borvörös köpenyhez legjobb tán a fekete szil...

A magány keserű kenyerén élek

Nincs senkim és senkié se vagyok,
Hozzám nem tartoznak se kicsinyek, se nagyok.
A sors nem hordoz engem a tenyerén,
Élek a magány keserű kenyerén.
Kacagás nem csendül soha a szobámban.
Mélázva álmodik, alszik ott a csend.
Asztalomon néha néhány szál virág van.
Amim van, az mind holt, s hallgat idebent.
Látogatóm sincsen, vendég énhozzám
Már régóta nem jár.
Ajtót csak egy nyit rám.
Ha jó, nem kopogtat, engedélyt nem kér.
A gyász, a szomorúság mindig ide ér. PAÁL ERNŐ

Ez a hűséges nyuszi hű kísérőnk idén is. Számtalan gallér, muff, kihajító készült szilből... Persze barna szilből is, de a barna szil egyelőre még igen drága. Nem akarunk sötételetlátók lenni, de attól tartunk: mire tökéletesen hamisítják majd barnán is, — kimegy a divatból a szil. A sötétkék, mely évek óta száműzetésben élt, idén visszatér hozzánk. Biztos, hogy minden nő örömmel üdvözli rég látott kedvencét... Van-e a sötétkéknel rokonszenvesebb szín és praktikusabb? Létezik-e igazságtalanabb szeszély, mint az, mely száműzte ezt a kitűnő színt?!... No de fő, hogy visszatért! Ráismerünk, noha «Bleu Chinois» kínai-kék a neve az idén s némi kis lilás árnyalattal büszkélkedik.

De ne higyiük, hogy a divat megelégszik e három új színnel. Szó sincs róla!... Tíz új-ruha közül legalább három dicsekszik több színnel s a legtöbb két-színű...

Kéi-színű — de nem abban az értelemben, mint gazdája: a hölgy. A legdivatosabb ruhának borvörös az eleje, kínai-kék a háta. A legújabb jumpernek fekete a háta, szalmazsínű az eleje.

A délutáni selyemruhákat öröm lesz viselni, de nem lesz öröm szabni. Valamennyi derekát elől bedolgozott, sál-szerű húzótt részek díszítik. Valamennyi dereka magas, amiből arra következtetnek Párizsban, hogy visszatér hozzánk az első császárság divatja. Az előbb említett fisűk, a felfelé-csúszó övek, Josephine császárnőre emlékeztetnek s a napoleoni időkre.

Egyes rémhírek szerint az estélyi ruha rövidül.

A párisi Schiaparelli, aki tizenhat ruhát varrt a windsori hercegnőnek, lelkes híve a bokáig érő estélyi ruhának. Mi azt reméljük, hiába lelkesedik. A nők ki fognak tartani a földig érő estélyi ruha mellett, mely soványít, magasít, keskenyít s egyetlen romantikus hangulata józan divatunknak.

A rövidülési ragály elterjedt az állat, vagyis bunda-világban is. Derék csikónk, mely évek óta háromnegyedes bunda, idén kétharmados, vagyis csípőn-alul érő, testhezálló különös valami. Azokra a kis asztrakán-bundákra emlékeztet, melyekben mamáink korcsolyáztak a Víg Özvegy valcerének hangjai mellett. A rég B-listára tett asztrakán különben

divatba jött ismét. Boldog az, ki nagy-mamája pelerinjét naftalinba tette s megőrizte. Most büszkén hordhatja. Nincs divatosabb viselet az asztrakán-keppnél.

Még egy érdekes hír a bundák birodalmából! A szil, a póni, a fóka, a perzsa-bárány idén szövetséskokkal társul, akár tetszik neki a dolog, akár nem. Szövet-és prémszikkokból áll az idei bunda, — de mert a divat szeszélyei majdnem oly kiszámíthatatlanok, mint a női szeszélyek, semmivel se olcsóbb, mintha tiszta prémből készült volna.

A téli köpenyeken nem a prémgallér játssza idén a vezető szerepet, hanem az a széles csík, mely elől fut végig a kabátón s megismétlődik a hátán. Sok a szörmeből készült bubigallér is, a szörme-ujj, s a muff se hagyja magát háttérbeszorítani. Mindjobban nő, növekszik. Néhány év múlva akkora lesz, mint volt 1913-ban, mikor a divathölgy muffja térdéig ért.

A kalapok minden szezon elején rémlátomások. Váratlanul magasak, váratlanul laposak, kétségbeejtően hegyes a fejük, hiányzik az oldaluk... Később szépen megnyugszanak, s karácsony előtt annyira kijózanulnak, hogy meg is kedveljük őket. De Párizs kalapkirálynői ilyenkor már a tavaszi gondolnak s mire harmadszor fejünkre tesszük — kiment a divatból csodaszép téli kalapunk.

Angelo:

A RIVIERA ÁLARC NÉLKÜL

A MAGYAR URIASSZONYOK LAPJA EREDETI RIPORTREGÉNYE

Minden egyes fejezet önálló rész és befejezést nyer
Minden fejezet külön is olvasható

A diktátor

A Hotel Busby forgó üvegajtaján keresztül egy biciklista látszik, aki most érkezett a szálloda elé.

Erősen barna bőre elárulja a Délről érkezett embert és arcának kemény kifejezését még energikusabbá teszi egy hosszú forradás, amely bal fülétől majdnem a szájáig húzódik.

Ahogy belép a hallba, egy pulloveres, magas kövér asszony siet eléje. A Hotel Busby szerény szálloda. Mintha Nizza paradicsommadarakkal, pávákkal és más díszmadarakkal teli aranykalitkái közé egy verebekkel telirakott olcsó drótkalitkát csempésztek volna.

A pulloveres hölgy fojtott haraggal siet az érkező elé.

— Mindig megkésél! — mormogja bosszúsan — Mindig mi vagyunk az utolsók. Majd megint a maradékot rakják elének!

A férfi rá sem néz. Az ilyen ember nem tud egyszerűen visszagorombáskodni. A mély, szinte rejtélyes tűzben égő szemektől, a kreol arctól, a szikár, katonásan kihúzott termettől más támadást és harcot várnak... Talán nem is hallotta, amit az asszony mondott...

Az étteremben ülök felpillantanak, amikor belép. Valami nyugtalanság árad a lényéből. Titkok sűrűsödnek körülötte. Ez a biciklin járó, gyűrött nadrágú, zilált hajú férfi: valaki! A Riviera jószimatú pincérei érzik a láthatatlan regényt. Ez az ember rongyaiban is tud parancsolni.

Fanyarul és unottan eszik. Mint aki gyűlöli az ételt, a síma porcellántányért, melyet eléje raknak...

Erről az emberről senki sem tud bizonyosat. Nincsenek sem barátai, sem ismerősei. Nem vár senkitől híreket. Semmit sem vár, semmit sem remél.

*

Juan Migot két hónap előtt érkezett Nizzába a feleségével. A spárgával átkötött papírbőröndöket maga emelte le a szállodai autobusról. A szobalány másnap már azt is tudta, hogy a száználmas bőröndökben igen szerény és kevés ruha volt. A szállodai számla ki nem fizetése esetén semmiféle fedezetet nem nyújtanak... És mégsem mert tőlük Monsieur Rigeaud, a szálloda igazgatója előleget kérni. A mozdulat, mellyel Juan Migot a hall karosszékebe telepedett, a fejbiccentés, mellyel kiszolgálását tudomásul vette, a hang, ahogyan kért valamit, a szinte gögös megközelíthetlenség, mellyel körülbástyázta magát, önkéntelen tisztelet parancsolt.

A bejelentőlapra csak annyit írt: «Juan Migot magánzó és neje, Kuba».

Magánzó!? A magánzók gazdagok szoktak lenni. A pénzük kamataiból élnek. Házuk, bankbetétük van. De miből magánzó Juan Migot? Miféle foglalkozása lehetett, melyből csak azt a néhány bankjegyet tudták félretenni, melyet Migotné asszony naponta növekvő aggodalommal számolt meg a szoba gondosan bezárt ajtaja mögött és mindig nagyot sóhajtott, mikor ezt a műveletet befejezte.

Egy okos hentesmester, textíles, földbirtokos, bankár, vagy bányatulajdonos házat vesz és saját autóján jár, ha magánzóni kezd. Juan Migotnak nem ilyen szolid, okos foglalkozása volt azelőtt. Juan Migot Kuba kormányzója volt. A palotája előtt aranypaszomántos díszszabad állt őrt, tizenkétülderes autóján arany címer jelezte az államfőt és miniszterek, tábornokok siettek fel hozzá a széles márványlépcsőkön kihallgatásra. Migotné Newyorkból hozatta ruháit és az újain, nyakán, hajában tizkarátos brilliánsok csillogtak... Huszon-

Email fényhatás
Tökéletes tartósság

Korunk tükre

Stravinszky és Gershvin

Amerikában nemrég húnyt el a világhírű jazzkomponista: Gershvin. Stravinszky, a világhírű orosz zeneszerző, a vele való találkozásról baráti körben az alábbi érdekes történetet mesélte el. New-Yorkban találkozott a jazzkomponistával, aki a következő szavakkal üdvözölte:

— Mélyen tisztelt mester, egy nagy kéresem volna önhöz.

— Szívesen teljesítem, — felelte Stravinszky, — de hát miről van szó?

— Nagyon kérem, adjon nekem zene-órát.

Stravinszky elképedve hallgatta ezt, de nem mondhatott semmit, mert Gershvin folytatta:

— Nagyon jól tudom, hogy bizonyos ismeretekkel nem rendelkezem az összhangzattan és a kontrapunt terén, amit nagyon szeretnék kipótolni...

Stravinszky kis ideig hallgatott, aztán megkérdezte:

— Mondja, kedves Gershvin, mennyit keres ön kompozícióival havonta?

— Átlag háromszázezer dollárt...

Stravinszky most már nem bírta visszafojtani keserűségét és kihívóan kérdezte:

— Nem lenne szíves nekem ellenszolgáltatásképpen órát adni a zeneszerzőből?!...

A párizsi világiállítás

Tristan Bernard, a nagy tréfacsináló, sietve megy az utcán, amikor egy ismerőse megszólítja:

— Hová oly sietve?

— Megyek az «exposition»-ra!

— Miért használod ezt a modern rövidítést, az «exposition» (kiállítás) helyett?

— Mert az «exposition» még csak félig kész...

Amerikai gyászjelentés

«J. C. Brown zeneszerző fájdalommal tudatja barátaival és ismerőseivel, hogy imádott hitvesét, Mrs. Janet Brownt, az Úr magához szólította. A porbasújtott férjének ebből az alkalomból komponált gyászindulója a Smith & Co. új kiadásában 3 dollárért vonózenekarra, 2 dollárért pedig zongorára kapható. A gyászindulót egyébként a temetés alkalmával, holnap 11 órakor, a gyászzenekar el fogja játszani.»

Irodalmi kávéházban

Néhány író ül a törzsasztal mellett és azzal szórakoznak, hogy távollevő kortársaik bukását pertraktálják. Az egyik megkérdi:

— Mondjátok, J. miért írja mindegyik darabja alá, hogy «franciából átdolgozva»? —

— Nagyon egyszerű, — hangzik a felelet. — Így akarja elérni, hogy ne jöjünk rá, hogy angolból csórta a témát.

Kollégialis kedveskedés

Egy népszerű komikus, aki híres csipkelődéseiről, találkozik egy színész-kollégájával, akinek beteges hiúsága közismert. — Tegnap a lóversenyen találkoztam a maga direktorával, — mondja a komikus. — Magáról is beszéltünk. Elárulhatom, hogy magát nagyon sokra becsüli. Az a meggyőződésem, hogy mindent elérhet nála, amit akar.

— Igazán? — kérdezi a másik, akinek jölesik ez a hízelgő kijelentés.

— Úgy van, — feleli a komikus. — Kérje tőle azt, hogy bocsássa el magát. Meggyőződésem, hogy szó nélkül és azonnal teljesíteni fogja.

négy hátszó közül választott reggelenként, ha kilovagolt, hogy szemlét tartson katonái fölött.

Délcege legények voltak a katonák, Migot elegáns, művésziessen megtervezett egyenruhát csináltatott nekik. Színes szalagos, csillogó kitiintetésekkel aggattott a tiszték mellére dobpergés és zene közepette. A legmodernebb fegyvereket hozatta az angol és északamerikai fegyvergyárakból. Milliókért rendelt tankokat és repülőgépeket. Erődítményeket építtetett a kikötőkben...

Ki hitte volna, hogy ennek a rengeteg gyilkos acélóriásnak, gázbombának és golyószórónak mégsem ő volt az ura, hanem azok a láthatatlanul megbújó forradalmárok, akik már ott tartották kezüket a revolverek agyán és a gyújtózsínórokon...

Juan Migot éppen vacsoránál ült felesége és szárnysegéde társaságában, mikor a terem ajtaja minden ceremónia nélkül kivágódott és Ferandez tábornok rohant be krétafehér arccal:

— Menekülni!! — ordította. — Árulás... forradalom... minden ellenállás hiábavaló. A katonaság a csócselékkel tart... Néhány hű századunkat meglepetésszerűen érte a támadás, képtelenek ellenállni...

A palota ablakai megremegtek. A távolból fegyverdörrenések hallatszottak. Migot az ablakhoz rohant és feltépte. A díszőrségnek nyoma sem volt. Az utcán fejevesztett emberek rohantak. Valahol messze több ház lángolt...

Menekülni!... Menekülni!...

Semmire sem volt idő. A diktátorságot nem lehet olyan nyugodtan, körültekintően felszámolni, mint a textilgyárat vagy hentesüzemet. Az ember örül, ha pusztá életét megmentheti. Még szerencse, hogy Migotné ujjain ott voltak a brilliáns szoliterek és füleiben meg a nyakán is csillogott néhány nagy brilliáns... Egy héttel utóbb ezeket az ékszereket adták el Newyorkban és ezzel a pénzzel érkeztek a Rivierára.

*

Kifelé még a régi vasember volt Juan Migot. Régen tisztában volt azzal, hogy semminek sincsen értelme. Biciklijén cél nélkül száguldozott, mintha a pedál fékteleen meghajtásában talált volna még némi gyönyörűséget, a rohanásban, a kétségbeesett száguldásban. De micsoda Donquijote-i vergődés volt ez! Ő, aki százkilométeres sebességgel száguldott autóján s aki előtt feszes tisztelgessel állították le a közlekedést... most teherautók, csomagokat hordó kifutók, nyitott ingü, tetovált mellüket mutogató kikötői munkások közé ékelve állt olajos nadrágban, izzadtan és borotvátlanul az utcák kereszteződéséinél és várta, mikor int a fehérkesztyűs rendőr, hogy tovább mehet. Olyan volt ő is, mint egy munkahelyére siető kőműves vagy mázoló, pedig ő csak a világból szerezett volna kibiciklizni.

De az is lehet, hogy ismeretlen lehetőségek felé akart rohanni. Titokzatos események felé, melyeknek jövetelét várta. Vagy csak szeszélyből ült a biciklire. Dühből és megvetésből. Dacból, hogy így mutassa magát a világnak, minden hatalom és gazdagság szörnyű megcsúfolásául.

Juan Migot gondolatait senkisé is ismerhette. Konok és dacosan hallgatott. Az ember izgatott és ingerült lett ettől a hallgatástól.

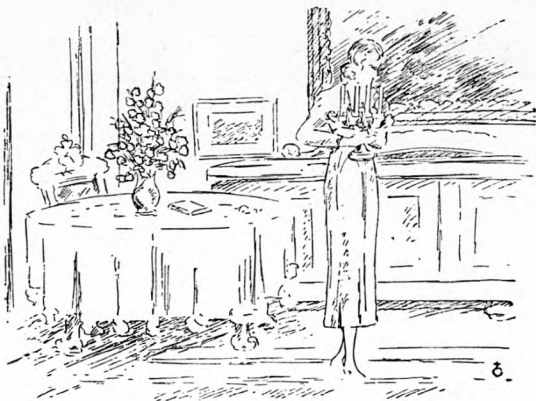
Juan Migottól egy kicsit mindenki félt...

*

A semmi is el tud kopni. A levegő szürkébb lesz az ember körül. A nadrágja gyűrődése mélyebb lesz. Fásult belenyugvással eszi a kis szálloda sablon menüjét. Lényéből egyre inkább hiányzik a bizakodás, amely eddig fűtötte és lázította.

Egy napon megérkezett Migot nővére. Miért jött, honnan jött? Senkisé is tudta. Sovány, túlzottan temperamentumos nő volt. Epés és izgága. Már ahogyan bejött a hallba és ránézett sógornőjére, az nyílt kihívás volt. A sógornők nem esőkölták meg egymást. Migotné egyszerűen megdermedt a hámulattól és felháborodástól, amikor Migot Isabellát megpillantotta.

Még Kubában kezdhettek valamilyen végnélküli veszekedést, melyet a forradalom félbeszakított.

8.

Vásároljon

osztálysorsjegyet

Töröknél

Nyereményhúzás

OKTÓBER 16. ÉS 19-ÉN

Török A. és Tsa

BANKHÁZ RT.

BUDAPEST, IV., SZERVITA-TÉR 3.

Egy sorsjeggyel elérhető
legnagyobb nyeremény

700.000 P

I. osztályú sorsjegyárak:

Egész sorsj. Fél sorsj. Negyed sorsj.
P. 28.— P 14.— P 7.—

TELEFON: 1-820-66, 1-809-61.

A nővér villámló szemmel mérte végig Migotnét. Ez a pillantás vádolt és gyilkolt...

Juan Migot éppen lefelé jött a lépcsőkön. Az olajos biciklinadrág volt rajta és rövid ujjú, sárgaszínű, olcsó sporting. A nővér zokogni kezdett. Olyan szörnyű hatással volt rá ez a látvány, hogy képtelen volt megszólalni. Csak ő tudta, micsoda megrendítő változás ez. Mikor utoljára látta... tábornagi egyenruhája aranylott rajta, széles selyem szalagon gyémántcsillagok ragyogtak...

És azután, nem törődve azzal, hogy esetleg mások is hallhatják, gyűlölettől lobogva sziszegte sógornője felé:

— Ez a te műved!... Mindennek te vagy az oka! A te ostoba rövidlátásod!

Te ugrottad be Juant mindabba az örültségbe, melyet a forradalom felhasználott ellene! Te sértetted meg a legelőkelőbb politikusok feleségeit és te tetted őket ellenségeinkké!...

Migotné sápadt volt a dühtől. És azután olyan hangon, mely még mindig a régi uralkodónőé volt, fordult férjéhez:

— Juan, tiltsd meg ennek a hölgynek, hogy tovább beszéljen...

És férje intézkedéseit be sem várva, megvető pillantással mérte végig sógornőjét és felsietett a szobájába.

Néhány órával később hisztériás kiabálás, sikoltozás, sírás hallatszott Migotné szobájából. Juan Migot süllyedt életének ez lehetett a mélypontja. Szegénység és reménytelenség rikoltzott a veszekedésben. Ebben már nem volt semmi uralkodói. A Déli-tenger szigeteinek csapszékes matróz káromkodása lehet ilyen.

*

Másnap reggel Migotné elutazott. Ő lett a vesztes. A szolgál cipelte a spárgával átkötözött olcsó papírbőröndöt. A szálloda kapujában egy pillanatra visszafordult. A férje mögötte állt. Most is hallgatott. Lehet, hogy sajnálta feleségét és fent a szobájukban könyörgött neki, hogy ne utazzék el. De éppen így történhetett az ellenkezője is, hogy ő parancsolt rá: távozzék! A szálloda személyzete előtt hideg és udvarias volt. Nem mutatott sem megfigyeltséget, sem haragot. Kifogástalan korrektséggel meghajolt és kezét csókolta. Tulajdonképpen nem is történt nagy dolog. Felesége helyett nővére vette át a háziteendőik igazgatását. Egy kis miniatűr kormányválság. Migot hozzá volt ilyesmikhez edzve.

Isabella asszony szigorú leépítéssel kezdte működését. — Azonnal kiköltöztünk a szállodából és privát lakást bérelünk. Magánháztartásra rendezkedünk be. Ez fele annyiba sem kerül, mint a szálloda. Nézz körül... talán akad a környéken két albérleti szoba, meg konyha!

Migot nem ellenkezett. Felült a biciklijére és Monacóba karikázott. Az úton kiszakadt a bicikli első pneumatikája. És ahogyan leugrott a gépéről, eszébe jutott az a márciusi kaland kint a gyakorlótéren, mikor a lova megbottolt egy kődarabban és lábát törte. Az egész vezérkar egyszerre ugrott le lováról és valamennyien felajánlották paripáikat. Meg sem várták, amíg elővezettek egyet a tartalék lovak közül... Most ingujjra vetkőzve pumpálta a levegőt a rekkenő hőségben az országúton. Egy francia autó majdnem elgázolta, amint elrobogott mellette.

— Nem tud vigyázni?!... Ostoba fráter! — kiáltotta a soffőr dühösen és teljes gázt adott gépének.

Migot még csak fel sem nézett. Eggyel több, vagy kevesebb tövis az mártirkoszorújában már igazán nem számított.

Monacóban végigjárta az utcákat. Néhány szerényebb házban érdeklődött kiadó szobák után. Egyik lakás sem tetszett. Legkevésbé az, melyre végül is megalkudott. De már fáradt volt, unta az egészet, túl akart lenni rajta...

*

Hetek multak. Egy délután valaki elment Juan Migot mellett a kávéház terraszán. Egy spanyolos külsejű, kissé tömzsi, túristaruhás férfi volt. Egy pillanatra megállt és meghökkenve nézett Migotra, aki az újságba mélyedt és ezúttal sem vett tudomást arról, ami körülötte történt. A spanyol arcán óriási meglepetés tükröződött. Látszott rajta, hogy valami nagy szenzációt fedezett fel, melyet okvetlenül közzölni akar valakivel. A portásnak mondta meg:

— Tudja maga, ki az az úr, aki ott abban a gyűrött, sáros sárga vászoneruhában újságot olvas? Juan Migot, Kuba volt elnöke! A portás nem volt túlságosan meghatva. A

Vége van a badacsonyi nyárnak

Badacsonyi öreg nyárfák
Búcsúznak a nyártól,
Aransárga falevelek
Hullanak az ágról.
A csicsergő vándorfecskék
Messze-messze szállnak,
Dérütötte ezüst mezők
Hirdetik, hogy vége van a
Badacsonyi nyárnak...

Csendes lett a Balatonpart,
Senki se jár arra,
Nyárfás alatt lábát nyomát
Rőt avar takarja...
Hej, ez a nyár de elszaladt,
Akár csak az élet.
Álom, ábránd, szép ígéret,
Csók, szerelem mind elszalott,
Minden sen.mivé lett...

Murgács Kálmán.

A börtüszők teljesen elmúltak...

Közlöm. Önökkel, hogy a Thiosept szappant kitünő eredménnyel használtam. Már néhány nap múlva világosan láttam a hatást. A börtüszők elmultak.

Az Önök kitünő szappánát minden alkalommal melegen fogom ajánlani.

Kiváló tisztelttel
S. P.

1930 március 9.

Thiosept

Dr. Krasznay Vilmos:

ELMÉLKEDÉS a boldogságról

Minden ember annyiban részese a boldogságnak, amely mértékben magát boldognak érzi.

A gyermek arcáról mindig le lehet olvasni az őszinte boldogságot; a felnőtt ember ellenben mesterségesen elgigázított arcvonásaival még a boldogságot is tudja hazudni.

A boldogság a legnagyobb fajsúlyú elem: akire teljes erejével ránehezedik — agyonnyomja.

Aranyat, ezüstöt tartalékolni lehet, de boldogságot nem, mert ezt frissen kell elhasználni, különben értéktelenné válik. Boldogság és öröm nem azonos fogalmak: az öröm csak rövid időre piheni ki magát kebleden és tovaszáll, a boldogság azonban hűségesebb, mert befészkel otthonodba s vigyáz, hogy a bánat ne ne tolakodjék hajlékodbá.

A boldog ember földi célját tulajdonképpen már el is érte.

A boldogság olyan, mint a hőmérő; a legkisebb lelki ingadozást is észreveszi. Az evangéliumi nyolc boldogsághoz hozzá lehetne még tenni: boldogok, akik soha nem érezték a boldogságot, mert azok soha nem is lehetnek boldogulatosok.

A boldogsághoz kell a legkevesebb pénz, de a legtöbb lemondás.

A szívből jött «igen» szócskában mindig benne foglaltatik a boldogság összes alkotó eleme.

A tartós boldogságot sem tudja az ember elviselni, mert természetében rejlik, hogy csak a változatosság tudja gyönyörködtetni.

A boldogság sokféle alakban jelenik meg az ember előtt; de, mert nem ismerik fel, így nem is engedik magukhoz közeledni.

A boldogság az egész világon elterjedt; de még sincs annyi, amennyi egy anyai szívből el ne férne.

portások egyáltalában csak a borralóktól hatódhatnak meg és nem a nevektől. De azért egy-két vendégnek mégis továbbadta az érdekes hírt...

Lehet, hogy ez az indiszkrétív indította meg a különös eseményeket. Két nappal utóbb történt.

Migot szórakozottan kavarta feketekávéját, mikor a szomszéd asztaltól hirtelen átszólt hozzá egy hölgy:

— Mondja kérem, nem tudja, mennyi bélyeget kell ragasztani egy Dániába szóló levelezőlappra?

Migotot váratlanul érte a megszólítás. Nem is hitte, hogy neki szól.

Ezt a pillanatnyi zavarát használta fel a szemközti asztalnál ülő, feltűnően csinos és elegáns fiatal-

ember, hogy a társalgásba avatkozzék:

— Egy frank! — mondotta, mielőtt még Migot egyáltalában válaszolhatott volna. És ugyanakkor azzal a fölényes, szemtelen mozdulattal, melyben azonban mégis kedvesség és közvetlenség van, székét a hölgy és Migot asztala közé húzta.

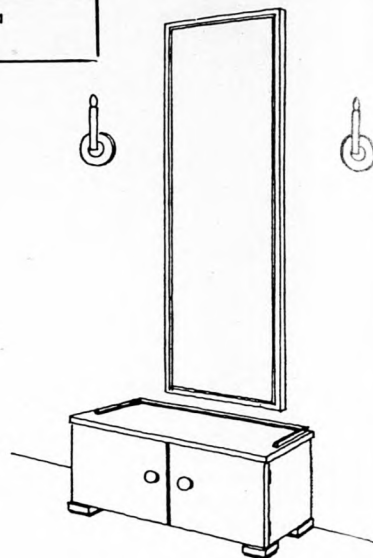
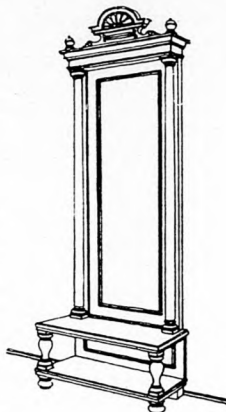
— Uram, — mondotta Migot felé fordulva — látom, ön délamerikai, spanyol újságot olvas. Engem rendkívül érdekel az ön hazájának muzsikája. En ugyanis muzsikusk vagyok... Wokuchich, ha megengedi, hogy bemutakozzam!

A fiatalember számítása nagyszerűen bevált. Mert bár Migot felé fordulva beszélt, nevét szándékosan hangosan és tagolva ejtette ki, hogy a feltűnően csinos, fiatal hölgy is jól hallhassa. És csakugyan az ifjú hölgy érdeklődve kapta fel fejét: — Ah, valóban Wokuchich, — kiáltotta. — Az Ambassadeur plakátjain látom a nevét, valahányszor a liftben ülök... Wokuchich, a timpanon kiváló mestere! Wokuchich elégedetten mosolygott. A halacska bekapta a horgot. A hölgy természetesen sokkal többet is tud róla. Tudja azt, hogy a Wokuchich-villában tartott estélyeken a legragyogóbb nevek jelennek meg, ahol a házigazda nyakkenője V. György angol király briliánstűjével fogadja látogatóit és nyomban eléjük teszi híres vendégkönyvét, melyben Európa és Amerika leghíresebb embereinek autogrammjai sorakoznak...

Wokuchich a legrokonszenvesebb kalandorok fajtájából való. Studiója muzeális látványosság. Kizárólag XVI. Lajos-korabeli műkincsekkel van berendezve. A rokokó finom párfömje leng mindent körül, de a finom szimatú orr azért megérezheti az olcsó orosz kölnivizet is. Wokuchich a hölgyek kedvence és a műbarátok frakkos veszedelme. Ragyogó ékesszólással dicséri fel a lakásán látható műtárgyakat és közben sejteti engedni, hogy bizonyos összegért hajlandó is volna egyiktől-másiktól megválni kizárólag azért, mert már újabb értékes ereklyét fedezett fel és azoknak kell helyet szorítani a már amúgy is túlságosan zsúfolt lakásban! Valósággal szuggereálta rengeteg ismerősét, hogy csak az ő köz-

vetítésével vásároljanak. Ő csalahatatlán szakértője mindennek és ismeri a legkitűnőbb bevásárlási forrásokat. Nemcsak régi képeket és bútorokat, meg ékszereket, hanem párizsi modell-ruhákat, szőrméket, kalapokat is csak az ő tanácsának igénybevételével szabad vásárolni. Wokuchich természetesen minden cégtől megkapta a provizióját és így érdeke volt, hogy minél több embert gyűjtsön maga köré.

Régi állótükör átalakítása
modern tükörré

MŰBUTOR FOGALOM

Műasztaloslánál speciális kombinált szoba ajándékok, háló, ebédlő, uriszoba berendezések.

DIJITALAN TERVEZÉS

RÁKOSPALOTAI MŰBUTORIPAR

Budapest, Üllői-út 21. Telefon: 18-58-67

TERMÉSZETES FOGYÓKÚRA

utján ártalmatlan módon, egészségének veszélyeztetése és foglalkozásának megzavarása nélkül a

Hunyadi János

természetes forrassó

használatával érhető el. E forrassó nemcsak a legkiválóbb természetes hashajtó, hanem ivókurában megátolja a zsírlerakodást, felfrissíti a szervezetet, eltávolítja belőle a fölösleges és káros nedveket és megszünteti az arcból keletkezett tisztátalanságait. Biztosítja a szervezet szabályos működését, karcús és üde lesz. Kérdezze meg orvosát. Kérjen a gyógyszerárban, drogériában, illatszertárban, ásványvizet árusító üzletben „Hunyadi János“ forrassót! Ismertetőt kívánatra díjtalanul küld a forrástulajdonos: SAXLEHNER ANDRÁS, Budapest, VI., Andrásy-út 3.

A legelső között volt, akik tudták, hogy kicsoda Juan Migot. És azonnal felismerte, hogy szalónjának micsoda értéke lesz egy száműzött államfő!

Eppen ezért lekötözött kedvességgel fordult Migot felé:

— Holnap hangverseny lesz villámban! Nagyon örülnék, ha kegyes volna megtisztelni megjelenésével... Néhány spanyol kompozíciót is bemutatok...

A meghívást nem lehetett visszautasítani. És különben is a hölgy még mielőtt nyilatkozhatott volna, már kijelentette:

— Nagyon kíváncsi vagyok! Feltétlenül elmegyünk!

Többesszámban mondta és Migot sokkal nagyobb gavallér volt, semhogy megcáfolta volna.

*

Az urak szmókingban, a hölgyek estélyi ruhában jelentek meg a Wokuchich-villában. Csak Migot húzott egyszerű zakót. Az ő frakkja, szmókingja Kubában maradt és újra nem telt.

Egy pillanatra mintha könnyű szédület fogta volna el, mikor belépett a királyi környezetbe. Régi esték nagyszerű víziói elevenedtek meg előtte. Ebben a partföms levegőben, az ékszeres és érdemrendek hipnotikus atmoszférájában egyszerre ismét megtalálta önmagát. Termete kiegyenesedett, szemében fény gyulladt, a tekintete uralkodói volt. Szinte nem is értette, miért nem lép eléje szárnysegéde, hogy megtegye a szokásos jelentést a jelenlévőkörül.

De ahogyan leült az egyik trónszékhez hasonló gobelin-fotólyre, az a mozdulat már a parancsoláshoz szokott uralkodó volt. Ahogyan mosolygott és válaszolt... a ruha szinte átváltozott rajta, aranypaszomántos egyenruhának tűnt fel a fekete zakó...

A vendégek idegesen figyeltek fel és a házigazda mindenkinek külön a fülébe súgta a titkot:

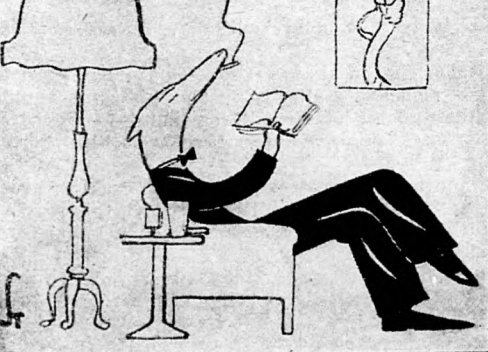
— Juan Migot! Kuba száműzött elnöke!

Ez a titok önkéntelenül tiszteletet parancsolt. Udvaroncokká alakultak át. Bókokkal közeledtek Juanhoz. A hölgyek személyesen kínálták pezsgővel és az urak versenyeztek, hogy melyikük aranytárcájából vegyen ki egy cigarettát...

És akkor — Migot éppen a házigazda felé köszöntötte poharát, — egy fényképezőgép kattant. Wokuchich úr gondoskodott arról, hogy házában nevezetes vendégét megörökítsék.

Egy órával később ezt a felvételt már repülőposta vitte a délamerikai lapoknak ezzel az aláírással: Juan Migot, Kuba volt elnöke előkelő társaságban beszédet mond a francia Rivierán Kuba jövőjéről és feltámadásáról!

Egy héttel utóbb legalább két tucat ujság hozta a szenzációs fényképet és a kubai ujságok vezetékhelyen közölték Juan Migot soha el nem mondott beszédét, melvet a fénykép aláírása alapján találtak ki a kigyulladt fantáziájú riporterek.

Humor

Egy családnál vendégség van és a kis Tomy henegeve mondja egyik vendégnek:

— Én és a papám mindent tudunk.

— Úgy? — mosolyog a vendég elnézően — akkor mondd meg nekem, hogy mennyi tizenkétszer huszonhat?

Mire a kis Tomy:

— Ezt a papám tudja.

*

Szecsikásinak rettenetes gyomorégése van. Elrohan az orvoshoz, aki megvizsgálja és így szól:

— Felírok magának egy port. Ha ez nem használna, jöjjön el megint, akkor majd felírok egy másikat, az biztosan használni fog.

Szecsikási csendesen mondja:

— Kérem, doktor úr, nem írhatná fel mindjárt azt a másikat?

*

Egy vendég az étteremben ráfőrd a pincérre:

— Hallja, az a gomba, amit itt tegnapelőtt ettem, mérges volt.

— Igazán, — ujjong a pincér — akkor megnyertem a fogadást a gazdával.

*

Két vidéki zsidó sétál Budapesten és a nevezetességeket nézegetik. Egyszer csak megállnak Vörösmarty szobra előtt és az egyik megszólal:

— Micsoda emberek ezek a pestiek. Valaki ír egy verset és mindjárt csinálnak neki egy szobrot. Például ez a Vörösmarty, aki a Talpra Magyart írta.

Erre azt mondja a másik:

— A Talpra Magyart Petőfi írta és nem Vörösmarty.

— Na látod, még azt se ő írta...

*

Két hitsorsos beszélget.

— Hallottad? — kérdi az egyik. — Kohn és Grün párbaft vívtak nehéz kardokkal, végkimerültség.

— Na és nem történt baj?

— Nem. A kardok olyan nehezek voltak, hogy egyik sem bírta felemelni és már öt perc múlva mind a ketten kimerültek.

Házi kozmetika

A tágult visszerek jelentőségéről

Írta: Dr. FOLDES MIKLÓSNÉ „Juno” kozmetikai intézet, Károly király-út 24

A láb tágult visszerei egészségileg is zavart jelentenek. Komoly elváltozást, mert az egyének a járását nehezítik. Továbbá huzamosabb fennállás után a lábzsír tágult visszerektől behálózott területén gyakori a viszketés, a bőr ki-sebesedése. Idősebb korban nem ritkán a tágult visszerek megrepednek és má-kocs, nehezen gyógyuló alszár-fekélyek keletkeznek.

A mai stranddivat mellett, mely bizony a lábzsír nagyobb részét láthatóvá teszi és a vékony harisnyák divatját figyelembe véve, a tágult visszerek komoly szépséghibát jelentenek. A veleszületett hajlamon kívül bizonyos foglalkozások, melyek sok állással vannak egybekötve, szintén közrejátszanak a tágult visszerek keletkezésénél. A tágult visszerek gyakran kacsaringós meneteket képeznek. Az ilyen láb nem bírja a hosszabb járást és állást. Gyakori veszedelme a tágult visszereknek, hogy agyudalásba jönnek és akkor az illető napokig, hetekig kénytelen az ágat őrzeni. Nőknél különösen az állapotossággal kapcsolatban szoktak a tágult visszerek kifejlődni.

A tágult visszeres lábak ápolása a következőképpen történik: kezdeti stádiumban a láb enyhe, rendszeres masszázsa javítja az alszár vérkeringését és megakadályozza a bántalom fokozódását. Az ilyen tágult visszerekre hajlamos egyének lehetőleg egész cipőt hordjanak. Igen fontos a láb pólyázása is. A pólyázás ne gumianyaggal, hanem a levegőt átéresztő, úgynevezett ideálpólyával történjék. A lábfejtől a comb közepéig kell egyenletesen, nem túl szorosan végezni a pólyázást.

A kifejlődött tágult erek kiküszöbölésére többféle módszert alkalmaznak. Egész apró tágult erecskéket, melyek inkább csak szépséghibát jelentenek, elektromos kezeléssel küszöbölnek ki. Nagyobb tágult visszereket bizonyos konyhasós, vagy szőlőcukor-injekciókkal sorvasztanak el.

Előrehaladottabb esetekben műtéti beavatkozásra kerül a sor. Operációs úton vagy lekötik az illető tágult visszereket, vagy pedig kimetszik és eltávolítják azokat.

Kozmetikai üzenetek:

«Arva». A kőrmök berepedezését a háztartási munkálatok közben a gyakori vízzel és egyéb anyagokkal való érintkezés okozza. Tessék gyakran lanolinnal kenni a kőrmöket és durva háztartási munkánál gumikesztyűt használni.

«Dunamenti». A nagyfokú hónaljizzadáshoz véglegesen Röntgen-beugárással lehet megszüntetni.

Arckrémiét, kézfinomítóját, hajápolóját stb. szépségkészítményeit fillérekért elkészítheti odahaza a tudományosan elismert és jól bevált «Juno» kozmetikai alapanyagból. Egy doboz alapanyag az összes receptekkel 4.— P. Gyártja és szétküldi: DR. FOLDES MIKLÓSNÉ «JUNO» KOZMETIKAI LABORATÓRIUMA, IV., Károly király-út 24. sz.

Természetesen, ezek az újsághírek és képek tekintélyes összegekkel gyarapították Wokuchich pénztárcáját.

Hogyan támad fel valaki halottaiból?

Az emberek összesügtak, Juan Migot háta mögött. Még mindig ráncos volt a nadrágja és kopott a nyakkendője, de ezt senkisémet vette észre. Nem ütköztek meg azon, hogy olcsó helyeken étkezik és nem érezték a biciklijének sem a szegény szagát. A nők érdeklődve fordultak utána. A néger portás váratlanul szalutálni kezdett, mikor a Hotel de Paris lépcsője előtt elbiciklizett. Az Automobil Klub elnöke felkérte, hogy vegyen részt a verseny zsűrijében.

Egy ismeretlen hölgy naponta vörös szekfűt küldött neki. A pénző szobalánya kérelem nélkül kivasalta nadrágját. Az egyik előkelő szálloda tulajdonosa felkereste és lakosztályt ajánlott fel neki, mindaddig, amíg... az elnök úrnak módjában lesz a számlát egyszerre kiegyenlíteni! Óh, ő nem türelmetlen. És híres arról, hogy tudja, kinek lehet hitelezni. Csalhatatlan szimatja van. Azonkívül őszintén bevallja: szállodájának egyáltalában nem rossz reklám, ha az egyszerre népszerűvé vált elnök úr ott lakik.

Juan Migot haja nem lógott már kócosan az elnök úr homlokába. Szóadibakarbónára sem volt szüksége ebéd után, pedig sokkal bőségesebben étkezett, mint azelőtt és vastag szivarokat szívott... Pénze volt. Sok pénze. Rejtélyes idegenek érkeztek, akik alig szálltak le a vonatról vagy hajóról, egyenesen a szállodájába siettek és órákig tartó tanácskozásokra vonultak vissza vele. Juan Migot tekintete parancsoló és méltóságteljes volt. Vadonatúj frakkjának gomblyukában magas rendjelek szalagjai színesedtek. Autón járt és a közlekedési rendőr mélyen tisztelgett, mikor megpillantotta. És akkor váratlanul visszazerkelt a felesége: Assuncion Migot asszony. Bőröndökkel szállt ki az autóból és fenséges göggel nézett keresztül a sógornőn, aki majdnem meghajolt előtte. Elnöknő volt, akinek a legszűkebb környezete részéről is kijár a hódolat. A szállodában mindenki csodálta halk, előkelő modorát. Sürgönykihordók jöttek-mentek és a szálloda előtt állandóan a politikai osztály két detektívje állt, akik Migot minden vendégét alaposan szemügyre vették.

A fásult semmittevés napjai megszűntek. Migot reggeltől estig leveleket és kiáltványokat diktált, tanácskozásokat folytatott, szigorúan paranczolt ajtók mögött kihallgatásokat adott. Esténként különböző klubokban jelent meg, galaünnepélyeken elnökölt, interjúkat adott és lefényképezték a filmhíradó számára.

Azután hasábos cikkek jelentek meg a lapokban:

«Forrongás Kubában! Juan Migot visszatér száműzetéséből!»

Titkárok és titkárnők sűrűgtek Migot körül, akik írógépell jelentéseket adtak a sajtónak. És mintha a földből nőttek volna ki, egyre tömegesebben bukkantak fel Monacóban kubai előkelőségek. Migotnak most már udvartartása volt. Szárnysegéd kísérte, amikor autójába szállt. A szárnysegéd elegáns szakettet hordott. Migotnét kegyelmes asszonynak szólították és a hölgyek ceremóniásan lérdét hajtottak, mikor a terembe lépett. Néhány urat excellenciázi né kezdte és ezekről azt mondta, hogy az új forradalmi kormány pénzes tagjai. Hadügy- és pénzügyminiszter volt közöttük, akik táviratokat küldöttek embereiknek.

Az új kormány megalakulását fényes bankettel ünnepelték meg a Hotel de Paris dísztermében. A bankett költségeit egy Mendoza nevű dúsgazdag bankár fedezte, aki egyúttal Juan Migot teljes vállalkozását is finanszírozta. Az előzetesen felvett hatalmas államkölcsonök fedezetére Migot a dohánykivitel tetemes kontingensét engedte át Mendozának. Nem is volt rossz üzlet.

A bankett már teljesen szertartásszerű volt. Az asztalnál rangsor szerint helyezkedtek el a meghívottak. Udvarmester ügyelt a rendre és mikor Migot a terembe lépett, a zenekar eljátszotta a kubai himnuszt.

Az első szónoklatot Ferrandó, az újonnan kinevezett honvédelmi miniszter tartotta. Lelkes szavakkal köszöntötte Kuba feltámadását, de utalt a küszöbön álló nehéz harcokra is. De bármilyen súlyosak is legyenek a rájuk váró küzdelmek, azoknak eredménye nem lehet kétséges, hiszen Juan Migot személyesen áll ismét a hívek százezreinek élére...

Viharos éljenzés fogadta a tábornok szavait. A hölgyek sírtak, a férfiak egymás nyakába borulva ölelkeztek...

Migot felállt, jelezte, hogy beszélni akar. Éppen akkor ért melléje az egyik pincér, aki még kezében tartotta a pezsgős palackot. Látta, hogy már kissé megkéselt és túlzott buzgalmában, ahogyan Migot pohara után nyúlt, megbotlott és féltérde esett. Az üveg kihullott kezéből. És ugyanakkor a pincér kezében revolver csöve villant meg és Migot felé löbött...

Rettentő pánik támadt... Migot mintha megingott volna. De ez csak az erős rúgás következménye volt, ahogyan sarkával belevágott a merénylő arcába... A következő pillanatban pezsgős üvegekkel ütötték le a szerencsétlen kubai forradalmárt, akit vérbe fagyva vittek ki...

— Hölgyeim és uraim, — mondotta Migot — semmi különös nem történt! Egy kis számítási hiba az egész... Az uralkodásom néhány nappal hamarabb kezdődött, mint ahogyan gondoltuk...

A zenekar újra eljátszotta a kubai himnuszt. (Következik az 5. önálló folytatás.)

HÓRY LÁSZLÓ

LEVELE

Kinos kalandja volt egy közismert, többszörös hátulajdonosnak. Betért egy töltőt kereskedésbe és egy finom tollra kezdett alkudozni. A vásárból nem lett semmi, mert drágálta a tollakat és azt mondta, hogy jelenleg nincs nála elég pénz.

A kereskedő megdöbbenve látta, hogy a dúsgazdag úr az alkudozás közben zsebre csúsztatott egy drága töltőtollat. Zavarban volt, hogy hozzá szóba a dolgot. Végül is, amikor az illető úr távozni készült, megkérdezte, hogy mikor küldje el hozzá a zsebetett toll számíóját. A dúsgazdag úr méltatlankodva jegyezte meg, hogy nem vett meg egy tollat sem, legközelebb akarja nyélbe ütni az üzletet. A kereskedő viszont kardoskodott, hogy a zsebében van egy 100 pengős töltőtoll.

A hátulajdonos benyult a zsebébe és az asztalra dobta a töltőtollat:

— Ügylátszik, feledékenységéből, szórakozottságból tettem el a tollat. Nem emlékeztem már rá.

A kereskedő ingerülten válaszolt:

— Majd, ha szemetet rak a zsebébe az úr 100 pengőt érő töltőtoll helyett, akkor hízel a szórakozottságában.

Erre kölcsönös jelfortyandás, sértegetés, fenyegetés következett. Állítólag folytatása van az ügynek. Mindenesetre bíró legyen a talpán, aki itt igazságot tud tenni.

* Október hónapban eredeti tervet valósít meg a MAC, amit ezideig még hét lakat alatt őriznek, de az előkészületek már javában folynak. Kabaréelőadást rendeznek a margitszigeti klubházban. A kabarén a MAC ismert előkelőségeit fogják kifigurázni mulatságos jelenetekben és dalokban. Kelenfy Gyula, a Magyar Úszó Szövetség elnöke rendezti az előadást. Színpadra kerül többek között a Nemzeti Színház egyik fiatal szerzőjének egyfeivonásos sportvígjátéka, amelyet MAC-leányok és fiúk adnak elő. Csupa műkedvelő szereplője lesz a kabarénak, kivéve Kiss Feri bátyánkat, aki egyike a leglelkesebb MAC-tagoknak, kitűnő teniszjátékos és valamiképp a színházhoz is ért, úgy, hogy tanácsai hasznosnak lesznek a művészi szárnyacskaikat próbálgató fiataloknak.

* Sokat beszéltek, de tapintatból egy sort sem irtak egy előkelő közéleti nagyságot sokat szereplő fiúnak öngyilkossági kísérletéről. Az öngyilkossági kísérlet háttere és lefolyása a szereplőkhöz közelálló szerinti a következő:

A fiatalember bejelentette édesapjának, hogy nagyobb pénzösszegre van szüksége. A kérés teljesítését az apa megtagadta. Mire fia bánatában beleugrott a Dunába. A rendőri mentők kihalászták, úgy, hogy a fiatalember a szerencsétlenség utáni este már jókedvűen sétált a Belvárosban. A humoros csak az, hogy az öngyilkosjelölt komoly zavarba hozhatta volna a rendőri motorost. Egy perc, 06 másodperces idővel nem is olyan régen még ifjúsági üszö-

versenynt nyert, úgy, hogy ha összezedte volna magát, könnyen faképnél hagyhatta volna a mentőket.

*

Kovácsics Mártát, Kovácsics Dezső nyugalmazott főispán leányát eljegyezte ifj. dr. Kövály Miklós közigazgatási gyakorlatnok, dr. Kövály Miklós nyugalmazott ügyészségi alelnök fia.

*

Október hónapban ünnepélyes keretek között, Hóman Bálint kultuszminiszter fogja megnyitni a most létesített Gyerekléktani Intézetet, amely Schnell főorvos vezetésével fog működni.

*

A tavasszal egy ízben Budapesten járt Tong volt kínai nagykövetségi tanácsos, látogatása teljesen magánjellegű volt, de annyira megszerette Pestet, hogy most expresszlevélben értesítette Csorba Klárit, régi kínai ismerősét, hogy hazautazása előtt megegyeszer felkeresi az ősz folyamán a magyar fővárost és hosszabb időn keresztül fogja magát kúráttni a gyógyfürdőkben.

*

Vitéz Nemess Grosschmid alezredes, aki egyike a legjobb magyar repülőknék és a magyar repülés egyik vezére, vadászott először Magyarországon Albrecht főherceg társaságában repülőgépről vadlibára a Hortobágyon. Ezt a jurcsa sportot eddig még sehol sem kultiválták. Amikor a windsori hercegnék elmesélték az érdekes vadliba vadászati módszert, kijelentette, hogy ősszel, ha visszajön a Hortobágyra vadlibalesre, feltétlenül kipróbálja ő is Albrecht főherceg gépén a repülőgépről való vadászást, a főherceg és vitéz Nemess Grosschmid alezredes társaságában.

*

Horvátovich Marietta a pesti bálók ismert szépsége volt éveken keresztül. Körülbelül két éve eltűnt Budapestről. Tavaly azt mesélték, de senki sem tudta biztosan, hogy Horvátovich Marietta férjhez ment egy gazdag milánói ügyvédhez. Az ismert pesti szépség, aki jóformán búcsú nélkül hagyta itt Magyarországot, most levelet írt egyik régi barátjának, amelyben tudatja, hogy rövidesen bébivel fogja megajándékozni férjét, Mapperi olasz ügyvédet.

*

A szép szőke bálkirálynő és az ismert szőke bálkirály menyasszony-pölegényként voltak elkönyvelve évek óta. Most mindennek vége, útjaik elváltak. Az útkeresztződésnél egy olajbarna, villogó fogsorú hindu herceg áll, aki Budapesttel együtt beleszeretett a bálkirálynőbe. Állítólag kijelentette a herceg, hogy addig nem hagyja el Pestet, amíg feleségül nem megy hozzá a bálkirálynő.

Ezideig a mulatóhelyek örülnek legjobban

a herceg lánghalásának, mert örömeiben bűnében duhaj mulatságokat rendez. Legutóbb egyik mulatóhelytulajdonostól megkérdezték, hogy mit költ a szerelmes herceg.

— Nem sokat... 1000—1200 pengőt alkalmanként, — felelte.

— Hát mit kellene tennie, hogy meg legyen vele elégedve?

— Bár robbantaná fel, vagy rombolná le az egész mulatót, hogy csúdná egy komoly cechet.

*

Három magyar sztárja van Párizs-nak, akiket több filmen örökítettek meg, mint az ott-tartózkodó filmvilághírességeket. Ne vegyük rossz néven a hölgyek, de ezt vitán felülálló bájoságukon s csinoságukon kívül a tarka magyaros ruháiknak is köszönhetik. Báró Cottiné, Anker Mária és Lukács Magda a világhiállítás magyar pavilonjában végeznek irányító s utbagaztó munkát.

*

Lord Dundonelle egy hónapja tartózkodik a Svábhgyen. Közben mellékesen megnyerte a golf-bajnokságot. Tudva, hogy a lord milliomos és nagykiterjedésű földbirtok tulajdonosa Angliában, a pesti hölgyek eszközökben nem válogatva megharagították. Minden támadás hatástalan pergett le a 45 év körüli, elegáns angol úrról. Sehol sem mutatkozik hölgyekkel. Leggyakrabban Lederer Lajos társaságában jelenik meg mindenütt.

*

A parasztszere jellemzőül mesélte az alábbi kedves történetet egy vasúti főmérnök, aki egy vasútvonal terveivel utazott ki vidékre. Az ismert főmérnök szaktekintély, gondosan megvizsgálta és felmértette a terepet. Embereivel kőcöveket tette a leendő pálya helyét. Később ma gáchoz kérte a községi bírót és meghagyta, hogy úgy vigyázzon minden egyes cövekre, mint a szeméjnyégre, mert ha egy is eltűnik az alatt a néhány hét alatt, amíg ő távol lesz, juccs az új vasútvonalnak.

Néhány hét múlva, amikor a főmérnök visszatért a községbe, megdöbbenve látta, hogy egyetlen cövek sincs a helyén. Mintha a föld nyelte volna el a jelzéseket. Tomboló dühvel citálta maga elé a bírót.

— Hát nem megparancsoltam magának, hogy egy cövek se hiányozzék, mert akkor nem lesz vasút?

— Dehogy is nem, tekintetes uram. Vagyátunk is rá, mint a szeméjnyégre. Nem hiányzik egy darab se. Amikor el tetszett utazni, embereimmel kihúzágtattam mindet a földből, összegyűjtettem és bezártam a kamrába.

5 PERC

amí örökkévalóság volt

Öt perc!... Mily semmiség, még a rövid emberéletben is. Eszre se vesszük, ha elmúlik... De ugyanaz az öt perc végtelen hosszú lehet, örökkévalóságnak tűnhetik, ha olyan dolgok történnek benne, amik minden idegünket megfeszítik. Ilyen végtelen hosszú öt-percekről szólnak az alábbi történetek.

AZ OLAJKIRÁLY „KÉPESÉGVIZSGÁJA”. Rockefeller, a petroléumkirály, olyan tisztviselőket alkalmazott vállalatánál, akiknek kivételes képességeiről személyesen meggyőződött. A jelentkezőnek, aki a dollárkirálynál alkalmazást akart kapni, teljes önuralommal kellett rendelkeznie és azzal a képességgel, hogy „semmi ne hozza ki” teljes nyugalmából. A jelentkezőt Rockefeller mindig személyesen vizsgáztatta. Már a szobába lépésekor fül- és idegtépő láрма fogadta az illetőt. A magas főnök úgy viselkedett, mintha tudomást se venne erről, hanem nyugodtan, csak talán kissé hangosabban beszélt az előtte álló alkalmazott-jelölttel. Pontosan öt perc elteltével a gyilkos lármacsináló-gépezet hirtelen elhallgatott. Aki ezt a vizsgát az idegesség legkisebb jele nélkül ki tudta állani, csak annak lehetett reménye, hogy az olajkirály alkalmazni fogja. De még ennél is kínosabb volt elviselni Rockefeller öt percig tartó szűrés nézését, amivel valósággal keresztyűdöfte a jelentkezőt. A legtöbben elvesztették biztonságukat, nyugalmukat és önuralmukat. De egyszer mégis emberére talált Rockefeller, aki nem ijedt meg szűrés nézésétől, hanem teljes nyugalommal állta, sőt az olajkirályt hozta ki sodrából.

— Mit akar ez jelenteni? — kérdezte csodálkozással Rockefeller.

A jelentkező ezt válaszolta:

— Mr. Rockefeller, ön keresztül akar nézni rajtam? Azt hiszem azonban, hogy ez nem fog sikerülni!

A fiatalember rövidesen az olajkirály egyik vállalatának igazgatója lett.

TÁNC A LÁNGOK KÖZÖTT. A „szép Otero”, a valamikor világhírű táncművész, hatalmas akaraterővel és önuralommal rendelkező asszony is volt. Brüsszel városában lépett föl, a színház zsúfolva volt, amikor előadás közben a színpadon tűz keletkezett. Otero látta a kulisszák között a lángokat és villámgyorsan így gondolkodott:

— Ha a publikum észrevesz valamit, kitör a borzalmas pánik. Ha azonban időt nyerünk a tűz eloltására, semmi baj nem lesz. Eppen ekkor ért véget egyik táncszáma és hajlongott a közönség tapsaira. Egyidejűleg azonban odasúgta a karmesternek: — Az egész táncot megismétlem...

Otero teljes öt percig táncolt tovább, a mögötte tűzben álló színpadon. A közönséget annyira megbűvölte, hogy mindebből semmit nem vett észre, amíg végre sikerült a tűzet eloltani. A függöny lehullt, de Otero is ájultan esett össze.

— Öt percig lángok között táncoltam... nem csoda, hogy kissé kimerültem, — mondta mosolygva, amikor ájulásából magához tért és az igazgató hálálkodását hallgatta. De ezt a gyilkos öt percet Otero soha el nem felejtette.

A „FALAZÁS”. — Egyetlen percet, órát, vagy napot sem éreztem lassúnak, — mondta Björnstjerne Björnson, a világhírű norvég író, baráti körben, amikor néhányan panaszkodtak az idő lassú múlása miatt.

De aztán mosolygva hozzátette:

— Azaz egyszer... egyetlenegyszer... valósággal örökkévalóságnak éreztem öt percet... Amikor ugyanis „falaznom” kellett... Gyermekekoromban történt. Színházat akartunk játszani és ennek céljaira elhatároztuk, hogy betörünk egyik barátunk gazdag szüleinek ruhaszekrényébe. Engem állítottak a ház lépcsőjének aljába, hogy a többieket megvédjem, nehogy „munkájukban” megzavarjak... „Öt perc alatt mindenünk van, ami kell”, — mondták pajtásaim és eltűntek a hálószerelő... Vadul dobogó szívvel meredtem az órára, ami a lépcső alján állott, üvegóra alatt, aranyozott állványon. Nem és nem akart továbbmenni... vagy talán meg is állott?! Közlebb surrantam, hogy halljam a tiktakolását, de nem hallottam mást, mint vadul dobogó szívemet. Felálltam egy kis zsámolyra és odanyomtam fületem az óra üvegburkolatára... Ebben a pillanatban elvesztettem az egyensúlyt s magammal rántottam az egész órát, amely egyszerre nagyon sietni kezdett. Az egész ház összeszaladt... Az idő most már villámgyorsan repült. Az öt perc is elmult, ami alatt mi, valamennyien néhány megérdemelt nyaklevest kaptunk... Az életben soha többé nem váltam ilyen „falazási” szerepet és ezért nem is volt több olyan öt percem, ami örökkévalóságnak tűnt volna, — fejezte be elbeszélését a világhírű író.

Öt perc: — semmiség, de végtelen hosszú is lehet, ha olyan dolgok történnek benne, amik minden idegünket megfeszítik.

Oltáriszentség-takaró, varrt csipkéből. Anyag beszerzése: a MUL Kézimunkaboltjában, VI, Teréz-körút. 6.

Egy kis házikertészkedés

Október elején az elvirított virággyakat gondosan ki kell takarítani és úgynevezett *grupp-virággal*, például *chrysantemummal* kell beültetni. Ez az időszak a *hagymás virágok*: a *jácint*, a *tulipán* és a *nárcisz* elültetésének az ideje. Nem szabad elmulasztani a *kártékony férgek* elleni szigorú és hatásos védekezést. Az utak, az öntözőkannák és mindenféle kerti szerszám ilyenkor hozandó rendbe. Számolni kell egyúttal a *korai fagy* veszedelmével is. Az *érzékenyebb virágok fölé* faváz készítenő, hogy *fagy* esetén *gyékénnyel* védhessük az időjárás viszontagságai ellen.

A *veteményeskertben* kezdetét veszi az *öntözés* és a *nyesegetés*. Az *ősi főzelékfélék* elültetése már *befejeződött*. Most *ültetendőek* el azonban az *úgynevezett «adventi» főzelékek*, a *paraj*, a *sóska*, *zöldborsó* stb., amelyek *tavasza*ra *fognak* *termést* hozni. Itt is *gondosan* *védekezni* *kell* a *kártékony rovarok* ellen.

A *gyümölcsöskertben* a *fiatal málnapalántákon* 3—6 *fiatal* *hajtást* *hagynak* *meg*. A *földieper* elültetésének *itt* a *végső időpontja*, ha *azt* *akarjuk*, *hogy* *jövőre* *szép* *termést* *hozzon*.

A *rozmaring* *kétféle* *módon* *szaporítható*: *magról* *és* *dugványok útján*. A *rozmaring-cserépbé* *agyagos-homokos földet* *és* *egy* *kismennyiségű* *trágyázott földet* *teszünk*. *Nyáron* a *rozmaringot* *cserépestől*, *egész* a *cserép tetejéig* a *földbe* *dughatjuk*. *Télen* *azonban* 2—5 *fok* *meleg* *hőmérsékletű szobában*, *vagy* *pinceszében* *tartjuk*.

A *jód-trágyázást*, *annak* *dacára*, *hogy* *nagy* *reklámot* *csapnak* *mellette*, *egyáltalán* *nem* *ajánlhatjuk*. A *mi tapasztalataink* *szerint* *termés-szaporulatot* *nem* *eredményez* *és* *semmi* *különbözőbb* *haszonnal* *nem* *jár*.

A *főzelékfélék* *túlságos* *édes* *voltának* *oka* a *nagyon* *zsíros* *és* *erősen* *trágyázott föld*. *Eppen* *ezért* *istállótrágyával* *keverjük* a *földet* *és* *mesterséges* *nitrogént*, *valamint* *foszforsavat* *adunk* *hozzá*. *Az új* *termés* *már* *mentes* *lesz* a *túlságos* *édeskészségtől*. A *rózsaszarvas* *ellen* a *legjobb*, *ha* a *rózsa* *megettámadott részét* *levágjuk* *és* *elégetjük*. *Ha* *ez* *nem* *volna* *eredményes*, *egyszázalékos*, *legfeljebb* *kétszázalékos* *rézgálicoldattal* *fecskendezzük* *be*. *Feltétlenül* *jó* *eredményt* *érünk* *el*.

A TÁRSASÁGBÓL

Nagyságos Asszonyom,

rosszkedvű méltóztatik lenni? Lehangolt? Tessék megengedni, hogy felvidítsam... Eimondom két asszony tanulságos utazását Kabátlól Budapestig.

A két asszony között, alighogy beültek a vasúti fölkébe, azonnal kitört a harc. Az egyik be akarta csukni, a másik meg nyitva akarta tartani az ablakot. Egyik sem engedett álláspontjából. A vitára előkerült a kalauz is. Az egyik asszony ereje végső megfeszítésével kiáltotta:

— Meghalok, ha az ablak nyitva lesz! — Meghalok, ha az ablak csukva lesz!

A kalauz tévován nézett hol egyikre, hol a másikra és nem tudta, mit tegyen és kinek a kívánságát teljesítse, mikor a fölke másik sarkában megszólalt egy bajszos idősebb úr:

— Nézze, kedves kalauz úr, legjobb lesz, ha először kinyitja az ablakot, akkor meghal az egyik asszony, utána majd becsukja az ablakot és akkor meghal a másik asszony. Biztosíthatom, hogy tüstént rend lesz!...

A Kormányzó Úr

Öfőméltósága dr. Baltházár Zoltán min. tanácsosnak a magyar érdemrend középkeresztjét adományozta. — Veszprém város képviselőtestülete díszkögyűlésen ünnepelte Rott Nándor megyéspüspököt, püspökké szentelésének 20. évfordulóját alkalmából. Az ünnepi beszédet Rosos Károly polgármester tartotta. — Ravasz László dr. református püspököt a skóciai St. Andrews város egyeteme díszdoktorává avatta. — A szolnoki Verseghy Ferenc-gimnázium most ünnepelte államosításának 50 éves jubileumát. Az ünnepi beszédet Kenéz Béla dr. tud. egyetemi rektor, az intézet egykori növendéke mondotta. — Linz Márta, a Berlinben élő világhírű magyar hedegűművész, aki szeptember hónapban a berlini és müncheni rádióban tartott nagyszerű koncerteket, október 10-én a baseli rádióban hangversenyzik. — Budapest Székesfőváros Iskolánkívüli Bizottsága október első napjaiban indította meg, gazdag és változatos programmal, a Népművelési Bizottság női előadássorozatát, amelynek stílusát és nivóját a legkitűnőbb előadógárdára biztosítja. — Bognár Elek, a kitűnő színművész ma már országos hírről szónokiskolájában (IV. Irányi-u. 17. Tel.: 183-160) október-novemberben új tanfolyamok kezdődnek. Külön esti és külön délutáni kurzus. Havi tandíj 20 P. köztisztviselőknél 15 P. Jelentkezések a gyors előmenetel érdekében csak igen korlátozott számban fogadtatnak el.

Pincérfilozófia

A Nemzeti Színház egyik fiatal művésze beüdvét a minap egy kisebb étterembe és azt mondta a pincérnek: — Mondja, mit lehetne enni?

— Lehetne, kérem, enni! — szólt a pincér — egy finom libapecsenyét, egy hagyományos rostélyost, egy bécsi szeletet, egy vesepecsenyét, de ahogy én látom, az úr egy főzeléket feltéttel fog enni.

— Micsoda szemtelenség ez?! — tiltakozott a fiatal művész. — Honnan tudja, hogy én főzeléket feltéttel fogok enni? — Onnan, hogy nálunk egyéb nincs. Másít úgysem kaphat.

Hímen-hírek

Jancsovics Hajnalka kedves előfizetőnk a szobi rk. templomban oltárhoz vezette lemhényi Hankó Aladár. — Nedecei Nedeckzy László és neje Pálffy Erzsébet most ünnepelték boldog házasságuk 25. évfordulóját. Az ezüstlakodalmas házaspár az Egyház áldásában a Jézus Szíve templomban részesült. — Kovácsházy Ernő alezredes-hadbiztos és neje, Lunda Ilonka, kedves előfizetőink, a napokban ünnepelték házasságuk 25. évfordulóját, ismerőseik, tisztelőik és családtagjaik körében. Ugyanekkor ifj. Kovácsházy Ernő okl. gépészmérnök eljegyezte Zöllner József MÁV műszaki tanácsos és neje, Bauer Ada leányát: Adát, Kovácsházy Frigyes okl. mérnök pedig eljegyezte Erdész János MÁV osztálymérnök és neje, Thüroczy Margit leányát: Gittát. — Merkner Etelka okl. tanítónő, mohácsi kedves előfizetőnk és Szendrőy Béla székesfővárosi tisztviselő házasságot kötött. — Papp Magda bácsbokodi kedves előfizetőnk eljegyezte bárchízi Bárczy Ferenc. — Szurovszky Olga kedves előfizetőnk és dr. Ács Sándor állatorvos Miskolcon házasságot kötött. — Gratulálunk.

Angyalkák érkezése

Selmezy Antal Máv. tiszt és neje Oberhuber Olga sárosi kedves előfizetőink boldog örömmel tudatják, hogy házasságukat az Ég leánygyermekkel ajándékozta meg, aki a szent kereszttségben az Olga Jolán Margit nevetek kapta. Keresztiszülők: Skrbek Artúr és neje. — Az újszülöttre és kedves szüeleire az Ég áldását kérjük.

Az epés barátnő,

Kurcsibrákné sírva állít be a legjobb barátnőjéhez és így panaszkodik neki: — Képzeld csak, fiam, egy idő óta nem ismerek rá a férjemre. Délben hazajön és egy árva szót se szól hozzám. Este megint hazajön és megint egy árva szót se szól hozzám.

— Ne sírj, fiacskám, — vigasztalja a barátnője. — A férjed valószínűleg elhagyott téged, csak nincs pénze, hogy külön menjen lakni...

Jelentem meg,

hogy a napokban jelent meg Egyedinek Könczey Sarolta «Ruhakötés-horgolás» c. kis kézimunkakönyve, melyet szerzője

SZÉP és TISZTA
A FALBURKOLÁS

a törv. védjegyű
„Eternit”
AZBESZTCEMENT NAGYLEMEZZEL.

ETERNIT MŰVEK
Budapest, VI., Andrásy-út 33.

kiváló szaktudással és nagy gyakorlati érzékkel azok számára írt meg, akik a kötés-horgolás alapelveit ismerve, kevés fáradtsággal kifogástalanul álló ruhadarabokat szeretnének készíteni. Módszere oly egyszerű és annyira gyakorlati, hogy a könyvből külön útbaigazítás nélkül, a legrovidebb idő alatt elsajátítható. A csinos kiállítású, illusztrált könyv a szerzőnél (I. Fery Oszkár-út 34.) kapható, 2,40 P-ért. — A rádió műsorán szép sikerrel szerepelt a Pestújhelyi Munkásképző Kör Dalkara és Szalmás Piroska munkásénekkara. Az előadott énekszámok közül legjobban tetszettek a magyar katonadalok és a «csüdrüngölő tánc», Szalmás Piroska, a kitűnő zenepedagógus briliáns feldolgozásában. Az énekkart maga Szalmás Piroska vezényelte bravúrosan. — Felhívjuk a figyelmet Kovács István Győző diétikai konyhafőnök, a Kékes-szálló konyhafőnöke «Az izléses diéta szakácskönyve» című, a Hungária-könyvkiadó kiadásában megjelent, valóban hézagpótló munkájára, amelyet minden diétára kényszerülő előfizetőnknek ószintén ajánlhatunk. A könyv ára P. 5.80 és lapunk kiadóhivatala útján is megrendelhető. — Kedves előfizetőink közül Pintér Mihályné erdélyi építész mérnök neje Sováta-fürdőn, Horváth Kálmánné Budapesten, Welladits Margit Egervölgyben, Orszóy Jenőné a Tátrában, Iovag Stein Ernőné a Tátrában, vitéz Turétzy Gézáné Nagyatádon, Szilvay Jenőné a Tátrában, Palotás Istvánné ref. lelkes neje Budapestben, Szabó Lajosné Szerencsen, Zentai Ferencné pedig Tihanyban élvezte és részben még élvezzi az utónyaralás örömeit.

IN MEMORIAM

Az őszinte részvét hangján jelentjük, hogy régi előfizetőnk, dr. Gálóczy Ernő orvos és neje Sziklai Mária felelhetetlen

Édi kisbabája

6 hónapos korában, rövid szenvedés után az égi angyalok seregébe költözött.

LOHR MÁRIA (KRONFUSZ)

Vegytisztító, csipkétisztító és kelme festő gyár

1867

1937

H A Z T A R T Á S

Előétel. Húskoecsonya. Két borjúlábat kevés vízben, borssal, zöldséggel a tűzre teszünk, a habját állandóan leszedjük és addig főzzük, míg a leve felére elfőtt. Azután vegyük le, szitán szűrjük át. Egy forma alját rakjuk ki citromszeletekkel, karikára vágott uborkával, öntsünk rá az ecetes levestől, erre rakjunk egy réteg sült libamájat, főtt vagdalt tojásokat, erre ismét egy réteg levest és így tovább, míg a hozzávaló mind elfogyott. Tálalás előtt a formát egy pillanatra forró vízbe mártjuk és kiborítjuk.

Szalonnásleves. Négy dkg füstölt szalonnát vékony kockákra vágunk és pirosra kisütjük. A zsírjából azután kivesszük és egy fél fej hagymát apróra vágva a zsírban világosra megpirítunk. A tűzről elvéve, egy késhegynyi paprikát keverünk bele; hogy a paprika ne égjen meg, teszünk bele 8–10 szem fekete borsot, öntünk rá egy és egynegyed liter vizet és felforraljuk, míg a hagyma megpuhul. Azután a levest leszűrjük, megsózzuk és bármilyen tésztát főzhetünk bele. A szalonnát a levesbe csak akkor tesszük bele, mikor feladjuk, hogy ropogós maradjon.

Finom francia főzelék. Fél kiló zöldborsót, fél kiló kockára vágott kalarábét, fél kiló sárgarépát kockára vágva 10 dkg zsírral, finomra vagdalt zöld petrezselyemmel és ízlés szerinti sóval fedő alatt puhára párolunk. Mikor megpuhult, finom lisztel meghintjük, vízzel feleresztjük és teszünk hozzá 25 deka tisztított, szeletekre vágott sampinjongombát. Tovább főzzük egy jó félórát és azután tálaljuk. Mindenesre ízletesebb, ha húslével eresztjük fel.

Tejfeles sült rostélyos. Rostélyos marhahúst veszünk, lehetőleg nem frissen vágottat, mert a friss hús nem porhanyós. A szeletek széleit bevágjuk, húsverővel kiverjük és minden szeletet háromba vágunk. Egy lábosba teszünk 5 dkg zsírt és jól megforrósítjuk, ekkor beletesszük a húst, pirosra sütjük benne mindkét oldalát és azután tálra kiszedjük. A hús sülése közben egynegyed hagymát apró kockákra vágva világosra pirítunk és mikor a hússzeletek kiszültek, öntünk a levébe két deci tejfölt, kevés borocetet, egy késhegynyi rózsapaprikát és jól elkeverjük, sűrűre elfőzzük és tálaljuk.

Borjúszelét töltve. A borjúfelsőből szép szeleteket vágunk, kiverjük és megsózzuk. Következő töltelékét készítünk: felhasználhatunk bármilyen maradék sült pulykát, amelyet megdarálunk, ízlés szerint megsózzuk, adunk bele törött borsot, zöld petrezselymet, jól összevegyítjük és ezzel minden szelet húst jó vastagon bekenünk, tekeresformára összehajtogatjuk és pamutal átkötjük. Egy lábosba zsírt teszünk, jól megforrósítjuk és a tekereseket beleforgatjuk. Teszünk a zsírjába egy késhegynyi apróra vágott vöröshagymát, ugyanennyi zöld petrezselymet, törött borsot, egy kisebb csöves piros paprikát. Öntünk rá egy kevés vizet, le-

fedjük és puhára pároljuk. Ha megpuhult és a vizet elfőtte, citrommal gyengén meg-savanyítjuk és tálalás előtt egy deci tejfölt adunk bele, még egyszer felforraljuk. Meleg tálba helyezzük és rizs- vagy más körítést adhatunk mellé.

Fogas majonéz-mártással. A fogast megtisztítjuk, azután forrázzuk le és ecetes sósvízben főzzük meg, vigyázza, hogy szét ne essen. Három deci tejfölt habarjunk el 5 tojás sárgájával, főzzük fel, adjunk bele citromlevet és a megfőtt fogast öntsük le vele.

T É S Z T A
R E C E P T I E K

Türöslépnő vajas tésztából. Huszonnyolc dkg lisztből vajas tésztát készítünk, annak felét keshátnyi vastagságra kinyújtjuk, pléhre helyezzük, villával beszurkáljuk és félig megsütjük. 28 dkg áttört túrot, 21 dkg cukrot, 3½ dkg mazsolaszőlőt, kevés vanília- és citromszagot, 1½ dkg vajat és 4 tojás sárgáját medencében jól összekeverünk, ehhez még egy kávéskanálnyi lisztet keverünk. Ezen töltelékét a félig megsült vajas tésztra kenjük. Ezután a tészta másik felét is kinyújtjuk, a töltelékre helyezzük, tojással bekenjük és barnára megsütjük.

Dr. Czibalmos Józsefné, Budapest

Provencei torta. Öt tojás kemény habja, 11 dkg porcukor, 11 dkg hámozott és pirított mandula örlőve, ezt két lapban kisütjük. Töltelék: 21 dkg habosra vert vaj vagy krém, sűrű tejszínhab, 21 dkg porcukor, 14 dkg pirított és hámozott mandula és egy kis vanília: ezzel megtöltjük. Torta-töltelék: 14 dkg cukor forrásig főzve, egy fél citrom leve, egy kanál rum, egy kis alkörömös.

Dr. Czibalmos Józsefné, Budapest

Ischli-fánk. Huszonnyolc dkg lisztet tálalán morzsoljunk össze 28 dkg vajjal. Ekkor adjunk hozzá egy pici késhegynyi sót, 14 dkg porcukrot, 14 dkg héjastól megörölt mandulát, egy citromnak a le-reszelt héját és azután a levét. Mindezt

Stühmer ujdonság

TIBI

c s o k o l á d é

gyúrjuk jól össze, aztán nyújtjuk el fél centi vékonyra, a fánkúgóval szaggassuk ki, rakjuk tepsire és süssük meg halvány-pirosra. Ha mind kiszült és kihült, akkor mindegyik tésztaéknak az egyik felét vonjuk be csokoládéjéggel. Ha a jég megszáradt rajta, akkor a tészta másik oldalát kenjük meg bármilyen lekvárral és így két tésztát ragasztunk össze úgy, hogy mindkét oldalán a csokoládéjég legyen kívül.

Pétery Angela, Vecsés

Porhanyós tészta gyümölestöltelékkel és tejhabbal. Ötvenhat dkg lisztet 42 dkg vajjal jól szétöröszölünk, aztán hozzáadunk 8 tojás sárgáját, 7 dkg porcukrot és egy csipetnyi sót. Mindezt jól összevegyük és hideg helyen fél órát pihenni hagyjuk. Aztán kinyújtjuk kisujjnyi vastagra, tepsibe tesszük, megsütjük és a következő töltelékkel töltjük meg: 2 liter szamócat 3 deci jó sűrű szirupban hirtelen felforralunk és ha kihült, a tésztra kenjük, aztán tetejét bevonjuk egy liter kemény tejszínhabbal, melybe ízlés szerint teszünk cukrot és így szép kockákra felszeletelve, feladjuk. Lehet bármilyen gyümölcessel is tölteni.

Pétery Angela, Vecsés

Fagyalt á la crème. Két deci tetszés szerinti fagyalathoz 2 deci habtejszínből készült habot, 5½ dkg finom porcukrot és kevés vaniliát gyorsan hozzákeverünk; ezt az elkészített formába betöltjük, a fedőt jól bezárjuk és a formát megszórt jég közé helyezzük.

Pétery Angela, Vecsés

Málna- vagy ribizkekrém. Három egész tojás, 3 kanál cukor, 1 kanál daraliszt, 8 evőkanál tej, vanília, 3 lap zselatin gőz felett sűrűre lesz főzve. Kiöblített vizes formába, piskótával és cukrozott gyümölcsessel váltakozva lerakjuk és jég közé tesszük.

Dr. Kommen Elekné

Kakaós lepény. Tizennyolc dkg vaj, 25 dkg liszt, 2 tojás sárgája, 7 dkg cukor, kis szóda vagy sütőporral összevegyítjük; tepsibe nyomkodva, félig megsütjük. Kihűtve ribizkelekvárral megkenjük és gorbombán törött dióval meghintjük.

Dr. Kommen Elekné

**Calderoni és Társa
látszerész**

Szemüvegek, orrcsipek, látcsövek. Fényképezési készülékek és cikkek. Hőmérők és barométerek. Budapest, V., Vörösmarty-tér 1. Telefonszáml-811-48

Beretvás pasztilla fejfájás ellen

Diós habos lepény.

48 dkg lisztből 17 dkg vajjal, kis sóval, keves porcukorral, 3 tojás sárgájával, 2 dkg élesztővel, melyet fél csésze tejben megáztatunk, nem túl kemény tésztát gyúrunk. Ketté vágjuk, megcípizzuk és fél órát pihenni hagyjuk. Töltelék: 20 dg darált dió, 2 kanál (evőkanál) zsemlyemorzsa, 17 dg cukor, 1 citrom reszelt héja, 3 tojás sárgája, 2 evőkanál jó tejfel. Ezt a töltelékét a félyujnyi vastagságúra elnyújtott tészta közé tesszük. Tetejére pedig a következő habot: 6 tojás fehérjét 40 dg cukorral, 1 evőkanál ecet tel már a tészta

nyújtása előtt egy óráig keverjük. A tészta tészta tészta, tetejét hosszúra vágott háromszög alakú mandulával megszórjuk és lassú tűzzel sütjük. Mikor már a hab száradni kezd, fehér papírt teszünk rá, hogy a hab fehéren maradjon. Sütés után négyzet alakú darabokra vágjuk. *Versényi Gizella*

TANÁCSOT KÉRNEK

Kérem kedves olvasótársaim szíves segítségét. Fiatal úriasszony a legnehezebb sorban kéri, hogy ajánlják plébániára, magános úrhoz, vagy bármilyen katolikus intézményhez. Pontos, jómegjelensű és kitűnő háziasszony. Ha kedves olvasótársaim segítségemre lehetnének, úgy a leveleket dr. i. Sz. S.-né jelígre a kiadóhivatalba kérem. Előre is hálásan köszönöm szíves segítségüket.

Olvasótársaim közül ki volna hajlandó engem klópli- és klünicsipkevarrára, varrott perzsakészítésre megtanítani csekély díjazás ellenében? Leveleket „Kézimunkabaráti” jelígre kérem a kiadóba.

Nagyon nagy szükségem lenne valódi karlsbadi kétszersült receptjére; miután nem sikerült sehoh sem megkapnom, ezúton kérem kedves olvasótársaimat, ha tudnak ilyent, nekem megküldeni legyenek szívesek. „Üllői-út” jelígre kérem szíves válaszukat, amit előre is hálásan köszönök.

ÜZENETIEK

Egy **hálás előfizető.** Szíves érdeklődésére köszönlük, hogy lapunkban megjelentetett fényképek leközlése díjtalan, mindössze a klisé árát kell megfizetni, vagy a klisé megcsináltatnia. A lap első fedőlapján leközlött fényképek kliséköltsége kb. 35–40 pengő, s a belső lapon közölt kislakú fényképek leközléséhez szükséges klisé

Wonalak ritmusa

színek harmóniája... ötletes tervezők együttes kiállítás: ez női ruhaosztályunk őszi választéka.

Szebbnél-szebb ruhák... kosztümök... bluzok... remekbe készült kabátok, bundák várják a hölgyeket.

Szereti a szepet?... Hozzánk jöjjon!... Válassza ki a sok szép közül a legszebbet.

A Nagykovácsy-ruha többet nyujt az átlagnál és mégsem kerül többel

NAGYKOVÁCSY ÜZLETHÁZ

KÖSSZM LADIS VTC 9

ára 5 pengőbe kerül. A fényképnek világosnak, tisztának kell lennie, a fényképezésnek meg kell mondaní, hogy direkt klisékészítésre alkalmas fényképet készítsen. Szív. üdv. Szerkesztő.

Hálás köszönetet mondok mindazon kedves előfizetőtársaimnak, akik tanácsaikkal és adományaikkal segítségemre siettek. Szívélyes üdvözléssel Kocsis Ilona, közs. tanítónő, Alsószászberek.

Tanácestalan. Lehet, hogy férje csak zsongoriságból, vagy bizalmatlanságból kerülí a vagyonnak névszerinti megosztását. Bármikép áll is a dolog, sajnos, a Kúria jogegységi döntése értelmében a házasság fennállása alatt a férjrel szemben nem lehet igényelni sem a közszerzemény kiadását, sem annak biztosítását. Ugyanígy a hozományt sem lehet a házasság alatt visszakövetelni. Igénye azonban fennmarad s ez még végrendelettel szemben is érvényesíthető lesz. Ha pedig férje a házasság alatt követne el olyan cselekményt, amely egyenesen az Ön igényének megbiúsítására irányulna (az ingatlant eladná, a vagyont elrejtene stb.), akkor büntető úton is felelősségre lehet majd őt vonni. Ilyen körülmények között — bármennyire is átérzem az Önnel szembeni méltatlanságot s bármennyire is sajnálom — nem tudok más tanácsot adni, minthogy méltóztassék kerülíni ezen kérdések körülí vitákat és civakodást, mert az célra nem vezetne és feldúlná az egyébként remélhetőleg békés családi életüket. Nagyon örülnék, ha sikerülne ezen kérdés megoldása Nagyságos Asszonyunknak. Kérjük, ajándékozzon meg mások is megtisztelő bizalmával és hisszük, hogy még minden jóra fog fordulni Szív. üdv. Szerk.

A **Bölcsészettanhallgatók Segítő Egyesülete** elnöksége tiszteletteljesen kéri a szülöket, hogy saját érdekükben hivatásos nevelőkért, kiváló gyakorlati rendelkező instruktorokért és szakszerű korrepetitorokért kizárólag a Segítő Egyesülethez forduljanak. Ezzel nemcsak a szegény-

sorsú, tanulmányaikat csak nagy nehézségekkel folytató tanárjelölteknek segítenek, hanem gyermekeik mellé hivatásos, speciálisan képzett tanerőt is kapnak. Az egyesület tagjai helyben és vidéken egyaránt vállalnak oktatást. Közvetítés díjtalan. Szíves megkereséseket az Egyesület az alábbi címre kéri: Budapesti Kir. Magy. Pázmány Péter Tudományegyetemi Bölcsészettanhallgatók Segítő Egyesülete, Budapest, VIII., Múzeum körút 6–8 Hivatalos órák: 10—1. Telefon: 135—236.

„Lapunk jó barátja.” Köszönjük, nagyon köszönjük szíves sorait. Lelkesít, buzdít Nagyságos Asszonyunk elismerése, szeretete és még inkább az a megértés, mellyel évek óta kísérí figyelemmel munkánkat. Írja, hogy csodálja azt a teljesítményt, amit a lap kifejt és még soha egy gondolatot sem talált lapunkban, amellyel ne azonosította volna magát. Engedje meg, hogy ezeket a drága szavakat megörökítsük magunknak, hogyha a nyugalom percelben átlapozzuk lapunkat, e szeretetteljes sorokon megpihenjen a szemünk és új erőt merítsen a lelünk. Szív. üdv. a Szerk.

Növénem. Nagyságos Asszony bizalma nemcsak megtisztelő ránk, hanem lelünk mélyéig meghatott. Szeretnénk Nagyságos Asszonnyal bizni véleményünk határában, melynek eredménye volna egy veszendőbe induló családi élet megmentése. Ön tudja, hogy mindketten hibásak, még pedig nagyon hibásak. De főként az asszony a hibás, mert nem tud férjéhez alkalmazkodni s két erőszakos ember nem fér meg egy csárdában. Egyik asszony a legrosszabb férjből is jó férjet varázsol, míg a másik a jó férjet is addig idegesíti, addig hecceli, hogy megvadul és a szó szoros értelmében elkezd törni és zúzni és vége a házassálet békéjének. És mindennek természetesen a gyerekek látják a legnagyobb kárát, mert az ő életük sinyli meg a házastársak szetházását. Szegény gyermekek! Azok fosztják

KÜLÖNLEGES MODELLJEINK HEVES ÉS GABÁNYI

bemutatását megkezdtük **szücsök** **IV., Petöfi Sándor-utca 10**

BŐSÉGIES

ÉTLAP

1937 október 11-től 1937 október 20-ig.

HÉTFŐ 11 Rk. Placidia Prot. Brigitta	EBÉD: húsleves májgaluskával, főtt hús uborkamártással, pirított tarhonyakörítéssel, diópalacsinta. VACSORA: horiutókótvány délről maradt tarhonyakörítéssel, céklával, gyümölcs.
KEDD 12 Rk. Miksa p. Prot. Miksa	EBÉD: borjúcsontleves, meleg sonka babfőzelékkel, mákos és káposztásérte. VACSORA: beafsteak francia körítéssel, sajt, gyümölcs.
SZERDA 13 Rk. Ede kir. Prot. Kálmán	EBÉD: köménymagleves, borjústeak narafőzelékkel, élesztős kifli izel. VACSORA: debreceni tormával, sajt, gyümölcs.
CSÜTÖRTÖK 14 Rk. Kall. p. vt Prot. Helén	EBÉD: gombaleves, töltött káposzta, almásé. VACSORA: eszterpörkölt galuskával, gyümölcs.
PÉNTEK 15 Rk. Teréz sz. Prot. Teréz	EBÉD: burgonyaleves, gombáshal rakott burgonyakörítéssel, sajtos makaróni. VACSORA: tea, lágyfajás, szardellásvaj, vegyes sajt, gyümölcs.
SZOMBAT 16 Rk. Gál ap. Prot. Gál	EBÉD: áttört borsóleves pirított zsemlyekockával, párolt nyúl gombóccal, darafelfűt izel. VACSORA: meleg libamáj töltött burgonyakörítéssel, káposztasalátával, sajt, gyümölcs.
VASÁRNAP 17 Rk. Alacoq. M Prot. Hedvig	EBÉD: velőleves, töltött gomba, nyúlgerinc sütte vaj és tejfellel, burgonyapogácsakörítés, csokoládészelet. VACSORA: rágiás sonka, füstölt nyelv tormával, sajt, gyümölcs.
HÉTFŐ 18 Rk. Lukács ev Prot. Lukács	EBÉD: húsleves finom metélttel, főtt hús párolt burgonyával, szardellamártással, stíriai metélt. VACSORA: friss libatőpörtyű és máj paprikasalátával, vegyes sajt, gyümölcs.
KEDD 19 Rk. A. sz. Pét. Prot. Lucius	EBÉD: halikraleves, töltött hal, hozzá burgonyasaláta, cellerrel, leveles túrósétele. VACSORA: kirántott zöldségzelet tojásosgomba-körítéssel, vegyes sajt, gyümölcs.
SZERDA 20 Rk. Vend. K. Prot. Iréne	EBÉD: gulyásleves, rakott palacsinta, gyümölcs. VACSORA: disznótoros vacsora ecetesuborkával, sajt, gyümölcs.

meg őket a boldog gyermekortól, akik talán külön-külön az életüket adnák életük, de együtt csak feldűlják veszekedéseikkel szegény ártatlan lelküket. Frettük, a gyermekekért nem szabad egymást bántaniok és örökös haragjukkal lelküket megmérgeznük. A békkéségnek az asszonytól kell kiindulni s természetesen a férjnek is csökkenteni kell gombba ki-

tőréseit. A szerető, gondoskodó hitves, akinek nincs más gondolata, csak a család jóléte, nem hívhatja ki maga ellen a hirtelen természetű férj haragját, hanem megbecsülést, tiszteletet kap a lelkéből áradó szeretetért, békkéségért és az egész otthonon érezhető nyugalomért, boldogságért. Az önként mint a házasságot példaként lebeghet előttük, amit követniök kellene, hiszen ők is azért veszekednek annyit, mert nem találják meg ezt, pedig semmi különösebb eszköze nincs szükségük, csak a szeretetre. Szeretnők a lelkükre beszélni, szeretnők levetíteni eléjük a saját életük sok keservét, szomorúságát, hogy megdöbbenjenek és amíg nem késő, visszatérjenek ebből a rettenetesen elrontott életből. Elismerjük, hogy a férjnek is lehetnek olyan hibái, amit csak igazán okos és intelligens asszony tud lecsiszolni. De melyik asszony nem intelligens, aki csodát tud művelni és az otthonát nemcsak tisztán és rendezten tartja, hanem féltékenyen vigyáz és őrködik azon is, hogy el ne hangozhasson egyetlen goromba szó sem? Vagy olyan nagy dolog jó feleségnek lenni, mert a jó feleség mellett a férjnek is jónak kell lenni? Mindannyiunkban van fogyatékoság, mégpedig eléggé nagy mértékben, azonban a fogyatékoságokat nem kell mindig az ember tényérja mellé tálnalni, hanem igyekezzünk néha-néha nem venni észre, vagy ha észrevettük, ne beszéljünk róla s tegyünk úgy, mintha nem látók meg. Olyan férfi azonban nincs és nem is volt és nem is lesz soha a világon, aki az asszonyok kedve szerint táncolna. Ellenben, ha úgy kormányozza a családi életet, hogy abban a férj ne ismerje fel, hogy őt is kormányozza, akkor elérte a legtöbbet és senki nem bánhatja meg, hogy okosabb akkor, amikor a férj kívánsága szerint igazodik. Nehezen hisszük, hogy tanácsunkat megfogadnák, mert megrögzött, erőszakos teremtések, akik a saját boldogságukat szaggatják szét és ugyanakkor nem látják, hogy ők veszítenek a legtöbbet s lehet, hogy mindent elveszítenek. Fáj a szívünk érettük, fáj az ártatlan gyermekekért, akik ezt az áldatlan, mérges levegőt szívják magukba s talán egykor ők is követni fogják ezen a kegyetlen, szomorú úton szülőiket. A gyermekekért szeretnők megkérni a szülőket, béküljenek ki egymással és kezdjenek új, szép életet. Mert legszebb éveiket teszik tönkre és bűnösen elpazarolják, ami többé soha nem jön vissza. Nagyságos Asszonyunknak, lapunk régi, kedves barátjának, szeretettel küldjük üdvözlötünket. Szerk.

„M. L. másodikéves előfizető.” Egyes emberek túlságos agilitással rendelkeznek, ami nem hagyja őket pillanatra sem pihenni. Ezek a mindenre vállalkozók túlfűtött fantáziával szüntelenül a megfogadott, vagyonszerzés gondolatával foglalkoznak és csodálatos, hogy a szakadatlan kudarcok sem tudják megátolni őket törekvésükben, nem engedik magukat eltéríteni és senki sem tud befolyást gyakorolni rájuk. Ebbe a kategóriába sorozhatjuk Nagyságos Asszony férjét is és úgy érezzük, hogy sem a mi tanácsunk, sem a Nagyságos Asszony óhajta nem bír olyan hatalommal, hogy további vállalkozásai-

Lakásberendezéseit

dijtanulmány, művésziesen megtervezem, oleón, elsőrendűen elkészítem. Régi bútorait modernizálom. Radnai, okleveles lakásberendező-iparművész műszakilag. Rákospalota, Boeckay-u. 53. Tel.: 294-265.

EGYSZERŰ

ÉTLAP

1937 október 11-től 1937 október 20-ig.

HÉTFŐ 11 Rk. Placidia Prot. Brigitta	EBÉD: húsleves reszelt tésztaival, főtt hús uborkamártással, tarhonyakörítéssel, VACSORA: kávé, vajaskenyér, gyümölcs.
KEDD 12 Rk. Miksa p. Prot. Miksa	EBÉD: karfiolleves, füstölt hús babfőzelékkel. VACSORA: tea, friss tőpörtyű, gyümölcs.
SZERDA 13 Rk. Ede kir. Prot. Kálmán	EBÉD: köménymagleves, túrós palacsinta. VACSORA: debreceni tormával, gyümölcs.
CSÜTÖRTÖK 14 Rk. Kall. p. vt Prot. Helén	EBÉD: gombaleves, töltött káposzta. VACSORA: debreceni tormával, gyümölcs.
PÉNTEK 15 Rk. Teréz sz. Prot. Teréz	EBÉD: burgonyaleves, sajtos metélt. VACSORA: gombáshal, burgonyapüré, gyümölcs.
SZOMBAT 16 Rk. Gál ap. Prot. Gál	EBÉD: gulyásleves, tőpörtyűszegés. VACSORA: párizsi, vajaskenyér, gyümölcs.
VASÁRNAP 17 Rk. Alacoq. M Prot. Hedvig	EBÉD: borjúcsontleves, őz-embe sütte szalonával, vajjal és tejfellel, makaróni-körítéssel, diótorta. VACSORA: vegyes felvágott uborkával, sajt, gyümölcs.
HÉTFŐ 18 Rk. Lukács ev Prot. Lukács	EBÉD: húsleves finom metélttel, főtt hús párolt burgonyával, hagymamártással. VACSORA: kávé, vajaskenyér, gyümölcs.
KEDD 19 Rk. A. sz. Pét. Prot. Lucius	EBÉD: halikraleves, túrós-ésusza. VACSORA: tea, szardellásvaj, gyümölcs.
SZERDA 20 Rk. Vend. K. Prot. Iréne	EBÉD: borsóleves, pácolt nyúl gombóccal. VACSORA: Tejbédara, vegyes sajt, gyümölcs.

tól, melyek bár állandó rizikóval fenyegetik, visszatarthassa. Mindenesetre kérje meg őt, hogy mindnyájuk jövőjére való tekintettel, ne kockáztassa a teljes vagyonukat, hanem vegyen ki abból egy bizonyos részt és csak azzal kezdjen új vállalkozásokba, hogyha az esetleg el is veszne, maradjon meg a többi. Ismétéljük, nem hisszük, hogy korlátozhatnánk

a veszélyt rejtegető jövő elébehozásával, mert minden gondolata telítve van házárd reménységgel és ezt a megismétlődő anyagi veszteség sem irtja ki. Teljesítse kötelességét, Nagyságos Asszonyom, hogy saját lelkét megnyugtassa. Nem önön fog múlni, ha ellentmondásán keresztül férje mégis csak a saját akaratát követi. És ki tudja, a szerence melléje szegődhetik.

Szív. üdv. a Szerk.

Mindenki, aki súlyt helyez arra, hogy bőrét higiénikusan ápolja, használja a **Thiosept szappant.** A Thiosept szappan kiválóan alkalmas tisztításhoz, erősen zsíros és kitéves bőr, valamint fejkorpa kezelésére.

„**Szomorú asszony.**“ Kedves Nagyságos Asszonyom, nagyon-nagyon szeretnék segíteni Magán. S ha Ön is segít nekem ebben a szándékomban, remélem, tudok is. Először is legyünk tisztában azzal, hogy levertséget, szomorúságot az érzéssel való állandó harc okozza. A lélekből kikivánczó nevetés összhangban van az isteni elrendelés örök céljával, mert nem a szomorúság, nem a bánat a természet törvénye, hanem az ujjongó élet, mely teremt, alkot, tökéletesíti és csodákat művel azok által, akik törvénye szerint élnek, akkor ezzel az érdeklődéssel gyógyulása biztosan megkezdődött. Aki nem ismeri fel önmagában a teremtő erő mindent legyőző és győngeségen átgázoló, bonyolódott és mégis egységes hatalmas akaratát: az el kell pusztuljon. mert önmaga itéli pusztulásra magát, szembe helyezkedve az élet rendjének céljával. De nincs olyan betegség sem, amely az Istenben való mélyeséges hittől eltántorítatna és ne találna megnyugvást az Ő kifürkészhetetlen akaratában. Miért engedte el kezét, mikor olyan édes, olyan végtelen nyugalmat adó az a tudat, hogy a meggyötört lélek odatérdelhet lába elé,

odahajthatja könnyes arcát, mint gyermek az édesanya ölébe és érezheti azt a végtelen nyugalmat, békességet adó szeretetet, amely felemel és könnyűvé teszi a legnehezebb elhatározást is. S a szakadatlanul marcangoló bizalmatlanság, ami elzárja az érzések, a gondolatok útját, hogy nem tudnak szavakká válni ajakán, nem juttathatja-e eszébe, hogy férjét éppen ennek a hangtalan bizalmatlanságnak felismerése űzi el s a megértés, bizalom helyett mindhosszabb ideig tartó makacs ellenségeskedés, beszédnél is beszédesebb hallgatás nehezedik az otthon békéjére és némaságával szomorúvá, temetőre emlékeztető élettelenre ítéli. A makacságuk vitte ideig, azonban be kell látnia, hogy nem mehet tovább ezen az úton, mert ami ma még csak makacság, holnap mint közöny szétzúzza az elgyengült szeretetet, amit a törekennyé vált szív nem tudott táplálni. Emlékezzen arra az időre, Nagyságos Asszonyom, amikor nem gondolt arra, hogy szeretetéért mennyit kap, hanem ezerszer többel viszonozta, amit kapott. Boldog lennék, ha ma sem tenné mérlegre, amit kap, hanem asszonyi lelkének legszebb kincseivel ékesíthetné az otthon szeretet után áhított oltárát, mert mindig az a boldogabb, aki mélyebb, nagylelkűbb, nemezebb szeretettel tud szeretni. Sohasem az a sajnálatraméltó, aki szeretetének dús kincsét elosztogatja, hanem az, aki ezeknek a kincseknek nem ismeri értékét. A legnagyobb boldogság a lelkiünkben van elrejtve és aki a benne rejlő kincseket, drágaságokat fel tudja hozni, azt az élet semmiféle bánata, szomorúsága le nem törheti. A szeretet áldozatot is kér Öntől, azt az áldozatot, hogy fenntartás nélkül tudjon szeretni és ne legyen ítélőbíró, mikor nem bírnál, csak emberi gyarlóságról van szó, amit a feleségnek soha nem szabad mérlegre tenni. Levele harmadik részére csak annyit jegyez meg, hogy minden gyerek lelkében olyan nagyon él a szeretet utáni vágy, hogy aki szeretettel öleli át, ösztönserűen megéri és átengedi magát a szerető karok ölelésének. A gyerek szunnyadó értelme még nem tudja felfogni, hogy őt a szegénységből ragadták ki és ezért neki hálnak kell lennie, ő csak a kifejező szeretetet tud szeretetet adni, de ez a szeretet olyan legyen, hogy az ő kicsi gyermekértelme megérthesse s ha szelleme kifejlődik, már szavak nélkül, a tettek rugóiból is tudni fogja, hogy a szeretet gondoskodik róla. Nem méltóztatott megírni, hogy mi a kifogása a gyerek ellen s ezért nincs is módomban olyan kimerítően foglalkozni levelének eme szakaszával, mint szerettem volna. Legközelebb, ha óhajtja, szívesen visszatérek rá, ha e kérdésben pozitívumokat közöl... Egy új út áll előtte, Nagyságos Asszonyom, amelyen még clindulhat és elérhet az emberi boldogság legszebb pontjára és ha majd visszatérek, nem találja meg az utat, ahonnan lelkének kiegyensúlyozott akarata ide elvezette. Szív. üdv. Szerk.

«**Halálisan kétségbeesett anya.**» Hiszek a csodákban s különösen azokban, amelyek a lélekben mennek végbe. Ennek a csodának véghezvitelére predesztináltott Nagyságos Asszonyom, mikor ez elé az emberi probléma elé állítottott. A kétségbeesés első perceiben úgy látszik, mintha az ész a lélek kormányzásából

Aki a kutyáját igazán szereti

port vezet neki. Hatása nagy-szerű. Nem mérgező, szagtalan. Kapható drogériákban, festék-kereskedésekben.

kikapcsolódva, megszűnne teljesíteni legmagasabb rendeltetését és a test minden atomja szétbomlottan pihenésre vágyne. De ez csak pillanatnyi elernyedése a lélek aktivitásának és éppen szellemi fel-sőbbségünk diktálja, hogy a halál soha egyetlen problémát sem oldott meg. Nagyságos Asszonyom, nem megal-kuvársra gondolok akkor, mikor asszonyi méltóságában mélyen sérte küzd az élet és halál közötti választáson, hanem gondolok arra a képre, mely levele óta folyton kirajzolódik életem. Két csöpp gyerek játszadozásában merül el tekintetem. Két pici gyerek, akik nem sejtették, hogy az édesanyjuk végtelen nagy szeretetében a legkegyetlenebb sorsot szánta nekik. Két pici gyerek ajkáról hallani vélem, az édesanyját becéző drága selypítő szava-kat: „nadon szjeitem édes anyutát“, és a négy pici ölelő kart látom, amint nyaka köré fonják, arcát simogatják, kezét csokolgatják. Hiszem, hogy Nagy-ságos Asszonyom a győngye nő e problé-mát megoldja és úgy férje, mint huga előtt megvilágítja, hogy ők a bűn lejtő-jén elérték a szakadék szélére és ha még egy lépést tesznek, mindketten az erkölcs telenség mélységébe zuhanának, ahonnan nincs menekvés. Az Ön oltal-mazó keze a szédület pillanatában vissza-rántja őket. Vegye mindkettőjüket maga mellé s mint két lázas beteget, jóságos lelkének magnetikus erejével győzze meg, hogy az apának kötelességei van-nak a gyermekeivel és feleségével szem-ben; a huga pedig nem lehet rabja ér-zékeinek, hogy a társadalom származását magára vegye. Mert egymáshoz való von-zódásuknak zabolátlan erotikum az alapja, amit kötelességük szabályozni. A hűgát azonnal helyezze intézetbe. A férjének pedig a feleség megértő és meg-bocsátó szeretetével fogja meg a kezét, ültesse térdére ártatlan gyermekét és kérje meg, akarhatja-e, hogy a gyer-me-kek apa nélkül nevelődjenek fel, akarhatja-e, hogy örökös szenvedés legyen az anyuk életé azért, mert ezeknek a csöppségeknek életet adott. Másodrendű kérdés, de feltétlenül életbevágó, a férj karrierjének derékba-törése. És nem utolsó helyen említendő a társadalom jogos megvetése az illetők-kei szemben. Nem tudom elhinni, hogy volna apa és férj, aki nem nyugodna meg Nagyságos Asszonyom kérdésén. De ha mégis úgy találna, hogy áldozat e megoldás, nem akarja szerencsétlenné tudni, nem akarja végleg becuklatni elő-tűk az utat, melyen eddig még egy lé-pést sem tettek és ezért minden kötele-zettségek nélkül, egy évi időhaladékot ad és ha ez idő alatt, távol egymástól, új-ból megismélik kérésüket, lehet, hogy félreáll, ha gyermekeik és saját jövőjét minden tekintetben anyagilag biztosított-

APOGÉE

VEOLAY

PARFUM, PUDER
EAU DE COLOGNE

uralkodik! PARIS

KAPHATÓ MINDEN
JOBB SZAKÜZLETBEN

VEZÉRKÉPVISELŐ: REICHARDT ALBIN, BPEST I. MÁRVÁNY-U. 29.

Elköltözött Goldstein S. szücs
IV., Apponyi-tér 1, félemelet alá. Telefonszám: 18-36-54 (ezelőtt Király-útea 1 sz.)

A lendamaszt örök érték!

Menyasszonyi kelengyék, abroszok, törülközők, könyharukák és lenvászon különlegességek!

KÉZZEL SZÖVI MŰHELYÉBEN!

Budapest, V., Erzsébet tér 7. II. Kedves fizetési feltételek

Ackermann József takácsmester

nak tudja. Érezzük, hogy tanácsunk heroikus erőt kíván Nagyságos Asszonytól, de ha egy év múltán is hasonló volna a helyzet, akkor több megnyugvást nyújthat a férjről való lemondás, mint mellette az örökös szenvedés. Ha cselekedetünk emberileg tökéletes, elsősorban örmagunk nyugodhatunk meg a jövőt illetően.

Szíves üdv. a Szerk. A «Lady» Chat Noir kölnivíz-különlegesség a nagy divot, melynek parfümjé a nőiességet hangsúlyozza, a siker illata, mely személyiségének valóban nőies bájt kölcsönöz.

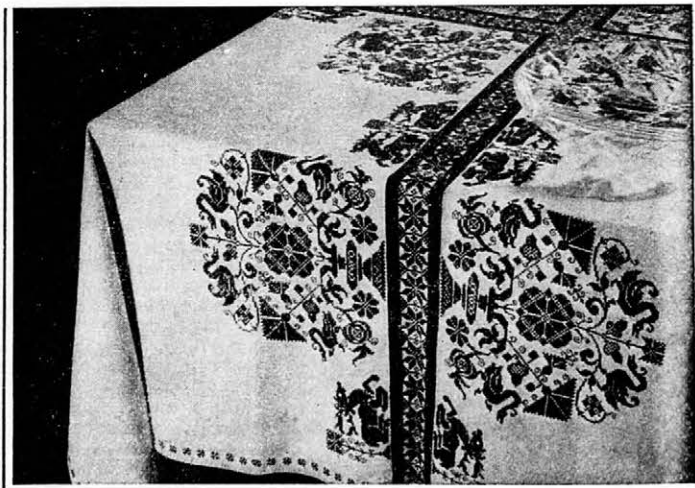
„Aggódó édesanya.“ Szomorú pendentja annak a különös, szinte egyedülálló panasznak, amely nem is régen, mindnyájunk lelkébe markolt. Megdöbbenő, hogy családtagok viszonyában ennyire meglazult az egymásiránti megbecsülés és lelketlenül gázolnak bele a legközelebbi hozzátartozók boldogságába. Testvér a testvérebe. Ennyire hallgatna a lelkiismeret, amelyen túl minden lehet, minden szabad? Nem, nem hisszük, hogy idáig süllyedtünk volna. Annak a 24 éves fiatalembernek módjában áll jónál-jobb, szebbnél-szebb, műveltebbnél-műveltebb gazdagabbnál-gazdagabb leányok galériájából választani magának feleséget, csak rá kell vezetni, ha a bátyja felesége, aki már túl van a veszedelmes életkoron, asszonyi rafinériával bódult kábulatba ejtette. Ez a kábulat nem tarthat soká,

mert a természet rendje is ellene van és minden józan ember előtt tisztán áll, hogy mi következhetik ezeket. Az asszonyról, aki lelkileg alsórendű, semmi megjegyzésünk. Ellenben nagyon jól járt a család, hogy elhagyta az otthonát, amelyhez nem volt méltó. E tett maga után vonja a következményeket és a legszomorúbb jövő képe áll előttünk, olyan jövő, amelynél jobbat miért is érdemelne? Nagyságos Asszonyra hárul a legnehezebb feladat, hogy azzal az elvakult gyerekekkel megérttesse, nem méltó e nő a férfi megbecsülésére, aki már koránál fogva is távol kell tartsa még a gondolatát is gyerek sógorától, nem-hogy magával rántsa. Nem hisszük, hogy az édesanya féltése, szíve szerinti tanácsa eltévesztené a hatást, mely gyermekének a jövőjét hivatott megmenteni. És nem hisszük, hogy a magasabbrendű lélek ne tiltakozna az ellen a hazug érzés ellen, amely meggondolatlan fiatalságát rabjává tette és ha nem rázza le magáról, tönkre teszi jövőjét, egész életét, elszakítja testvérétől, szüleitől. Lehet ez célja a szüleit és testvérét szerető gyermeknek? Tegye föl e kérdést, Nagyságos Asszonyom és hinnünk kell, hogy a válasz olyan lesz, amely megnyugtatta szomorú szívét.

Szív. üdv. a Szerk. Aki esetleg még nem ismerné: a Veolay Apogée illatát, a vezérképviselőhez: Rei-

chardt Albinhoz intézett soraira (Budapest, I., Márvány-utca 29) készséggel küld önnek púder vagy kölnivíz mintát. Ne felejtse el azt a púderszint is megadni, ami egyéniségének, arcszínének a legjobban megfelel.

Kedves Szerkesztő Úr! Engedje meg, hogy bár utólag, mégis néhány szóban kifejezzem szerény véleményemet Papp Jenő úr «Feleséget keresek» című cikkével és a vele együtt felmerült vitával kapcsolatban. Teljes mértékben igazat adok Papp Jenő úrnak és mindenben osztom nézetét, mert, sajnos, a «modern» lányok nem éppen mindenben mentek az őszinte és okos bírálat alól. A modernség többet megenged, mint amennyit a nőiesség elbír és sajnos, sokan azt hiszik, hogy a «modern» jelző felhatalmazza a nőt arra, hogy túltegye magát a nőiesség követelményein. Magam is ismerek modern nőket, sőt rokonságomban is akad néhány, de őszintén mondhatom, hogy ezek a hölgyek nem jó feleségek, nem jó édesanyák, nem igazi asszonyok, akikre nemcsak a férfitársadalomnak, hanem a hazának is szüksége lenne. A ma nőinek nemcsak az egyéni életet, nemcsak a családot kell szem előtt tartani. Sajnos igaz, hogy a férfiak nem mindig találnak megfelelő élettársat. Papp Jenő úr a maga böles meglátásával feltárta a modern leánytípus szomorú és sok tekintetben aggasztó képét és az ő aggódó lelke bele

MEZ**SZINTARTÓ HIMZŐFONALAK****MINDEN KÉZIMUNKÁHOZ**

akart sikoltani ebbe a szomorú társadalmi életbe, hogy visszarántsa a katólikus életlabirintusokból azokat, akikre oly nagy szükségünk van. Papp Jenő úr épp úgy nem állította, mint én sem, hogy nincsenek a mai lányok között jó feleségek, jó anyának valók. Eppen ezért kár volt a sok kirohanásért. Sokan a cikket személyiük ellen irányuló írásnak gondolták, de örömmel láttam, hogy voltak, akik megértették és felismerték, hogy mit is akar ez az írás elérni. Sokan szerették volna a férfiakra háritani a vád súlyát. El kell ismerni, hogy a férfiak között is sok a léha, hozományvadász, de több a komolyan gondolkodó, küzdő, becsületes, jellemes úriember. Utóljára legyen szabad megjegyezni: ne akarjanak a hölgyek moderne lenni, inkább mintázzák meg magukban azoknak a régi nagyasszonyoknak a lelkét, akikről oly gyakran és oly sok szepet olvashattak a M. U. L. lapjain; másodsorú pedig megjegyzem, hogy Papp Jenő úr cikke a vezetőférfi aggódó, esedéklő kiáltása, amelyet nem a hölgytársadalom ellen, hanem éppen érdekében ír. Én, a pap, üzenem Krisztus szavaival: „evezz a mélyre”. Evezze a mélyre és keresd a lélek mélységeiben az igazi élethivatást, a Máriáról mintázott hamvas, lilimos női ideált, a nagyszonyos Bástjós, törékeny, de erőslelkű, bizó és Istenben hívő patinás alakját. Ezt üzenem én és általam a katolikus és általában a keresztény magyar világnézet a magyar hölgyeknek. Papp Jenő úrnak pedig Önök által küldöm testvéri kézsorítáomat és köszönetemet azért a melegszívű gondoskodásért és őszinte aggodalomért, amellyel szívén viseli a magyar feleség és édesanya ügyét. Viselje szívén tovább is oly nagy szeretettel, mint eddig és neveljen a M. U. L. lapjain keresztül. Szerkesztő Urat kérem, tartson meg továbbra is jóindulatában és olyan szeretetben, amilyenben én őrzöm lelkemben a Magyar Uriasszonyok Lapját. Sok szeretettel és testvéri üdvözléssel küldöm a M. U. L. és Szerkesztő Ur régi barátja s híve:

„V. é. vácegyházmegyei teológus.»

Noemi. Mondanivalója sablonos, bár ritmusérzékeny eléggé fejlett. Sajnos, nem közzölhető. Szív. üdv. Szerk.

Magda. Fiatal leányoknál a legkisebb izgalom is pirulást idéz elő, szó sem lehet róla, hogy neveltség tenné, sőt egyenesen megszeppíti a rózsaszínbe borult arcot. Azonban a félelmi érzésből származó elpirulás, ideges betegség, ami mindenkinek, aki szenved benne, sok kellemetlen percet okoz. Gyógykezeléssel segíteni lehet rajta és ajánlom, hogy mielőbb keressen fel egy idegspecialistát, hogy ettől az idegességből származó pirulástól megszabaduljon. Szív. üdv. Szerk.

Poéta. Ez a verse gyengébb, mint az előbbieket voltak, de ennek dacára is feltétlenül van érzéke a versíráshoz. Reméljük, hogy jobbat kapunk. Szívesen várnunk. Üdv. Szerk.

Chrizantheme. Aggodalomra csakugyan nincsen ok, de ebben az esetben keveset jelent, amennyiben az a fontos, hogy bizonyos-e reménységei teljességében, vagy

aggodalma éppen reménységei bizonytalanságából származik. Kérdése mélyen burkolt, lényegét nem hámozhattam ki s amit megsejtettem, arról röviden megnyugtattam. Egyelőre semmi körülmények között és semilyen címen se keresse a találkozást, még akkor sem, ha már elfelejtette, vagy el akarja felejtetni bántásait. Jöjjön ő, aki el tudott menni. Ezt a tanácsot még abban az esetben is adni akarom, ha szenvedését meghosszabbítom velem, mert tudom, hogy csak így segíthetek Önön és én segíteni akarok. Ne siessen, minden jóra fog fordulni, és egészen bizonyos. Szív. üdv. Szerk.

Egy határozatlan kislány. Hasonló helyzetben — a lelkiismeretünkől kérhetünk tanácsot. Az út egyenes, nehéz és fárasztó, mert nem lehet mellékösvényre letérni, hűs árnyékba lepihenni, menni, csak menni kell rajta, végig, felemelt fejjel, égre néző szemmel. Súlyos lelki-világosság kell keresztülvégződön, hogy megbéküljön a szívvel és megbéküljön az elválás gondolatával. Minden azon múlik, hogy a fiú, akit lelkének jobbik énjével szeret, segítségére lesz a lemondásban, hogy mindkettőjük lelkét megbékítse a Mindenható akarata szerinti elhatározásuk. Erős várunk legyen a hit s világsótsa meg útjukat az életben. A szerelem — akárhogy szépítjük is — nem állandó értékünk. Tüze elhamvad s ha rendkívüli áldozatot hoztunk érte, lelkiismeretünk fellázad ellene és az önmecangoló szenvedéstől nem menekülhetnének meg. Talán van olyan szerelem is, amely kíméletlenül érvényesíti a maga jogát s nem ismeri az önfeláldozás és lemondás megnyugtató békéjét. A valóságban a szerelem eltörpül a nemesebb hivatás mellett, főként, ha ez a hivatás szent és Istennek áldozott hivatás. Ön is hivatást teljesít akkor, amikor nem nehezíti meg annak a szegény fiúnak hivatása teljesítését. Küzdje le gyöngeségét és nemes lelkének minden tiszta érzésével bátorítsa és tartsa meg magasztos hivatásának. Az Ön sorsa is beteljesedik. Nagyon-nagyon örülnénk, ha válaszunk megnyugtató és velünk hinné, hogy a jó Isten mindent a legjobban, a legbőleesebben eligazít és akik benne bíznak, nem csalatkoznak. Az az érzésünk,

HAJFESTÉS!

KOMOL hajfestékekkel festett haj szebb és természetesebb, mint az eredeti. Egyszerű, gyors, kényelmes kezelés és biztos eredmény. Díjtalan prospektust küld:

Vezérképviselet:
Teréz-körút 40—42/a

hogy nem lesz nehéz rátalálnia arra az útra, melyet mi helyesnek találtunk. Jöjjön tisztába önmagával és csak egyedül a Mindenható parancsát kövesse, ez válik leginkább az Ön és mindkettőjük javára. Hisszük, hogy nem nagy áldozatba kerül leküzdeni érzésüket és nem szükséges bizonyítgatni, hogy az Önök érdekében mutatunk rá Isten útjára. Ha beletörődnek abba, hogy útjaiknak el kell válni és külön-külön járulnak majd Isten számolya elé, aki megvigasztalja, nem lesz nehéz egymásról lemondani. Mint levelében írja, Öntől függ, hogy végződjön gyermekkori szerelmük folytatása. A szentimentális, romantikus hajlam sok galibát okozott már a gyöngékaratú, könnyen befolyásolható embernek, Önöket szeretnők kiemelni ebből a csoportból, hogy önmagukkal megelégedve, felszabadultan legyenek boldogok. Szeretettel fogjuk a kezét s reméljük, hogy nem lesz nehéz erőnek és imádságos lelkének lenni. A pohár keserű itallal van megtöltve mindkettőjük számára. De a Mindenható édesre változtathatja. Úgy legyen! Szerk.

„Egy előfizető”. Kedves, hogy nagy problémának érzi, ami a városi leányknak már régen nem az. A fiú születésnapjára gratulációt viszonzni nem több, mint udvariassági kötelesség és ezt senki nem értheti félre. Akik barátságot tartanak fenn, azok nyilvántartják egymás névnapjainak dátumát s ha nem is leveleznek, az ilyen ünnepek alkalmakkor gratulálnak egymásnak. Szív. üdv. Szerk.

APROHÍRDÉTELTÉSEK

Ezen rovatban közzelendő hirdetés díja szavanként 15 fillér. Vastagabb betűkkel szedett első szó díja 30 fillér. Tíz szón aluli szöveg hirdetés díja 1 P 50 fillér. Jelítség hirdetésre érkező levelek továbbítására hirdetés díjjal egyidejűleg külön 1 P utalandó át. Allástkereső hirdetések szavanként 10 fill.

Zongorák, pianók, harmonikumok legolcsóbban nagy fizetésekdevezeménnyel. Tipold zongoratermeiben Rákóczi-út 61. Vétel. Javítás, hangolás szakgaranciával. Keresztény szakvállalat.

Gyógypedagógiai tanár, Vác. Kossuth-utca 24. síketeina, nagyothalló, szellemi fogyatékos, vagy rendszeres tanuló teljes ellátással és tanítással vállal.

Erkölyöss, megbízható, árva úrlány gyermekekhez vagy háziasszony tamaszudj ajánljuk katolikus családnak. Leveleket „Családiás bánásmód” jelígre kér.

Budai hölgyek szíves pártfogását kéri felsőruhazalon. Kalocsyára előkészít. Tanuló lány felvétetik. Kacsary, II., Medve-u. 17. Tel.: 36 68-69.

Zongorahangolás, javítás, harmóniumkészítés, javítás legújításokban. Sziber, Budapest, II., Török-utca 6. szám.

Műstoppolás, Molyrágott, szakadt, kiégett ruháit műbészövöm. Rózsa, IV., Váci utca 21., V., Lipót-körút 24.

Rövid fekete, gyakorló zongora 200 P, külföldi 400, valódi Bcsendorfer 600 P. Zongorák, pianók feltűnő olcsón, tisztviselőknak előleg nélküli legesekélyebb részlete, Rákóczi-út ötven, zongoraterem, Erzsébet-körút sarak.

„Déva” szőrtelenítő-krém teljesen elmulasztja a szorokot, fiatalító krém. Különleges kozmetikai cikkek kaphatók. XIV., Hungaria közpökörút 116. földszint 2. Thököly-út mellett.

Vennék készpénzért zongorát, esetleg pianót. Telefon: 1-402-06. Fenyőné zongoraterem, Erzsébetkörút 24.

Ügyvéd özvegye, hétéves bizonyítvánnyal, ki perfeltől főz, elmenne házevetőnői, anyahelyettesi, vagy társalkodónői állásba. Megkeresést „Jó bánásmód” jelígre kiadóba kérek.

Zálogéculat, aranyat, ezüstöt, briliánskészert, perzsazonyegeket, írógepet legdrágábban veszek. Baross ékszerház Baross-utca 83. Telefonhívására jövök: 1-347-70.

Lapunk 1937. I. félévi

bekötési táblája

darabonként 2 pengő előzetes beküldése ellenében kiadóhivatalunkban kapható.

Zongorák, pianók előlegnélküli legkisebb részletre. Tisztviselőkezdővezények. Fenyőné zongoraterme, Erzsébet-körút huszonhat.

Budapestre érkezőknek úri otthont nyujtok. Hajduné, ny. MÁV főintéző neje, Erzsébet-körút 2., III. 19. Lít. Emke épület. Telefon: 1-329-00.

Budapestre érkező úri családoknak kettő pengőért szállást adok. Főjegyzőné, Orczy-út 40, I. em. 10.

Szabás-, varrástanítás Emőd Tamásné női ruházalon, Lipót-körút 13. Telefon: 11-95-18.

Cigányosan, kotta nélkül zongorázni leggyorsabban megtanulhat II., Margit-körút 8. Zongoratanítónőnél.

Teljesen független, főorvos özvegyét, 45 éves fiatalos kinézésű, szépen berendezett háromszobás lakással, értékekkel felszerelve, mely nemesszivű idősebb család, földbírtokos venné magához, a jövőjét biztosítva. Helyette gyermeki szeretettel ápolná és gondozná, háztartásban, gazdaságban segítene, önállóan vezetné, esetleg férjhezmenne. «Otthont szerető, házias» jelígre kéri válaszukat.

A Bécsi-út fölött, villamoshoz közel, 2 szobás, komfortos — még 17 évig adomentes — villaépület, 300 négyzetföldes, szép gyümölcsösrel, szabadkézből eladó. Megtekinthető: III., Mármaros-út 5. szám, Perényi-út folytatása.

Zongorát vagy pianinót azonnal készpénzfizetésért sűrűsően vennék. Telefon: 1-395-03. Zongoraterem.

Fiatal, ref. vallású, gimn. érettségét tett okl. tanító, modern pedagógus, úri család középiskolás vagy elemista gyermekei mellé háztanítónak ajánlkozik. Komoly, lelkiismeretes. Ajánlatokat fizetés megjelölésével. „Modern pedagógus” jelígre kiadóba kérek.

Perzsaláb és szívbunda olcsón eladó. Alakításokat olcsón készit. Levelezőlap hívásra hához jön. Kóky Endre szűcsmester, Budapest, Vilmos császá-út 10. I. 9. Telefon: 386—784.

Házakhoz ajánlkozik perfect szabónó napi két pengőért. Cim: Zsigmond-u. 70. Trafik.

Legmodernebb szabás-, varrástanítás. Mestervizsga. „Elite”-szalon. Andrassy-út 49.

Kézimunkarajzaink ismertetése

Levélcím: Budapest, VI., Teréz-körút 6
TELEFONSZÁM: 12—13—19

Lapunk előfizetői 5% árengedményben részesülnek.

Lapunkban közölt kézimunkarajzok nagyított rajza, szűrtsablónja és az összes hozzávaló anyag a Magyar Uriasszonyok Lapja Kézimunkaboltjában Budapesti, VI., Teréz-körút 6. sz. alatt szerezhető be. Mindennemű kézimunkakérdésben kézimunkaboltunk okl. kézimunkatanárnője készséggel ad felvilágosítást, vidéki előfizetőinknek levélben is. Válaszbélyeg csatolását tisztelettel kérjük. Mintákat szívesen küld a Magyar Uriasszonyok Lapja Kézimunkaboltja.

4. OLDAL. Riseliő párna. Készítjük homokszínű kendervászonra 50×60 cm méretben. Hímzéséhez világos ekrű MUL-gyöngyfonalat használunk, melyből egy motring (5 dkg) ára 60 fillér. Előrajzolva kapható a fenti méretben hátlap nélkül, ára P 1.80, hátlappal P 3.20. Hozott anyagra előrajzolva 50 fillér. Szűrt sablonja 80 fillér.

5. OLDAL. Gobelin párna. Előfestve penelop anyagra 45×60 cm méretben ára P 1.40. Színezése a következő: alapszín zöld, kutya fehér-szürke árnyalat, foltok sárgás-barna. Hímzéséhez kis motringos berliner fonalat használunk, melyből egy motring ára 12 fillér.

6. OLDAL. Színes hímzéssel díszített terítő. Mérete 100×100 cm. Alapanyagának színes lenvásznat használunk. Kapható előrajzolva a fenti méretben, ára P 6.20. Hímzéséhez szintartó gyöngyfonalat használunk az alap-

színhez megfelelő sötétebb színben. Szélét horgolással fejezzük be. Szűrt sablonja ára P 1.50. Hozott anyagra előrajzolva P 1.—.

12. OLDAL. Díszes csipkeszővet-függöny. Használhatjuk duplaszéles ablakra. A szűr függöny 300 cm széles és 280 cm hosszú. Diszítéssel sima és pettyes túllfodrokat teszünk. Szükséges anyagmennyiség: 300 cm széles ekrűszínű csipkeszővetből 1.75 mtr., métere P 12.50. A behúzott részhez és az alsó fodorhoz 1.50 mtr. pettyes túll 300 cm szélességben, métere P 10.80. A két kisebb fodorhoz és alsó behúzott részhez 1.25 mtr. sima túll, métere 300 cm szélességben P 8.—. A szárnyrészeket szintén csipkeszővetből, a szélén lévő fodrot, valamint a drapériát pedig sima túllból készíjük. A szárnyak hossza 3.50 mtr. Szélessége simán (behúzás nélkül) 180 cm. Behúzva 1 méter. Szükséges anyag 3.50 mtr. csipkeszővet, 360 cm

széles, métere P 8.50. A szélén, valamint a drapérián lévő fodor 10 cm széles, szükséges hozzá a drapériával együtt 2.50 mtr. sima túll, melynek métere 300 cm szélesben P 8.—. A fodorok bedolgozásához aszúr betétet használunk, métere 10 fillér, 29 méter szükséges. A függöny bármilyen méretben megrendelhető teljesen készen is.

15. OLDAL. Dísz milió. Készítjük színes vagy fehér lenvászonra, színes anyaghoz fehér, fehérhez színes lenvászonból 5 mtr. széles szelt aszúrozzunk. A milió belső mérete 80×80 cm. Előrajzolva kapható színes lenvászonra, a szélén lévő fehér csikkal együtt, ára 8.— P. Fehér lenvászonra színes széllal ára P 7.70. Hímzéséhez színes gyöngyfonalat használunk, melyből egy kis motring ára 38 fillér. Hozott anyagra előrajzolva 80 fillér. Szűrt sablonja P 1.20.

ÁRAJÁNLAT

Felhívjuk kedves előfizetőink szíves figyelmét, hogy kézimunkaboltunkban a harisnyákat is bevezettük. Tájékoztató áraink a következők:

Műselyem harisnya minden számban, divatos színekben	2.90
Műselyem harisnya minden számban, divatos színekben	3.90
Hernyőselyem harisnya minden számban, divatos színekben	5.90
Hernyőselyem harisnya minden számban, divatos színekben	6.90
Zefirfonál pulover és gyermekruha horgoláshoz, kötéshez, dekája	—28
Berliner-fonál kendő és baby-garnitúrák készítéséhez, dekája	—24
Sportfonál, mellirozott szép színekben, dekája	—32
Divat gyapjúfonál, kosztium és ruha készítéséhez, dekája	—38
Festett gobelin tájkép 10×15 cm méretben	—80
Festett gobelin csendélet gyümölcsös 20×25 cm	1.50
Festett gobelin csendélet gyümölcsös 40×50 cm	5.40
Festett gobelin szentkép (Mária v. Jézus) 20×30 cm	2.40
Festett gobelin szentkép 33×35 cm	3.40
Festett gobelin szentkép (Menekülés) 50×60 cm	7.80
Gyermekocsi-takaró és párna finom pikéanyagból rátéthímzéssel rózsaszín vagy világoskék színben, ára	16.50

Gyermekocsi-takaró és párna műselyem kreppdesinből kézi hímzéssel	22.—
Gyermekocsi-takaró pikébarhetből fehér, világoskék vagy rózsaszín, széle és visszahajtója géppel slingelve	8.50
Baby-ingecske fehér színben	2.40
Baby-előke fehér vagy színes pikéből, géphímzéssel vagy rátéttel	2.90
Horgolt gyermekruháska 1—2 évesnek	1.50
Zsebkendő szép mintákban, darabja	5.—
Zsebkendő szép, horgolt csipkeszéllal, darabja	—45
Agykabát, kézi horgolással készítve, szép színekben	—80
Előrajzolt párna pamutvászonból, hátlappal együtt szép pipacsos, búzavirágos mintával	7.80
Előrajzolt milió, pamutvászon	2.—
Rece terítőcske vitrinbe	1.90
Kézimunka rece függöny 150×250 cm méretben	1.20
Kézimunka rece terítő 100×100 cm méretben	15.50
Klűni asztalterítő kézzel varrva	5.50
Aranycsokor pamutvászon 80 cm széles, métere	35.—
Aranycsokor pamutvászon kék, lax, zöld vagy lila színben	1.50
Chinz párna-lap, alávattázva, letűzve, szép mintákban	1.92
	9.—

Függönyanyagokból mintákat szívesen küldünk.

Rendkívül olcsó színes akció-terítőnkre és konyhagarnitúránkra felhívjuk kedves előfizetőink figyelmét.

A MAGYAR URÍASSZONYOK GYERMEKEINEK UJSÁGJA

mint a Magyar
Uriasszonyok Lapja
állandó ingyenes
gyermekrovata

A Magyar Uriasszonyok Lapja
havonta háromszor megjelenő
állandó melléklete

Szerkesztik,
ETA NÉNI, ELEK BÁCSI
és kis pajtásaink

Szerkesztőség és kiadóhivatal
VI., Jókai-u. 37, a Magyar Uri-
asszonyok Lapjászerkesztőjége

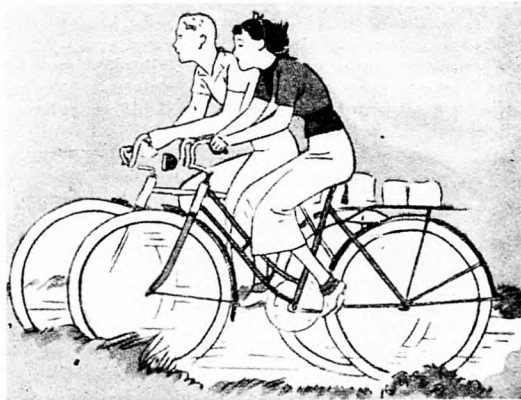
Őszi fényben messzi menni
Olyan jó a kerékpáron,
Úgy repülünk, mint a szélvész,
Árkon-bokron, száz határon.

Mindig más és más a tájék
Merre suhan kerékpárunk,
A távolság meg nem ijeszt,
Napszálltáig meg sem állunk.

De ha aztán hazaértünk,
Jól esik az ennivaló,
Hiszen egy személyben voltunk
Lovas és a vágató ló.

Kifáradtunk alaposan,
De erősebb lett a testünk,
Ha lesz szabad délutánunk,
Kerékpáron újra megyünk!

Kerékpáron

KARCSI

megleckézteti a mosdó- szereket

Karcsi kiskorában minden lehető módot megkísérelt a mosakodás elmulasztására. A szülei minél jobban ösztöklétek a mosakodásra, Karcsi annál nagyobb ellentállást fejtett ki. Ha valaki megkérdézi tőle, talán maga se tudta volna megmondani, miért, de a lavórt úgy kerülgette, mint a macska a forró kását. Csak amikor az elemi iskolába kezdett járni, akkor ment keresztül rövid néhány hét alatt kellemes változáson: megbarátkozott a mosakodással. Az iskola valóságos csodát tett Karcsival, akinek nemcsak az arca, hanem a keze is ragyogott a tisztaságtól. Ennél fogva minden este boldog érzéssel feküdt le, hogy reggel hat óráig az igazak álmát aludja. Alig hallotta azonban csöngőtni az ébresztőórát, máris késedelem nélkül ugrott ki az ágyból. Öltözködés után a legelső dolga sohase lehetett más, mint az, hogy a konyhába siessen megmosakodni. Egyik reggel, amikor neki gyűrűközött a mosakodásnak,

olyasmi történt, ami csak a mesekönyvekben szokott előfordulni. Azzal kezdődött, hogy kezébe vette a szappant. De amint bele akarta mártani a vízbe, lába majdnem a földre gyökeredett, mert — akár hiszitek, akár nem! — a szappan megszólalt:

— Várj csak egy pillanatil! Karcsi a bámulattól sokáig nem bírt szóhoz jutni. Csak kimeresztette a szemét és nem tudta: jól hallotta-e azt, amit a szappan mondott.

— Hő! Mi az? — kérdezte végre, amikor már némileg összeszedte magát.

— Azt mondtam, hogy várj csak egy pillanatil! — ismételte emeltebb hangon a szappan. — Valamit szeretnék neked mondani. Meghallgatsz?

Karcsi még most is alig hitt a fülének.

— Csak beszélj! — mondta akadozva.

— Hallgass ide, Karcsi! — folytatta a szappan. — Az utóbbi időben rohamosan kezdek fogyni. Látod? Ilyen kicsi vagyok már! Nem lenne kár, ha most te mosakodnál velem? Csak siettetnéd a korai halálot. Arra kérlek tehát, hogy kémélj meg a víztől. Megteszed?

Karcsi már éppen szólásra akarta nyitni a száját, de hirtelen a szavába vágott a víz, amely a lavórban csillogott.

— Kedves Karcsi! — szólt a lehető legédesebb hangon. — Te? Meg neki ezt a csekélységet. Legalább én is idősebb vagyok. Talán te is...

hogy elvesztem szép tisztaságomat! Nézz meg! Milyen áttetsző vagyok! Volna szíved beszennyezni engem? Ne vedd rossz néven, de nincs szükség a mosakodásra. Úgy-e, lavór pájtás, te is ezen a véleményen vagy?

— Úgy van! — felelt gyorsan a lavór. — Nekem is ez a véleményem. Ha van ostoba szokás ezen a sártekén, akkor ez az. Csak az a baj, hogy minden piszok rám tapad.

Úgy látszott, mintha még valamit akart volna mondani, de mást gondolt és elhallgatott.

Ekkor a vastag frottier-törülköző, amely a fogason lógott, meghimbálta a hosszú bojtjait.

— Ami azt illeti, hogy van-e rá szükség, — mondta, — tisztán látom, hogy haszontalan időpazarlás. Hogy miért? Mert mindig elveszi a szárazságomat. De hiába! Sohase fogom megszokni, hogy vizes legyek. Mi vagyok én? Mosogató rongy?

Karcsi lélekzetét visszafojtva hallgatta ezeket a szavakat és nagyokat nyelt, amíg szóhoz jutott:

— Nahát! Oda vagyok a csodálkozóasztól!

— Akkor nincs más hátra, minthogy békét hagyj nekünk, — jelentette ki a szappan.

Karcsi nyugtalanul nézett rá. — Hogy ti megmentsétek a magatok bőrét a mosakodástól? Úgy-e?

— Én hisz nemcsak rólad van szó, hanem rólad is.

— Rólam is? Hogy-hogy?
— Kár minden percért, amit a mosakodásra fordítasz. Karcsi egy darabig zavartan kezdte forgatni a kezében a szappant.
— Kár? De hát miért? — kérdezte később bizonytalan hangon.
— Majd megmagyarázom — válaszolt rövid habozás után a szappan. — Azért, mert úgyis csak bepiszkolod magadat. Érted most már, Karcsi?
Egy pillanatra elhallgatott és azt figyelte, hogy szavai milyen hatást gyakorolnak Karcsira, aztán megint így szólt: — Legjobb volna, ha az udvarba mennél homokvárat építeni.

Karcsi összeráncolt szemöldökkel tekintett a szappanra. — Hogy gondolsz ilyesmit? — kérdezte most már erősebb hangon. — Az udvarban homokvárat építeni? Ugyan mit mondanék a szüleimnek, hogy miért nem mosakodtam?

— Azt mondd nekik, hogy egy kisfiú mindent megtesz a játékért, — felelt a szappan, a víz, a lavór és a törülköző is egyszerre.

De erre már Karcsi felháborodott. Nem csoda, ha nagyot toppantott a lábával.

— Egy szót se többet! — kiáltotta, hogy csak úgy hangzott belé a konyha. — Azt hiszitek, hogy elég buta vagyok arra, hogy rátok hallgassak? Van eszemben! Nagyon jól tudom, hogy csupán el akartok engem bolondítani. Ilyen rossz tanácsadók még nem voltak a világon, mint amilyenek ti vagytok. Pfuj! Szégyeljétek magatokat!

Kínos szünet állt be, de a víz már nem tudta elpalástolni a sértődöttségét.

— Mit mondasz? Szégyeljük magunkat? — ismételte kissé élesen. — Már megbocsáss, de nincs jogod így beszélni velünk. Ha nem csalódom, te nemrégiben még egy csepp kedvet sem éreztél a mosakodás iránt. Emiékszel még?

Sohase nyúltál a szappanhoz anélkül, hogy hideg borzongás ne futott volna végig a hátadon. A lavórt olyan messzire elkerülted, amennyire csak tudtad. A törülközőre rá se mertél nézni. Tölem pedig úgy féltél, mint a tűztől. Elfelejtetted már, hogy mennyit sírtál miattunk. Karcsi szeme villámokat lövelt a vízre és olyan hangon, mintha legalább is bele akarta volna fojtani a szót, harsogta:

— Fogd be a szádat!
— Miért fogjam be? — kérdezte a víz nem kis méltatlankodással.

Karcsit lángoló harag fogta el, úgy, hogy csaknem bele-rúgott a hokkedlibe, de erőt vett magán és amilyen nyugodt hangon csak tudta, így szólt:

— Mi az, hogy miért? Hát mert nem vagyok kíváncsi a lics-locs beszédekre!

Erre aztán a víz is egészen kijött a sodrából. Nagy hullámokat vetett, amelyek tajtékozva csapódtak a lavór oldalához. Dühösen nézett fel Karcsira. Mondani akart neki valamit, amikor a szappan megelőzte.

— Úgy? Nem vagy kíváncsi? — kérdezte. — De én szeretném tudni: miért változtál meg?

Ha a szappan azt képzelte, hogy ezzel a kérdéssel sarokba szorítja Karcsit, akkor alaposan tévedett. Karcsi büszkén kihúzta magát és így szólt:

— Amikor én még nem jártam iskolába, addig keveset törődtem a mosakodással. De amióta megtanultam, hogy milyen nagy jelentősége van egészség szempontjából, azóta igen sokat adok rája. Mindig eszembe jut, amit a tanító bácsitól hallottam, hogy a piszok ártalmas, mert a betegséget terjeszti. A betegség ellen nincs jobb orvosság, mint a tisztaság. A tisztaság pedig fél egészség.

— Mi a szösz? Te már az egészségtant is ismered? Nagyra vagy a tudományoddal! — jegyezte meg gúnyo-

san a szappan, míg a többiek láthatólag mulattak Karcsi bosszúságán, amelyet tisztán le lehetett olvasni az arcáról.

Ez a gúnyos beszéd persze bántotta Karcsit, aki érkezettnek találta a percet egy kis leckéztetésre.

— Ráncba szedem a haszontalanokat! — gondolta magában. — Megérdemlik!

— Te szappan! — szólt aztán szigorú hangon. — Jegyezd meg magadnak, hogy minden piszoknak te vagy a halálos ellensége. Ha téged észrevesz, szeretne eltűnni a rémülettől. De te ahelyett, hogy örülnél a mosakodásnak, remegsz az életedért. Miért viselkedel úgy, mint egy anyámasszony katonája? Hát nem kell-e utolsó leheletedig örködnöd a tisztaság felett? Na látod!

E szavaknál Karcsi a vízre szegezte a pillantását.

— Figyelj rám, víz! — mondta neki. — Te vagy az az értékes folyadék, amelyet senki se tud nélkülözni. Mikor felelsz meg igazi célnak? Amikor nem sajnálsz feláldozni a tisztaságodat a mosakodásért. El kell szépen tűrni! Belátod?

A víz halkán megesobbant, de még mielőtt válaszolhatott volna, Karcsi a lavórra tekintett és azt mondta: — Te csak akkor töltöd be

Elmentem hazulról
A multkor egy este,
Három magyar babám
Csak e percet leste:

Kalocsai Jutka
Táncot járt az ágyon,
Nagy mulatást csaptak,
Ugrált mind a három.

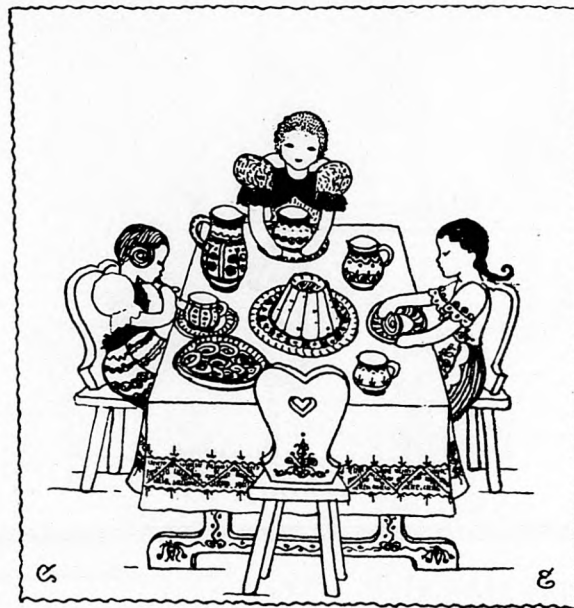
Szégylették is szörnyen,
S arra kértek szépen:
A «sarokba-állás»
Ne legyen a képen.

Sárközi kis Sárán
Pörgött ám a szoknya,
Matyó Pannikával
Míg a csárdást ropta.

Lett is «ne-mulass» ám,
Ahogy haza mentem;
A sarokba állni
Küldtem őket menten.

HÁROM MAGYAR BABA

Irtó és rajzolt Csörgey Éva

Magyaros kis asztalt
Láttok itt a képen,
Három magyar babám
Uzsonnázik éppen.

Kuglófból, kalácsból
Eszegetnek sorba,
Friss tejecke áll a
Szép mázas csuporba.

Szöttes a terítő,
Virágos a tányér,
Van még egy üres szék;
— Jöjjön el, ki ráér!

a hivatásodat, lavór, ha zúgolódás nélkül adsz helyet a mosakodáshoz szükséges víznek. Elismered?
— A lavór megcsörrent.
— Igen, de...
Karcsi egy kézmozdulattal félbeszakította és odafordult a törülközőhöz, amely észrevehetőleg meglibbent.

— És te, törülköző? Tudod-e, mire való vagy? — kérdezte tőle. — Talán arra, hogy a konyhában díszeljed? Szó sincs róla! Neked az a tulajdonképpeni kötelességed, hogy minden pillanatban rendelkezésére állj a gazdáidnak. Lehet, hogy nem szereted a vizet. De gondold meg, hogy mosakodás után veled kell magukat szárazra törülniök. Megértetted? Egy kis ideig elgondolkozott, aztán hozzátette:
— Amit mondtam, az tiszta igazság. Ajánlom tehát, hogy ne próbáljatok velem ellenkezni. Ha csak a legkisebb okot is adtok panaszra, ak-

kor olyan gyakran foglak benneteket használni, hogy jobban se kell. Tudomásul veszitek?
A mosdószerket ez a leckéztetés annyira megszegyevitette, hogy nem tudták, mit válaszoljanak.
— Éljen! — kiáltott fel most a vizes vödör. — Tudtam,

hogy nem fogsz rájuk hallgatni. Csak mosakodjál szorgalmasan. Olyan egészséges leszel, mint a... mint a...
— Mint a makk, — segítette ki Karcsi, amikor látta, hogy a vizes vödör megakadt. — Ne féltés te engem!
Azzal odalépett a lavór elé és megmosakodott, de úgy,

ahogy egy rendes kis diákhhoz állik.
Ebben a pillanatban a függöny nélkül való ablakon keresztül a felkelő nap sugarai vidáman özönlöttek be a konyhába és az aranyos fényükkel körülcirógatták Karcsit, aki úgy érezte magát, mintha ujjászületett volna.

Élő baba
és
játék baba
egyforma
ruhában

Kis munkatársaink írásai

169. német nyelvlecke

Pusztító ősz

Írta: Saáry Elluci kis munkatársunk
(Vecsés)

Kis kertembe ha kimegyek,
Le a földre már nem nézek.
Nem oly szép, mint régen volt,
Mikor kis madár dalolt.
Csupa kóró az egész,
Most már minden elenyész.
Sokkal szebb volt tavasszal,
Tele volt friss virágai.
Hóvirág volt az első,
Ibolya: következő.
Gyöngyvirág és nefelejts,
Kis kertedbe ezt ültess!
S a kerted lesz gyönyörű...
Rózsa is volt, gömbölyű —
De már kóró az egész,
Ősszel minden elenyész.

Kis pajtások, a csarnokot
Halle-nek mondja a német,
Sok sor, azaz *Reihe* van benn
Az árusok seregének.

Az árusnak fülkéje van,
Schalter ennek német neve,
Tetején van az *Aufschrift*,
Azaz a felirat helye.

Mérleg is kell az árusnak,
Waage: így mondja a német, —
De azt hiszem, ennyi elég,
Legyen vége a leckének.

1. *die Halle* (olvasd: dí halle) a csarnok
2. *Die Reihe* (olvasd: dí rejje) a sor
3. *der Schalter* (olvasd: der salter) a fülke
4. *die Aufschrift* (olvasd: dí aufschrift)
a felirat
5. *die Waage* (olvasd: dí váge) a mérleg

Kisbarátaink fényképei

Kiss Klárka (Fülöpszállás)

FEJTÖRŐ

1.

Bűvös sarok.

Beküldte: *Klem Gabriella*, kis munkatársunk.

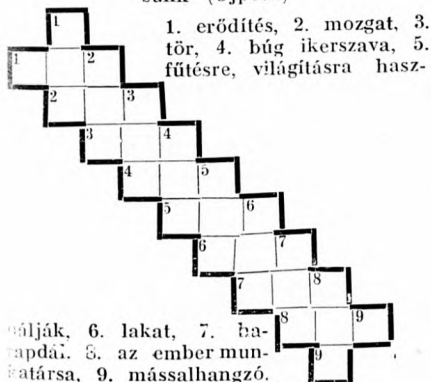

1. nép
2. falevél
3. nem eme
4. s. b.
5. mássalhangzó

2.

Lánerejtvény.

Beküldte: *Szabó Lóránd*, kis munkatársunk (Ujpest.)

1. erődítés, 2. mozgat, 3. tör, 4. bűg ikerszava, 5. fűtésre, világításra használták, 6. lakat, 7. bapardái, 8. az ember munkatársa, 9. mássalhangzó.

3.

Beküldte: *Szabó György*, kis munkatársunk (Győr)

HÚZ (visszafelé)
Isten teremtménye

4.

Beküldte: *Kovács Évi*, kis munkatársunk (Rákosfalva)

SZ névmás

5.

Beküldte: *Szabó Lóránd*, kis munkatársunk (Ujpest)

Galambház
Galambház

Megfejtési határidő: **november 1.**

A megfejtés eredményét a **november 20-i** számban közöljük.

A helyesen megfejtők között **5 szép jutalomdíjat** sorsolunk ki.

Jutalomdíjak:

1. díj a *Cadeau Csokoládégyár Rt.* (Budapest, VI., Izabella-utca 88) ¼ kg-os bonbon-ajándéka.

2-től 5-ig díjak: a Magyar Uriasszonyok Kézimunkaboltja (VI., Teréz-körút 6. szám) tálcakendő ajándéka vagy képeskönyv.

Páratlan kedvezmény lapunk kedves előfizetőinek

Előfizetőink gazdasági érdekeit és művészi ízlését tartottuk szem előtt, amikor a MUL Kézimunkaboltját megnyitottuk, hogy otthonuk díszítésére szolgáló kézimunka szükségletük beszerzésénél legkedvezményesebb áron kiváló minőségű és legízlésesebb kézimunkákkal állhassunk rendelkezésükre. Ugyanezen cél vezet bennünket annak bevezetésével is, hogy időnként bizonyos speciális, praktikus, művészi és olcsó kézimunkaszennzációval úgyszólván beszerzési áron lepjük meg kedves előfizetőinket. Az első ilyen kézimunkaszennzáció, amelynek fényképét itt mutatjuk be, egy 130×130 cm méretű, prima minőségű, Indanthren-festésű, színes, kézimunkapamutváson anyagból készült és kézi hímzéssel díszített asztalterítő négy szalvétával.

Ezen terítő és a 4 szalvéta teljesen kihímezve, azzúrozott széllel beszegve csak 12 pengő

az összes postaköltséggel együtt. Előfizetőink anyagi helyzetét szem előtt tartva, az összeg két részletben is befizethető, az esedékes előfizetési díjjal egyidejűleg s a terítői a második részlet beérkezése után azonnal megküldjük. A terítő négy szín közül választható (kék, lazac rózsaszín, világos zöld és sárga). Ez a színekben olyan pompás, színdús terítő verandába, nyári lakásba, kerti lugasztal hangulatos díszítésére is alkalmas. A kézimunkát értékelő kedves előfizetőink előtt nem kell külön hangsúlyoznunk, hogy e gyönyörű terítőnek és szalvétáknak együtt 12 pengőben megállapított ára nem csupán alkalmi kedvezmény, hanem a Magyar Uriasszonyok Lapja értékes meglepetése és figyelme hűségese előfizetői iránt.

Magyar Uriasszonyok Lapja

